

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Місцеве самоврядування

У депутатів — «випускний»

СТОР. 5

Фестиваль

«Покрова на Хортиці» зібрала гостей з 20 областей України

СТОР. 12

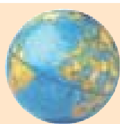
Спогади

«Я — Всесвіту боржник...»

СТОР. 19

№ 194 (4944) СУБОТА, 16 ЖОВТНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Від трудових резервів до ліцеїв за 70 років

У столиці відсвяткували 70-ту річницю від дня створення в Україні державної системи професійно-технічної освіти. Попри те, що офіційно цю дату відзначили ще 2 жовтня, саме вчора до київського Будинку вчителя з'їхалися делегації працівників і ветеранів професійно-технічної школи від усіх областей України. Між тим, хоч це і не дуже святково звучить, але останнім часом експерти фіксують тенденцію до зменшення мережі закладів професійно-технічної освіти. Паралельно з цим, мовляв, рідшають і лави тамтешніх студентів. За даними інформаційного порталу «Професійно-технічна освіта в Україні», сьогодні функціонує лише 874 такі державні навчальні заклади. При тому, що на початку 90-х їх кількість сягала майже 1300.

СТОР. 11

Тест від Венеціанської комісії

Учора Венеціанська комісія приступила до своєї оцінки повернення України до Конституції-96. На засіданні, яке проходить 15—16 жовтня в рамках 84-ї пленарної сесії, комісія заслухає доповідь про ситуацію в нашій країні після рішення Конституційного Суду України про політреформу. Також комісія розгляне низку законопроектів, що стосуються свободи зборів і реформування судової системи в Україні. Експерти комісії також висловлять свою думку про зміни.

Нагадаємо, Європейська комісія за демократію через право, більш відома за назвою міста, де вона збирається, як Венеціанська комісія, зіграла ключову роль у прийнятті східноєвропейськими країнами конституцій, що відповідають стандартам європейської конституційної спадщини.

Мрія діагноста й онколога, надія для пацієнта

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Центр ядерної медицини вчора відкрився в Києві. Це своєрідний прорив у наданні онкологічної допомоги на основі сучасних ПЕТ-технологій. За рік установа може проводити близько 9 тисяч обстежень і лікувати понад 5 тисяч онкохворих.

За словами Прем'єр-міністра України Миколи Азарова, який приїхав на відкриття Центру ядерної медицини **(на знімку)**, подібні установи повинні бути вже через два роки в кожній області. А поки що, в листопаді, запустять схожу установу на базі Феофанії.

СТОР. 10

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Я ВАМ ПИШУ...

В ім'я чого?

Ось уже майже два десятиліття прості громадяни України шукають відповіді на низку запитань. Заради чого в них забрали заводи й фабрики, розвалили колгоспи й позбавили роботи? Чому так знущається держава з людей похилого віку? Чому в людей маленькі зарплати й пенсії, а у можновладців — величезні? Чому держава дозволяє підприємцям обманювати трудящих, а міліція з народної перетворилася на олігархічну? Чому нас позбавили безплатної медицини, а молодь — безплатної освіти? До чого ми йдемо?

Рік у рік змінюються «кольори» коаліцій і опозицій, приходять «нові» уряди й президенти. «Слуги народу» — в постійній боротьбі: вочевидь, знають, за що борються... А от заради чого страждають прості люди — ніхто не каже!

Володимир СТРУЧКОВ.

Чернігів.

ПОДІЇ

Один комп'ютер на 30 учнів

Такий середній показник комп'ютеризації українських шкіл, який учора на прес-конференції в Києві оприлюднила завідувач інформаційно-аналітичного відділу педагогічних інновацій Інституту інформаційних технологій і засобів навчання АПН Оксана Овчарук. За словами експерта, у країнах ЄС він утричі менший, тобто на один комп'ютер припадає 9 школярів.

СТОР. 11

Доїльний апарат поїхав до Кабміну

Акція, яка відбулася цими днями під стінами Полтавської обласної державної адміністрації, стала наймасовішою за останній час — понад 500 підприємців з усієї області зібралися тут, щоб вкотре висловити своє обурення прийняттям нового Податкового кодексу. Вони, зокрема, протестували й проти введення касових апаратів та великих податкових зборів для малого бізнесу.

СТОР. 3

Образили селян?! До відповіді!

Хмельницьке територіальне відділення Антимонопольного комітету України оштрафувало ПП КФ «Прометей» в особі філії «Славутський маслоробний комбінат» на вісім тисяч гривень за зловживання. Як було встановлено працівниками відділення, у березні, квітні та травні нинішнього року в 37 населених пунктах Славутського, Шепетівського, Красилівського, Ізяславського та Білогірського районів Хмельницької області застосовувалися різні закупівельні ціни за один кілограм молока базової жирності. Відтак, ці дії ущемили права жителів сіл, де заготівлю молока проводило лише це підприємство і виплачувало за здану сировину менше. На цей час порушення припинено, підприємство купує молоко за однаковими цінами у всіх приватних виробників, **повідомляє наш власкор Віра ШПИЛЬОВА.**

КОРОТКО

■ Кабінет Міністрів вирішив боротися з небувалим зростанням цін шляхом запровадження граничних 20-відсоткових надбавок практично на всі популярні продукти харчування, а також товари для дітей.

■ Українська сторона у ході переговорів про створення зони вільної торгівлі з ЄС запропонувала схему поступової лібералізації всіх без винятку тарифних ліній при торгівлі з Євросоюзом, **повідомив глава української переговорної групи, заступник міністра економіки Валерій П'ятницький.**

За повідомленнями інформагентств і наших власних кореспондентів.

Уго Чавес відвідає АНТК ім. О. Антонова

Галузь потребує радикальних кроків

Учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин взяв участь в урочистостях з нагоди 205-ї річниці Ніжинської вищої школи, заснованої на початку XIX століття на кошти братів Олександра та Іллі Безбородьків, як гімназія зі статусом навчального закладу університетського типу. Він привітав студентів, професорсько-викладацький колектив Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя із почесним ювілеєм, побажав представникам одного із найстаріших вузів України гідно продовжувати освітні, наукові та культурні традиції навчального закладу.

Ректор Ніжинського державного університету Олександр Бойко.

«Я переконаний, що такі осередки духовності повинні мати відповідний статус, — заявив В. Литвин. — Однозначно скажу, що Україні потрібний Ніжинський національний університет. Прийняття такого рішення було б історичною справедливістю».

Під час перебування у Ніжині Володимир Литвин дав прес-конференцію для журналістів. На його думку, освіта в Україні потребує радикального реформування, оскільки нині в державі створено тисячу вузів, які не відповідають вимогам дня. Голова Верховної Ради вважає, що їх кількість необхідно значно зменшити, а студентів перевести на навчання в авторитетні навчальні заклади. «Нам потрібні професіонали, орієнтовані на майбутнє», — підкреслив він. В. Литвин, відповідаючи на запитання журналістів, також торкнувся і проблем пенсійної реформи в Україні. Він вважає, що 26 млрд. грн. дотації Пенсійному фонду можна було б використати з більшою ефективністю на розвиток країни, якщо б у державі пенсії призначалися у відповідності з трудовим стажем громадян. На його думку, для нарахування соціальних пенсій необхідно збільшити трудовий стаж працюючим хоча б до 10—15 років. «Потрібна відповідальна розмова і щодо вкладу спрощенців до Пенсійного фонду», — зазначив керівник парламенту. Він вважає, що ті відрахування, які вони роблять, досить незначні й непропорційні до рівня отримуваних пенсій. За словами керівника парламенту, наступного тижня народних депутатів чекає напружена робота над розглядом майже 80 питань. У першу чергу будуть розглянуті невідкладні законопроекти. «Для мене дуже важливо, — зазначив Володимир Литвин, — щоб при цьому було почуто думку фракцій, які не входять до більшості».

Голова Верховної Ради В. Литвин також учора у Ніжині відвідав пологовий будинок та вручив його персоналу новітню медичну апаратуру.

***

Прогнозуючи роботу парламенту наступного пленарного тижня, В. Литвин повідомив, що Верховна Рада має розглянути понад 80 питань порядку денного. Зокрема, за його словами, триватиме напружена робота над проектом Податкового кодексу. Наприкінці наступного тижня завершується термін подання поправок і пропозицій до цього документа, тож усі зауваження, наголосив В. Литвин, мають бути узгоджені, щоб Податковий кодекс сприймався як платниками податків, так і всіма іншими сторонами. Голова Верховної Ради також повідомив, що триває робота над розробкою проекту державного бюджету на наступний рік, і зазначив, що одразу після набуття Податковим кодексом чинності Кабінет Міністрів України внесе проект держбюджету на розгляд парламенту. В. Литвин висловився за те, щоб до роботи в сесійній залі активно долучалися не лише депутати, які входять до парламентської більшості, а й були враховані «думка, позиція і воля» тих фракцій, які не входять до її складу. При цьому керівник парламенту висловив сподівання, що буде продовжено практику формування порядку денного засідання Верховної Ради в один із днів пленарного тижня тими фракціями, які не входять до складу більшості. У п'ятницю, за словами В. Литвина, депутати зможуть поставити свої запитання віце-прем'єр-міністру України Сергію Тігіпку. Відповідаючи на запитання щодо можливості переходів депутатів з однієї до іншої фракції, глава парламенту зазначив, що на час спілкування з журналістами жодної заяви, зареєстрованої з цього приводу, у парламенті немає. «Сьогодні країні потрібна ефективна робота Верховної Ради, а у Верховної Ради є шанси і можливість демонструвати принциповий підхід до прийняття необхідних рішень», — переконаний В. Литвин.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Вітання
Голови Верховної Ради України Володимира Литвина колективу Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя з 205-річчям Ніжинської вищої школи

Щиро вітаю професорсько-викладацький склад, студентів, аспірантів, усіх співробітників університету з визначною датою в житті вузу, в історії української освіти, культури та духовності — 205-річчям Ніжинської вищої школи.

Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя, історичний спадкоємець Гімназії вищих наук, заснованої у 1805 р. братами Безбородьками, є одним з найстаріших і найавторитетніших навчальних закладів України. Своєю славетною біографією, своїми науково-освітніми набутками й традиціями він відомий далеко за межами нашої країни.

За роки існування навчального закладу в ньому здобули вищу освіту понад 50 тисяч фахівців. Серед його вихованців багато видатних діячів вітчизняної освіти, науки і культури, зокрема письменники М. Гоголь, Є. Гребінка, В. Забіла, Л. Глібов, М. Гербель, О. Афанасьєв-Чужбинський, Ю. Збанацький, О. Ющенко, Є. Гуцало, художники А. Мокрицький, А. Горонович, С. Самокиш, учені-академіки Є. Карський, М. Державін, В. Данилов, В. Рєзанов, І. Кириченко, М. Петровський, П. Заболоцький та інші.

Микола Гоголь та інші знамениті випускники Гімназії — науковці, письменники, літературознавці, політичні й наукові діячі — прославили Ніжин і Ніжинський університет, а відтак і всю Україну, стали справжнім символом просвітництва, знань, працелюбства.

Загальнонаціональне визнання й заслужений авторитет Ніжинського університету набули нового піднесення за років незалежності. Вірність самобутнім традиціям, сумлінність, відповідальність, національно-ідейна єдність, невпинний творчий пошук, висока працездатність і фаховість колективу викладачів і співробітників змогли гідно протистояти всім буттєвим випробуванням, а нині виступати надійним гарантуванням його новітніх набутків і звершень.

Сьогодні маємо всі підстави стверджувати, що Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя і далі йтиме магістральним шляхом розвитку, примножуватиме свої успіхи, формуватиме фахівців і громадян України, які підноситимуть цивілізаційний престиж рідної Вітчизни на достойний рівень.

У цей святковий день від усієї душі зичу всім вам натхнення, віри у свої сили, здоров'я, щастя, успіхів і добробуту, нових звершень задля розквіту рідної України.

Володимир ЛИТВИН.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У перспективі — багато спільних проектів

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин учора провів зустріч із Надзвичайним і Повноважним Послом Королівства Саудівська Аравія в Україні паном Джудія Алхазал.

В. Литвин зазначив, що в Україні високо цінують роль Саудівської Аравії в регіоні, й заявив, що наша держава надає винятково важливого значення поглибленню двосторонніх відносин із Королівством, **повідомляє прес-служба Верховної Ради.**

Керівник парламенту високо оцінив рівень двостороннього політичного діалогу, висловивши сподівання, що взаємини між нашими країнами «будуть виведені на якісно новий рівень», і запевнив, що Верховна Рада надаватиме підтримку подальшому розвиткові двосторонніх відносин на законодавчому рівні. В. Литвин висловився за активізацію міжпарламентського співробітництва на всіх рівнях і запросив Голову Консультативної Ради (Парламенту) Королівства Саудівська Аравія відвідати Україну з візитом.

Голова Верховної Ради вважає перспективним співробітництво в торгово-економічній сфері, в галузях енергетики, аерокосмічній, у сферах АПК, гуманітарній та культурній, розвиток відносин у галузі освіти, зокрема, обмін студентами. На думку В. Литвина, перспективним є також участь Саудівської Аравії у підготовці до чемпіонату Євро-2012 у частині розбудови інфраструктури та готельного господарства в Україні.

У свою чергу, пан Посол наголосив на зацікавленості його країни в усебічному розвитку відносин з Україною і висловив сподівання на інтенсифікацію міжпарламентського діалогу. «Є спільне бажання керівництва наших країн активізувати двосторонні взаємини», — сказав Дж. Алхазал. Він також повідомив про те, що заплановано укласти низку міжвідомчих угод щодо подальшого розвитку двосторонньої співпраці в різних галузях.

Пан Посол передав В. Литвину вітання від Голови Консультативної Ради і висловив співчуття у зв'язку з трагедією, що сталася у Нікопольському районі Дніпропетровської області.

Встановлення керованості в державі дає позитивні результати

Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк зустрівся з делегацією міжпарламентської групи дружби Кувейт—Україна на чолі з Віце-спікером Національної Асамблеї Держави Кувейт Абдуллою Ю. Аль-Роммі.

Вітаючи парламентаріїв Держави Кувейт, А. Мартинюк підкреслив, що ця зустріч відбувається напередодні 15-ї річниці з дня встановлення контактів між парламентами наших держав.

А. Мартинюк поінформував учасників зустрічі про внутрішньополітичну та економічну ситуацію в Україні. Він зазначив, що нині в Україні відбулася зміна моделі державного устрою. Пояснивши суть конституційних змін, він підкреслив, що повернення до Конституції зразка 1996 року не означає необхідності «тотальних перепризначень всього і всіх». «Дати швидку оцінку таким змінам непросто, але вони повинні дати позитивний поштовх для подальшого розвитку держави, яка стомилася від політичної нестабільності і постійного з'ясування стосунків між Президентом і Прем'єр-міністром», — сказав він. За словами А. Мартинюка, встановлення керованості у державі дає позитивні результати в економічній сфері, хоча вплив світової фінансової кризи на економіку України є досить відчутним.

Сторони заявили про спільну зацікавленість у розвитку і поглибленні міжпарламентської співпраці та діалогу, інтенсифікації відносин у торгово-економічній сфері. Важливим, на їх думку, є налагодження дієвих контактів між державними та приватними особами обох країн, залучення інвестицій в українську економіку. А. Мартинюк висловив сподівання, що візит делегації парламенту Держави Кувейт послужить активізації наших відносин. Він зазначив, що за сім місяців нинішнього року загальний обсяг товарообігу між нашими державами становить лише 16 мільйонів доларів США, «це не той показник, який нас задовольняє».

Пан Абдулла Ю. Аль-Роммі наголосив, що для Кувейту важливим є як зміцнення міжпарламентських зв'язків з Україною, так і розвиток співпраці у сфері охорони здоров'я, освіти, ширша співпраця в енергетичній сфері та розвиток торговельно-економічних відносин. «Парламентські зв'язки — це «перша миля» того шляху, яким крокуємо», — сказав він.

Віце-спікер Національної Асамблеї Держави Кувейт передав офіційне запрошення Голови Верховної Ради України Володимиру Литвину від Голови Національної Асамблеї Кувейту відвідати його країну з офіційним візитом.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

В. Литвин зазначив, що в Україні високо цінують роль Саудівської Аравії в регіоні

Кандидатів від «Батьківщини» не зареєстрували

Заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко направив звернення до Генеральної прокуратури стосовно ситуації, що склалася у Чорнобаївському районі Черкаської області в ході підготовки та проведення чергових виборів до місцевих рад 31 жовтня 2010 року, повідомили в секретаріаті заступника глави парламенту.

Чорнобаївська районна виборча комісія Черкаської області, яку очолює представник Партії регіонів Василь Копиця, 8 жовтня 2010 року, ввечері останнього дня реєстрації кандидатів, відмовилася зареєструвати списки кандидатів у депутати від партії «Батьківщина» по багатомандатному та одномандатних мажоритарних виборчих округах. У свою чергу, Черкаський облвиборчком 11 жовтня скасував постанову Чорнобаївського райвиборчкому про відмову в реєстрації списку кандидатів від «Батьківщини» в депутати райради та зобов'язав Чорнобаївську районну виборчу комісію зареєструвати список кандидатів від партії «Батьківщина». Крім того, облвиборчком виніс попередження голові Чорнобаївського райвиборчкому Василю Копиці. Водночас, за словами М. Томенка, список кандидатів від «Батьківщини» в депутати райради так і не було зареєстровано.

Виходячи з гарантованих Конституцією України принципів законності, відкритості, прозорості та рівних можливостей для всіх учасників при проведенні виборів та зважаючи на всі викладені факти, заступник Голови Верховної Ради звернувся до Генерального прокурора з вимогою відкрити кримінальну справу стосовно дій голови Чорнобаївської районної виборчої комісії В. Копиці.

Операції з нерухомістю: як захистити права дітей та запобігти корупції

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

На розгляді в Комітеті Верховної Ради з питань правової політики перебуває законопроект зі змінами до законів України щодо правочинів стосовно майна неповнолітніх осіб та запобігання проявам корупції при наданні дозволів органами опіки та піклування.

Даний проект має врегулювати відносини, пов'язані з управлінням майном дітей та усуненням неузгодженості між нормами різних законів. Як зазначено в пояснювальній записці до законопроекту, питання почали виникати після прийняття Сімейного кодексу. Адже за Законом «Про охорону дитинства» батьки або особи, які їх замінюють, не мають права без дозволу органів опіки і піклування укладати договори, котрі підлягають нотаріальному посвідченню або спеціальній реєстрації, відмовлятися від належних дитині майнових прав, здійснювати розподіл, обмін, відчуження житла, зобов'язуватися від імені дитини порукою, видавати письмові зобов'язання; суд у разі позбавлення батьків батьківських прав або відібрання дитини без позбавлення батьківських прав одночасно накладає заборону на відчуження майна та житла дітей. Стаття 18 цього закону зобов'язала органи опіки та піклування здійснювати контроль за додержанням батьками або особами, які їх замінюють, майнових та житлових прав дітей при відчуженні жилих приміщень та купівлі нового житла. Однак прийнятий згодом Сімейний кодекс України не містив згаданих положень. Тому окремі нотаріуси почали оформляти угоди з майном, що належить дітям, без дозволу органу опіки та піклування, у тому числі у випадках, коли в неблагополучних сім'ях батьки навмисно порушували права дітей на житло і майно. Практика застосування зазначених вище положень законів щодо здійснення органами опіки та піклування контролю за дотриманням батьками та особами, які їх замінюють, житлових прав і охоронюваних законом інтересів дітей, показала, що ці положення, з одного боку, не є такими, що ефективно захищають права дітей, з другого, створюють суттєві корупційні ризики, оскільки саме органам опіки та піклування дають можливість на їхній розсуд вирішувати, надавати чи не надавати батькам право обміняти житло, продати або придбати його тощо. Жодних ясних та всім зрозумілих критеріїв, за якими органи опіки та піклування повинні вирішувати такі питання, закон не встановлює. Наслідком таких підходів стали ситуації, коли батьки цілком благополучних в усіх відношеннях сімей, діючи за згодою між собою та в інтересах майбутнього своїх дітей, поставлені в ситуації, коли вони змушені або відмовлятися від поліпшення своїх житлових умов, або пропонувати хабарі посадовим особам органів опіки та піклування чи вищестоящим посадовим особам для одержання відповідних дозволів.

Крім того, за відсутності конкретних критеріїв для вирішення питання щодо надання дозволу або відмови в його наданні посадові особи органів опіки та піклування мають широкі можливості для зловживання своїми повноваженнями: в схожих чи абсолютно однакових ситуаціях одним особам дозволи надаються, іншим — ні. Фактично неможливим стало, зокрема, продати житло для того, щоб одночасно (на виручені з його продажу кошти) придбати облігації житлових інвестиційних фондів, зокрема, стосовно вже побудованих та зданих в експлуатацію будинків. Склалася правова ситуація, за якої батьки мають повне право обуритися: на якій підставі держава в усіх випадках втручається в їхнє сімейне та особисте життя, охоронюване Конституцією? Чому загалом та в усіх випадках чиновники, а не батьки вирішують, як у найкращий спосіб забезпечити права і майбутнє дітей? Чому поняття контролю за дотриманням прав дитини розширене настільки, що контроль став охоплювати собою власне реалізацію прав?

Законопроектом, зокрема, пропонується ч. 4 ст. 177 Сімейного кодексу надати таку редакцію: «дозвіл на вчинення відповідних правочинів щодо майнових прав дитини органом опіки та піклування надається невідкладно після перевірки, яка проводиться у строк не більше одного місяця. Органи опіки та піклування можуть відмовити в наданні зазначеного дозволу лише у випадках, коли ними встановлено, що:

а) мати та/або батько дитини, які (яка, який) звернулись за дозволом, відповідно до статті 164 цього Кодексу були позбавлені судом батьківських прав;

б) судом, органом опіки та піклування або прокурором відповідно до статті 170 цього Кодексу постановлене (прийняте) рішення про відібрання дитини від батьків (або того з них, який звернувся за дозволом), без позбавлення їх батьківських прав;

в) діти — за даними органів чи служб у справах неповнолітніх — живуть у неблагополучній сім'ї, у якій батьки дитини: ухиляються від виконання своїх обов'язків з її виховання; жорстоко й безвідповідально поводяться з дитиною; вдаються до експлуатації дитини шляхом залучення до виконання робіт, які заборонено для дитини такого віку чи можуть завдавати шкоду її здоров'ю, або порушують процес навчання, примушують її до жебракування чи бродяжництва; засуджені за вчинення умисного злочину щодо власної дитини; є хронічними алкоголіками чи наркоманами — у зв'язку з чим особи, перелічені у статті 165 цього Кодексу, звернулись з позовом до суду про позбавлення їх батьківських прав;

г) особа, яка звернулась за дозволом, сповістила про себе неправдиві відомості, які мають суттєве значення для вирішення питання про надання дозволу чи відмову в його наданні;

г) між батьками дитини немає згоди стосовно вчинення відповідного правочину щодо майнових прав дитини;

д) між батьками дитини або між одним із них та третіми особами існує судовий спір стосовно нерухомого майна».

У свою чергу, положення Цивільного кодексу та Закону «Про охорону дитинства» міститимуть посилання на порядок, передбачений Сімейним кодексом.

Наталя ГЕЛЕТКО.

АКЦІЇ

Доїльний апарат поїхав до Кабміну

ПОЧАТОК НА 1-ЙІ СТОР.

У руках люди тримали плакати з гаслами «Кременчук, Лохвиця, Чутове, Миргород, Нові Санжари — проти!», «Бізнес — не дійна корова!», «Податковий кодекс — зашморг для малого бізнесу!», «Де податкові канікули?» та інші.

«Малий і середній бізнес ніколи не вимагав від влади любові до себе, але вимагає поваги і виконання владою законодавства України. Тому ми вимагаємо подальшого обговорення проекту Податкового кодексу, а також створення в кожній області відповідних робочих груп», — йдеться в резолюції акції протесту, яка направлена Президенту України Віктору Януковичу. Крім того, підприємці пропонують розробити механізм компенсації матеріальних збитків, завданих платникам податків працівниками податкової служби.

А от Прем'єр-міністру Миколі Азарову підприємці навіть приготували спеціальний подарунок — доїльний апарат. «Це задля того, щоб йому було легше нас «доїти»!» — заявляють учасники акції. До речі, на попередніх мітингах вони вже надсилали до Кабміну подібні дарунки. Наприклад, «лапшу «Азаровську».

21 жовтня підприємці вирішили їхати до стін Кабінету Міністрів і вимагати відхилення проекту нового Податкового кодексу у віце-прем'єр-міністра України Сергія Тігіпка.

Цікаво, що місцева влада все це «списує» на «передвиборні технології» і жодним чином не реагує на подібні акції.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

Досить видовищ, борги поверніть!

Одразу три акції протесту відбулися вчора в Херсоні на майдані Свободи. Перед парадними дверима облдержадміністрації і обласної ради згуртувалися сотні людей.

Робітники розореного приміського радгоспу «Янтарний» вимагали повернути борг із зарплати, який, за їхніми словами, становить півтора мільйона гривень. Вони наголошували, що це — не політична акція, а акт відчаю.

Підприємці жорсткою мовою плакатів вимагали у Кабміну «припинити грабувати українців», вважаючи, що «Податковий кодекс — це постріл зі знищення власного народу».

Одна з політичних сил, погукавши теле- і фоторепортерів, розмахувала прапорами, вимагаючи негайних змін усього. Важко сказати, чи будуть акції результативними. Ошуканих робітників «Янтарного», наприклад, уже декілька років поспіль чиновники годують не хлібом, як ті просять, а клятвеними обіцянками.

Василь ПІДДУБНЯК.

Херсон.

Фото Василя ПІДДУБНЯКА.

Підприємці протестують

У Сімферополі відбувся мітинг протесту проти прийняття урядового проекту Податкового кодексу. Організаторами акції виступили керівники Ради підприємців і роботодавців автономії.

В акції взяли участь близько 150 представників малого та середнього бізнесу кримської столиці. Учасники мітингу вийшли на головну площу Сімферополя із плакатами: «Спрощеній системі оподатковування — так!», «Ні — корупції!», «Даєш єдиний соціальний збір — 16%» і «Ні — тіньовій економіці!».

«Мета акції проста — сьогодні ми повинні показати солідарність всіх міст у боротьбі за свої права», — сказав президент Ради підприємців і роботодавців Криму Олександр Дудко. За його словами, нові податкові правила остаточно поведуть бізнес «у тінь», тому що офіційно такі податки ніхто платити не зможе. Українські підприємці підготували 15 питань до політичних партій, що беруть участь у місцевих виборах. Залежно від того, які відповіді дадуть їхні лідери на ці питання, Асамблея громадських організацій малого й середнього бізнесу прийме рішення про їхню підтримку на виборах.

Георгій ВЕРВЕС.

Крим.

МІСЦЕВІ ВИБОРИ-2010

Склад комісій оновлюється

На черговому засіданні Центральної виборчої комісії, яке відбувалося під головуванням Володимира Шаповала, розглянуто декілька особистих заяв про складення повноважень секретарів ТВК та члена комісії. Як повідомили у відділі взаємодії із ЗМІ секретаріату комісії, за підсумками цього розгляду ЦВК внесла окремі зміни до складу ТВК, що здійснюють підготовку та проведення місцевих виборів, сформованого відповідно до постанови Центральної виборчої комісії від 15 вересня 2010 року «Про формування складу обласних, районних (крім районів в Автономній Республіці Крим), міських (міст обласного значення, міст Києва та Севастополя), районних у місті Севастополі виборчих комісій, що здійснюють підготовку та проведення місцевих виборів». Зокрема, у двох регіонах достроково припинено повноваження або звільнено від виконання обов'язків без припинення членства в комісії двох секретарів комісій та одного члена ТВК. Замість вибулих секретарів відповідних комісій призначено нових посадових осіб. Комісія внесла окремі зміни до Роз'яснення щодо порядку виготовлення та використання штампа з написом «Вибув» під час проведення виборів депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів, затвердженого постановою ЦВК від 12 жовтня 2010 року. 13 жовтня 2010 року до ЦВК надійшла скарга М. Запорожець, у якій вона просить Центрвиборчком визнати, що Гаспринська селищна виборча комісія міста Ялти допустила бездіяльність і необгрунтовано відмовила їй у реєстрації кандидатом на посаду гаспринського селищного голови міста Ялти на чергових місцевих виборах, скасувати постанову Гаспринської селищної виборчої комісії міста Ялти від 8 жовтня 2010 року № 275 та зобов'язати вищезазначену виборчу комісію зареєструвати її кандидатом на посаду гаспринського селищного голови. Вивчивши скаргу та додані до неї матеріали, комісія встановила, що ЦВК не є належним суб'єктом розгляду даної скарги. Крім того, до ЦВК скарга надійшла з порушенням строків оскарження, встановлених законодавством. Відтак скаргу М. Запорожець залишено без розгляду. Разом з тим комісія дала протокольне доручення члену ЦВК Олександру Чупахіну підготувати документ реагування на дії, які вчиняються Гаспринською селищною виборчою комісією Ялти.

***

Центральна виборча комісія повністю завершила процес реєстрації кандидатів у депутати місцевих органів влади та на посади міських, сільських і селищних голів. Про це на прес-конференції заявила заступник голови ЦВК Жанна Усенко-Чорна. Серед найпоширеніших порушень, за її словами, ЦВК фіксує масові факти нереєстрації кандидатів від таких партій, як «Свобода», «Сильна Україна» і «Батьківщина». «Ми маємо велику кількість прикладів, коли масово не реєструються кандидати, — сказала Ж. Усенко-Чорна. Є приклади, коли суд кілька десятків разів виносить рішення про реєстрацію, але в комісіях кандидати все одно не реєструються. Найманосовіше порушення — це штучне створення умов для відмови в реєстрації кандидатів», — сказала вона.

У НОМЕР

Сергій ТІГІПКО:

«Ніщо так не дискредитує владу, як митниця і податкова»

Сьогодні українська митниця перетворилася на годівницю для корупціонерів, прикрити яку може тільки жорстка законодавча регуляція. Про це сьогодні заявив голова партії «Сильна Україна» Сергій Тігіпко під час зустрічі з митними брокерами в Одеському морському торговельному порту.

«Ніщо так не дискредитує президента, як митниця і податкова. Головна проблема митниці — корупція. Це — гідра з багатьма головами. Ми атакуватимемо її через Митний кодекс, через прямі норми, які б митник не зміг трактувати на власний розсуд. Потрібно, з одного боку, спростити деякі норми, а потім — жорстка законодавча регуляція», — повідомив Тігіпко.

Лідер партії «Сильна Україна» Сергій Тігіпко.

Також, на думку політика, необхідно вирішити кадрове питання. «Митну службу можна скоротити на 30%, залишивши нинішній фонд зарплати. І знайдуться люди, які підуть на зарплату митника і чесно працюватимуть», — упевнений він.

Під час зустрічі віце-прем'єр і голова «Сильної України» включив до робочої групи з підготовки Митного кодексу представників Одеської міської профспілки митних брокерів і підприємців. «Я готовий вас прямо зараз у телефонному режимі приєднати до робочої групи представників брокерів», — сказав С. Тігіпко.

Він також повідомив, що найближчим часом проект документа передадуть підприємцям, які працюють із митницею. За словами політика, головним завданням під час розробки кодексу є скорочення термінів оформлення вантажів і спрощення процедур. Передбачається система «єдиного вікна». Крім того, кодекс буде адаптований до митних правил ЄС, а інші органи, включно зі Службою безпеки і податковою адміністрацією, не зможуть перевіряти контейнери.

Фото надане прес-службою партії.

Ганна ГЕРМАН:

«Нам потрібно змінювати систему держзамовлення в освіті...»

Днями в Університеті «Україна» відбулася зустріч заступника глави адміністрації Президента України, секретаря Громадської гуманітарної ради при Президентові України Ганни Герман зі студентами та викладачами цього унікального вузу, який запровадив у себе систему навчання осіб з особливими потребами в інтегрованому освітньому середовищі.

Зустріч виявилася неформальною, теплою і принциповою. Г. Герман одразу запропонувала розпочати спілкування зі студентами зі запитань, оскільки «адміністрація Президента прагне менше говорити, а більше діяти».

Запитання не забарилися, і далі пішла відверта й невимушена розмова. Зокрема, студенти поцікавилися: чому так несправедливо до недержавних вузів ставиться наш уряд, який виключив їх з переліку претендентів на держзамовлення? На думку студентів, тут потрібно дивитися не на форму власності, а на якість підготовки фахівців на рівні конкретної кафедри.

Викладачів турбувала нерівноправність державних і неурядових вузів у плані оформлення пенсій професорсько-викладацькому складу, гостро було поставлене питання про державну мову.

На думку Ганни Герман, українські університети та їх випускники повинні піднімати рівень своєї конкурентоспроможності. Що стосується формування держзамовлення в системі освіти, то її потрібно змінювати в бік відкритості, демократичності і можливості участі в тендері вузів усіх форм власності. Це створить справжнє конкурентне середовище і сприятиме підвищенню якості підготовки фахівців.

Наостанок Г. Герман повідомила, що одне із засідань Громадської гуманітарної ради при Президентові України буде присвячене питанням, які порушувалися на зустрічі в трудовому колективі, і вона особисто чекає конкретних пропозицій з внесення відповідних змін до вітчизняного законодавства, що регулює освітню галузь.

На знімку: президент Університету «Україна» Петро Таланчук, голова Всеукраїнської асоціації політичних наук Валерій Бебик, заступник глави адміністрації Президента України Ганна Герман.

МІСЦЕВІ ВИБОРИ-2010

Кожен третій ще не визначився

Участь у результативному голосуванні не братимуть чверть виборців. Про це заявив на прес-конференції в інформаційному агентстві «Новий міст» керівник проекту, який здійснює полтавська соціологічна група «Моніторинг», кандидат філософських наук Віктор Рябокляч. За результатами третьої хвилі опитування, яке проводилося на початку жовтня у Дніпропетровську і в якому взяло участь 1600 респондентів (похибка — 2,5—3 відсотки), голосувати на місцевих виборах готові 53,3 відсотка, 17,8 відсотка відповіли, що не братимуть участі в голосуванні, 7,5 — мають намір голосувати «проти всіх» і 21,6 відсотка опитаних важко було відповісти на це запитання. Загальна кількість тих, хто твердо вирішив іти на вибори, швидше за все, не зміниться, прокоментував ситуацію Віктор Рябокляч. А от кількість тих, хто відмовляється, збільшилася — за рахунок «протестних» виборців і тих, хто не визначився.

Що стосується лідерів майбутніх перегонів, то тут не відбулося принципових змін, запевняють соціологи: 40,2 відсотка готові віддати свої голоси за кандидатів від Партії регіонів, 11,3 — за «Сильну Україну», 9,1 — за «Фронт змін», 6,5 — за «Батьківщину», 5,0 — за «Громадську силу», 2,5 — за КПУ, 3,0 — за Народну партію, по 1,6 — за «Нашу Україну» і СПУ, 1,2 відсотка — за «Україну майбутнього». 13,8 відсотка опитаних не змогли відповісти на це запитання, 4,2 відсотка готові підтримати іншу партію.

За Івана Куліченка, який балотується на посаду міського голови Дніпропетровська, вже готові віддати свій голос 32,2 відсотка опитаних, у той час як за найближчого суперника — Загіда Краснова — тільки 11,2 відсотка. Третій у цьому списку — Андрій Павелко із сімома відсотками. Однак кожний третій виборець ще не визначився з вибором міського голови, тому боротьба за ці голоси може внести зміни в порядок розташування прізвищ претендентів на це крісло.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Дніпропетровськ.

Це ж треба так любити!

До голосування залишилося менше місяця. Тож вулиці міст Волині, телеекрани, шпальти обласних і районних газет уже заполонила політична реклама «кращих синів і дочок».

Як кажуть мої земляки львів'яни: «Перед виборами всі нас мають за вар'ятів (діалект. — дурнів)». Скажімо, один досить поважний чоловік, маючи в області найбільшу над усіма владу, впродовж двох років так і не спромігся поскошувати бур'яни та позагрібати ями перед будинком облдержадміністрації, де його попередник розпочав реконструкцію. А коли в Луцьк мав прибути Президент України Віктор Ющенко, сором'язливо на півтора року обгородив площу високим металевим парканом, викликавши іронічні посмішки чи не в усіх лучан. Його наступник не став терпіти такої ганьби і за кілька місяців упорядкував майдан. Спитаєте: "До чого вся ця мова?" Та ось, як лише зайшлося про наступні вибори, цей екс-керівник найпершим прикрасив площу своїми портретами. Тепер він один із головних претендентів на крісло міського голови. Такі ситуації не лише викликають у громадян осуд, а й досить часто трансформуються в ніби списані з життя анекдоти.

Лікарняна палата. Лікар звертається до хворого на грип:

— До вас відвідувачка з косою...

— Невже це кінець, лікарю?

— Та ні. Це лише початок виборчої кампанії.

Що ж, настав час, коли частина суспільства стає невимовно доброю і не скупиться на обіцянки. Називається він виборчою кампанією. Політичні партії, кандидати в депутати рад різних рівнів, у міські, селищні й сільські голови стають ніби іншими людьми: розважливими, мудрими, милосердними. Аби якомога більше людей довідалися про їхні чесноти, використовують рекламу в газетах, на радіо та телебаченні, білборди та просто листівки. Коштує все це недешево.

Сторінка в найтиражнішій в області газеті «Волинь-нова» обійдеться рекламодавцю у 5—7 тисяч гривень, секунда ефіру на обласному телебаченні в найкращий час — 4—5 гривень, без урахування ПДВ, виготовлення одного плакату для білборду — 250 гривень, а демонстрація його протягом місяця — 1500—2000 гривень. Це ж як треба нас любити, щоб іти на великі матеріальні витрати?

Мінімальна вартість виборчої кампанії кандидата на посаду луцького міського голови становитиме 100 тисяч гривень. Таку думку під час ефіру «Волинських новин» озвучили політологи Михайло Шелеп та Олександр Новосад. Найбільше шансів перемогти, вважають вони, мають кандидати, що вже перебували у владі й відомі як управлінці. Мається на увазі насамперед теперішній голова облради Анатолій Грицюк, міський голова Богдан Шиба, колишні голови облдержадміністрації Володимир Бондар та Микола Романюк.

Зміст самої реклами не вражає різноманіттям: портрет кандидата і щось на кшталт «Луцьк стане кращим». Така реклама ні до чого не зобов'язує. Щоправда, й ефективність її невисока.

Що стосується програм претендентів на міського голову, то майже ніхто їх поки що не задекларував. Цього й не вимагає чинне законодавство. Тому через чотири роки виборець не зможе висунути переможцю претензій щодо невиконання ним обіцянок. Можливо, тому вибори стають не обранням варіанта розвитку міста чи села, а базуються на симпатіях до конкретної особистості, її вміння подобатися та переконувати. Серед можливих претендентів на крісло міського голови лише керівник фракції «Нашої України» в міській раді Андрій Козюра задекларував своє бачення майбутнього обласного центру, презентувавши місяць тому книжку «Стратегія розвитку Луцька 2010—2020 рр.».

Цьогорічна виборча кампанія, попри свої обмежені терміни, вирізняється якимсь незрозумілим очікуванням. Майбутні кандидати на посаду міського голови ніби бояться розкрити свої козирні карти, а, можливо, їх і немає. Тож рекламні тумби в Луцьку та в інших містах Волині поки що порожні. Можна собі лише уявити, скільки листівок і плакатів буде на них, коли до виборів залишиться тиждень-два.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Академіків в Одесі побільшає

В Одесі відкрито Південний регіональний центр Національної академії правових наук України. Місце його розташування — Національний університет «Одеська юридична академія» — обрано ніяк не випадково. Тут, у кузні юридичних кадрів, створені всі умови для наукової діяльності, для формування юридичної еліти країни. На відкритті Південного регіонального центру був присутній президент НАПрНУ академік Василь ТАЦІЙ.

— Південний регіональний центр, — розповів народний депутат України, президент Національного університету «Одеська юридична академія» Сергій Ківалов, — координуватиме наукові дослідження у галузі держави та права у південному регіоні України — в Автономній Республіці Крим, Одеській, Миколаївській. Херсонській і Кіровоградській областях і у Севастополі. Південний регіональний центр забезпечуватиме діяльність структури підрозділів апарату президії академії правових наук України, які розташовані в регіоні. Він також надаватиме практичну допомогу у правовому забезпеченні діяльності місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, правоохоронним органам і судам.

У Південному регіональному Центрі НАПрНУ також створено лабораторію дослідження проблем захисту прав інтелектуальної власності у мережі Інтернет Національної академії правових наук України.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Фото В'ячеслава ТЕНЯКОВА.

Виборча кампанія на Волині вирізняється якимсь незрозумілим очікуванням

У депутатів — «випускний»

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

*Про основні підсумки роботи депутатів облради п'ятого скликання розмовляємо з головою Рівненської обласної ради Олександром ДАНИЛЬЧУКОМ **(на знімку).***

— Олександре Юрійовичу, чи вдалося вам згуртувати депутатський корпус на вирішення нагальних для Рівненщини питань?

— Хоча депутати й представляють в облраді різні політичні сили, я переконався, що всі вони зацікавлені, щоб область розвивалася, щоб вирішувалися ті проблеми, які ставили перед нами люди під час передвиборної кампанії. Ми першими з усіх обласних рад створили широку коаліцію, і це дуже допомагало в роботі. Тож вдалося багато зробити, але і для наших наступників знайдеться робота, бо чимало прийнятих нами програм — довгострокові. Про всі, звичайно, не розповім — для цього потрібно багато часу, але назву бодай кілька з них. Це — програма «Власний дім», спрямована на підтримку індивідуального житлового будівництва на селі. Тільки за останні два роки ми виділили з нашого небагатого обласного бюджету понад мільйон гривень на пільгове кредитування сільських забудовників. Скористатися ним може будь-хто на селі, в кого є проблеми з житлом. Більше того, пишаюся тим, що навіть у кризові роки нам вдалося подвоїти фінансування цієї програми.

Фінансуємо ми й обласну програму, яка дає можливість провести електрифікацію новобудованих вулиць у селах. І ще одне наболіле питання, яке вдалося зрушити з мертвої точки, — якісне водопостачання поліських сіл. Наприклад, мешканці села Пугач, що в Сарненському районі, більше тридцяти років змушені користуватися привозною водою. Тому обласна рада прийняла програму першочергового забезпечення централізованим водопостачанням таких населених пунктів. На проведення води, наприклад, до Пугача з обласного бюджету було виділено кошти, тож на умовах співфінансування з районним та місцевими бюджетами їх вистачить для будівництва водогону в цьому поліському селі.

До речі, саме принцип співфінансування дозволяє нам будувати сільські школи. За ці роки ми завершили чотири такі довгобуди. Хоча, чесно кажучи, переважна більшість депутатів вважає, що будівництво шкіл — це все-таки прерогатива держави. Але оскільки у держави бракує коштів на це, особливо в умовах кризи, то й обласна влада долучається до шкільного будівництва.

Водночас актуальними залишаються проблеми будівництва доріг, газифікації сіл. І тут хочу відзначити активність самих громад. Ті сільські ради, які хочуть мати в своєму селі, наприклад, газ, роблять усе, щоб бодай отримати якісь кошти: люди складаються — дають власні гроші, але й розраховують на підтримку з бюджету. І там, де є найвищий рівень готовності, там де є прокладені підвідні газопроводи, ми намагаємося допомагати в першу чергу.

— Пригадую, як ще у перші дні роботи депутати висловилися за те, щоб провести інвентаризацію комунального майна, навести тут порядок, щоб воно «працювало» на поповнення обласного бюджету.

— Справді, добрий господар завжди знає, що в нього є. Тому депутати нашого скликання практично одразу створили в апараті обласної ради відділ управління комунальним майном. І передусім провели інвентаризацію об'єктів. І, на своє здивування, виявили низку таких, які вважалися, так би мовити, безгосподними. Як наслідок, по-перше, ми отримали цілісну картину того, яке майно має обласна рада, скільки коштів потрібно на його утримання, які є проблемні об'єкти, а якими з них можна зацікавити інвесторів. І, по-друге, маємо додаткові надходження до бюджету.

— Чи виступала обласна рада із законодавчими ініціативами?

— Звичайно. Дуже великою проблемою, яка була і, на жаль, поки що залишається, є незаконний видобуток бурштину в поліських районах області. Це не лише спричиняє небияку екологічну загрозу (адже «чорні» старателі залишають після себе пустелі), а й позбавляє бюджет істотних надходжень. Обласна рада не раз (і не лише у цьому скликанні) зверталася до керівництва держави щодо прийняття відповідних законодавчих змін. Завдяки активній роботі народних депутатів від Рівненщини Верховна Рада проголосувала закон про бурштин, над яким багато попрацював народний депутат України Микола Шершун. Відтак місцеве населення нарешті отримало можливість видобувати бурштин легально. Приємно, що при розробці документа були враховані і пропозиції нашого депутатського корпусу, які ми надсилали у вигляді звернень.

Врахували пропозиції Рівненської обласної ради і при підготовці й прийнятті закону, що забороняє гральний бізнес. До речі, саме Рівненська обласна рада 2008 року ініціювала парламентські слухання з питань моралі та духовності молодого покоління. Перед тим в області ми провели справді масштабні громадські слухання на тему впливу інформаційного простору на нашу молодь. До обговорення долучилися села, райцентри, громадські організації. Ми провели колосальну роботу, підготували пропозиції щодо відповідних законодавчих змін. Йшлося передусім про обмеження негативного впливу реклами тютюну та алкоголю у ЗМІ, про насильство та порнографію, які вільно «гуляють» інтернетом. Нас активно підтримував заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко, він обстоював у парламенті, зокрема, і наші пропозиції щодо законодавчих змін. Як наслідок — Верховна Рада таки ввела істотні обмеження на розповсюдження реклами підакцизних товарів.

— Депутати облради нинішнього скликання були обрані від певних політичних сил, більшість проживає у Рівному. Тож чи мали можливість виборці з інших куточків Рівненщини спілкуватися з ними, доносити до них свої проблеми?

— Наші депутати були «закріплені» за районами, виїжджали на прийоми громадян. Наскільки ефективно вони працювали, оцінять люди. Але якщо говорити про зв'язок із виборцями, то ефективнішою, на мою думку, є мажоритарна система, коли люди знають свого обранця, так би мовити, в обличчя, у будь-яку хвилину можуть звернутися до нього, та й депутат з місцевих краще обізнаний із проблемами того населеного пункту чи району, від якого балотувався і де живе. Тому я однозначно — прихильник мажоритарної системи, якщо йдеться про вибори до місцевих рад. До речі, саме за «мажоритаркою» мене обрали народним депутатом України 3-го скликання.

Водночас, навіть за такої системи виборів, за якою обирався нинішній склад обласної ради, люди могли розраховувати на допомогу і підтримку. На кожній сесії обласна рада розглядала десятки депутатських запитів, які стосуються проблем тієї чи іншої громади. Крім того, в обласній раді є фонд «Допомога», з якого депутати мають можливість матеріально підтримати громадян. За роки нашої каденції лише у мене та моїх заступників на особистому прийомі побувало майже чотири тисячі людей. Найчастіше зверталися за матеріальною допомогою на лікування. Відтак тільки з фонду «Допомога» переважно на ці цілі пішло понад 800 тисяч гривень. Це, звісно, мізер, але ми намагалися першочергово підтримати найнезахищеніших — пенсіонерів та інвалідів.

— На вустах у всіх — необхідність проведення в Україні адміністративної реформи. Ваша точка зору з цього приводу?

— Вона назріла давно. Поляки, досвід яких ми вивчали, тільки виграли від цього. Вони укрупнили ради первинного рівня за територіями та за кількістю населення, збалансували бюджети, та, найголовніше, децентралізували повноваження. Там гміни працюють і заробляють переважно самі на себе, хоч, звісно, частково дотуються. У нас село виживає переважно за рахунок скромної фінансової підтримки районного чи обласного бюджетів, бо на те будівництво шкіл, за нинішньої системи бюджетних відносин самотужки сільради ніколи не зароблять.

Тим більше, у них абсолютно нерівноцінна можливість утримувати соціальну інфраструктуру. Наприклад, маленькій сільраді набагато важче фінансувати той самий ФАП, аніж сільраді з населенням у три і більше тисячі жителів. Тому адміністративне «вирівнювання» все-таки збалансує нерівнозначні можливості наших громад.

— Останнім часом зростає активність територіальних громад, що проявляється, зокрема, в їхній участі в конкурсах на отримання різних грантів.

— На щастя, це одне із свідчень того, що в нас, хоч і не так швидко, як хотілося б, та все ж народжується громадянське суспільство. Рівненська обласна рада запровадила конкурс проектів розвитку територіальних громад. Знаю, що такий проводять і в інших областях, а також на всеукраїнському рівні. Нещодавно ми підсумували результати цьогорічного обласного конкурсу, і переможці отримали грошову підтримку з бюджету. Варто зауважити, що завдяки таким проектам люди намагаються розв'язати найгостріші соціально-економічні проблеми: наприклад, відремонтувати приміщення у дитсадку чи встановити там опалення. Один з цьогорічних переможців — громада села Малеве Демидівського району — планує створити в селі центр соціально-побутового обслуговування населення: при сільраді там працюватиме перукар, швачка, майстер з ремонту взуття та соціальний працівник. Погодьтеся, що для міста це не дивина, а от у сільській місцевості таких центрів бракує.

До речі, минулого року на Всеукраїнському конкурсі проектів та програм розвитку місцевого самоврядування серед переможців було вісім територіальних громад нашої області.

Вважаю, що такі проекти і є прикладом ефективного самоврядування. Вони заохочують людей до самоорганізації і допомагають повірити у власні сили. Водночас, така активна позиція просто зобов'язує депутатів цій громаді допомогти.

Інтерв'ю взяла Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до законів України «Про оборону України», «Про Збройні Сили України» та «Про розвідувальні органи України»

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести зміни до таких законів України:

1. Статтю 3 Закону України «Про оборону України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 9, ст. 106; 2000 р., № 49, ст. 420) після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«проведення розвідувальної та інформаційно-аналітичної діяльності в інтересах підготовки держави до оборони».

У зв'язку з цим абзаци третій — шістнадцятий вважати відповідно абзацами четвертим — сімнадцятим.

2. Статтю 1 Закону України «Про Збройні Сили України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 9, ст. 108; 2005 р., № 10, ст. 188; 2009 р., № 19, ст. 258) після частини четвертої доповнити новою частиною п'ятою такого змісту:

«Органи військового управління розвідки та військові частини розвідки Збройних Сил України відповідно до закону можуть залучатися до заходів добування розвідувальної інформації з метою підготовки держави до оборони та для забезпечення готовності Збройних Сил України до оборони держави».

У зв'язку з цим частини п'яту — восьму вважати відповідно частинами шостою — дев'ятою.

3. Статтю 6 Закону України «Про розвідувальні органи України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 19, ст. 94; 2006 р., № 14, ст. 116) після частини другої доповнити новою частиною третьою такого змісту:

«Розвідувальний орган Міністерства оборони України може залучати органи військового управління розвідки та військові частини розвідки Збройних Сил України в порядку, визначеному Президентом України, до заходів добування розвідувальної інформації з метою підготовки держави до оборони та забезпечення готовності Збройних Сил України до оборони держави. У цих випадках на військовослужбовців та працівників зазначених органів і військових частин не поширюються положення законів України «Про розвідувальні органи» та «Про оперативно-розшукову діяльність», якими регулюються питання визначення правового статусу, надання повноважень та гарантування соціального захисту».

У зв'язку з цим частини третю — четверту вважати відповідно частинами четвертою — п'ятою.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
21 вересня 2010 року.
№ 2526-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за неналежне виконання обов'язків стосовно охорони життя та здоров'я дітей, а також за зловживання опікунськими правами

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131) такі зміни:

1) у статті 137:

абзац другий частини першої викласти в такій редакції:

«карається штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого»;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Ті самі діяння, якщо вони спричинили смерть неповнолітнього або інші тяжкі наслідки, —

караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого»;

2) абзац другий статті 167 викласти в такій редакції:

«карається штрафом від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк».

2. Цей Закон набирає чинності через десять днів з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 23 вересня 2010 року.
№ 2556-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення боротьби з браконьєрством

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести до Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) такі зміни:

1. У статті 85^{1}:

1) у назві слова «Виготовлення та збут» замінити словами «Виготовлення чи збут»;

2) в абзаці першому слова «Виготовлення, збут» замінити словами «Виготовлення чи збут».

2. У статті 255:

1) у частині першій:

у пункті 1:

абзац «органів рибоохорони (статті 85, 85^{1}, 88^{1}, стаття 164 — в частині порушення порядку провадження господарської діяльності, пов'язаної з добуванням і використанням риби та інших водних живих ресурсів)» викласти в такій редакції:

«органів рибоохорони (частини четверта і п'ята статті 85, статті 85^{1}, 88^{1}, 90, стаття 164 — в частині порушення порядку провадження господарської діяльності, пов'язаної з добуванням і використанням риби та інших водних живих ресурсів)»;

абзац «органів мисливського господарства (статті 85, 85^{1}, 88^{1})» викласти в такій редакції:

«органів мисливського господарства (частини друга і п'ята статті 85, статті 85^{1}, 88^{1}, 90)»;

абзац «служби державної охорони природно-заповідного фонду України (стаття 91)» викласти в такій редакції:

«служби державної охорони природно-заповідного фонду України (частини друга, четверта і п'ята статті 85, статті 90, 91)»;

у пункті 9 абзац «громадський мисливський інспектор (частина друга статті 85)» виключити;

2) у частині другій:

пункт 4 викласти в такій редакції:

«4) громадський лісовий інспектор (статті 63, 64—70, 73, 76, 77)»;

пункт 5 виключити;

пункт 6 виключити;

пункт 7 викласти в такій редакції:

«7) громадський інспектор з охорони довкілля (статті 65—66, 70, 76—77^{1}, 78, 82, стаття 89 (щодо диких тварин), статті 91^{4}, 153)»;

пункт 8 виключити.

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 23 вересня 2010 року.
№ 2558-VI.

На Дніпропетровщині в селі Зоря Криничанського району на пожежі загинули діти — восьмирічна дівчинка та її чотирирічний братик. Причиною стало порушення правил пожежної безпеки при експлуатації печі на твердому паливі, *повідомляє наш кореспондент Тетяна КОЛЯДИНСЬКА*

Студенти Львова подали позов в Окружний адміністративний суд м. Києва про визнання незаконними деяких положень постанови Кабінету Міністрів України про платні послуги у вищих навчальних закладах. *Про це «Львівському порталу» повідомили в прес-службі ГО «Гармонія та порядок»*

СПОРТ

Хтось «сіяний», а ми — ні...

Молодіжна збірна України з футболу буде серед числа «несіяних» під час жеребкування фінального турніру Євро-2011 (U-21), яке відбудеться 9 листопада в Ольборзі (Данія). «Сіяними» визначено збірні Чехії, Іспанії, Ісландії та господарів першості данців, **повідомив сайт УЄФА.**

Команда Данії привілейована на правах приймаючої сторони, а чехи, іспанці та ісландці здобули пріоритетний статус завдяки кращим коефіцієнтам за результатами кваліфікації. «Несіяними» крім України будуть Англія, Швейцарія та Білорусь.

За підсумками жеребкування вісьмох учасників фінальної стадії поділять на дві групи по чотири команди. Ну, а фінальний турнір чемпіонату Європи відбудеться у данських містах Орхус, Гернінг, Ольборг і Виборг у період з 11 по 25 червня наступного року.

Прощавай, чемпіоне?

Срібний призер української жіночої гандбольної Суперліги «Запоріжжя-ЗГІА» за півроку так і не знайшов спонсора.

До речі, ця команда — правонаступник 14-разового чемпіона України команди «Мотор». Коли від останньої, добре знаної в Європі кузні гандбольних кадрів, відмовився її постійний спонсор — ВАТ «Мотор Січ», місцевий облспорткомітет чим зміг, тим і допоміг: виділив певні кошти і знайшов базу для тренувань. Ось так і з'явився клуб «Запоріжжя-ЗГІА», який під керівництвом видатного наставника Леоніда Ратнера не тільки не загубився в турнірі Суперліги, а ще й здобув медалі. Хоча тренеру не так колективом довелося перейматися, як пошуком спонсорів. Не раз доводилося бачити цього відомого у світі фахівця на різноманітних прес-конференціях політиків, на мітингах у сподіванні знайти допомогу. Однак з'ясувалося, що всі дбають винятково «за народ», а не про його футбольну гордість.

Один із наставників клубу Георгій Воронов так прокоментував ситуацію: «На жаль, місто, яке є індустріальним центром країни, і, напевно, має непогані можливості, викинуло нас за межі своїх інтересів». Така доля спіткала, на жаль, не лише гандболістів...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Великі маневри

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

І влада, і опозиція цього тижня вирішили поманеврувати, що викликало різноманітні коментарі в експертному середовищі.

Особливо після того, як Президент Віктор Янукович прийняв рішення звільнити двох віце-прем'єрів. Як і прогнозував «Голос України», своїх крісел позбулися Володимир Сівкович, який став сьомим заступником секретаря Ради національної безпеки й оборони, та Віктор Слаута, котрого призначено радником глави держави. І хоча багатьом зрозуміло, що велика кількість заступників керівника уряду не передбачена Конституцією в редакції 1996 року, дехто угледів у цих переміщеннях ознаки протистояння у Партії регіонів.

Зокрема, з'явилася публікація, в якій стверджується, що група глави адміністрації Президента Сергія Льовочкіна переграла групу Першого віце-прем'єр-міністра Андрія Клюєва. Оскільки, мовляв, Володимир Сівкович був саме його креатурою. Водночас підкреслюється, що саме тому першою жертвою у розкладах командної гри регіоналів став колишній міністр з питань надзвичайних ситуацій Нестор Шуфрич. Отож пророкується подальше загострення протистояння саме по лінії Льовочкін-Клюєв. Хоча, зауважу, і раніше ходило чимало різноманітних чуток про протистояння у таборі регіоналів, але ніколи раніше вони не знаходили свого підтвердження.

Тим часом прем'єр Микола Азаров натомість заспокоював іноземних політиків тим, що в Україні зі свободою слова все гаразд. І як приклад навів, що спростування недостовірної інформації уряд змушений розміщувати на своєму веб-порталі, оскільки, за його словами, журналісти відмовляються його друкувати. Він порементував, що відвідуваність урядового сайту не вельми висока.

Водночас розгорілися пристрасті довкола аудита діяльності уряду Юлії Тимошенко заокеанськими фахівцями. Останні заявили, що виявили порушення бюджетного законодавства, нецільове використання державних коштів, а також залучення підставних офшорних компаній для відмивання коштів.

У свою чергу бютівці заявили, що це ніякий не аудит, оскільки компанія, яка проводить перевірку, не аудиторська, а юридична. На що один із лідерів парламентської фракції Партії регіонів Михайло Чечетов заявив, що Юлія Тимошенко і БЮТ бояться результатів аудита, тому пробують дискредитувати іноземних фахівців.

Нелегкі часи переживає лідерка політичної сили «Батьківщина» і на виборах до місцевих рад. Так, за рішенням центрального партійного органу ліквідована львівська міська партійна організація. Понад те, «Батьківщина» прийняла рішення бойкотувати вибори не тільки до місцевої міської ради, а й до обласної. Оскільки, мовляв, у Львові партійну організацію «захопив» народний депутат Іван Данькевич, який покинув лави фракції БЮТ і влився до нинішньої правлячої коаліції.

Отож, якщо взяти до уваги результати аудита, які, безумовно, будуть оприлюднені, можна спрогнозувати падіння рейтингу «Батьківщини» у багатьох регіонах. Натомість у західних областях зростають шанси партії «Свобода», а також «Нашої України». Може додатися прихильників і у Партії регіонів.

Наступний тиждень, схоже, дасть для виборців чимало інформації для роздумів. Відтак можна очікувати несподіваних сюжетів у політичному житті країни.

Володимир КОРОЛЮК.

Кошти від концерту підуть на спорудження пам'ятника Матері-Вдові

АНОНС

Український фонд культури, газета «Сільські вісті» та Український інститут національної пам'яті закликають усіх небайдужих взяти участь в акції «Збудуймо всенародний пам'ятник Матері-Вдові!» і запрошують на благодійний концерт, що відбудеться 18 жовтня в Національному академічної драматичному театрі ім. Івана Франка.

А почалося все з листа Галини Заболотної із Дніпропетровщини, який читачка через газету «Сільські вісті» адресувала особисто відомому поетові, голові Українського фонду культури Борисові Олійнику. Розчулена його віршованими присвятами «сивій ластівці», вона запропонувала Борису Іллічу кинути заклик про спорудження всенародного пам'ятника жінкам, котрі винесли на своїх тендітних плечах всі жахи воєнних років.

Борис Ілліч знає не з чуток, як жилося солдатським удовам, тож одразу відгукнувся на листа. А незабаром до нього звернувся відомий молодий співак, лауреат Кубка Президента України Михайло Брунський. Він запропонував провести благодійний концерт пам'яті вдів війни.

Усі кошти, зібрані від продажу концертних квитків, підуть на спорудження пам'ятника Матері-Вдові. Крім того, у приміщенні театру будуть установлені скриньки для додаткового збору пожертвувань.

У концерті візьмуть участь натхненник акції Борис Олійник, а також народні артисти України Анатолій Паламаренко, Олександр Василенко, Віктор Шпортько, заслужені артисти України Оксана Калинчук, Ольга Чубарева, лауреати всеукраїнських і міжнародних конкурсів Наталя Мельничук, Ігор Якубовський та академічний хор Національної радіокомпанії України (диригент — Юлія Ткач).

Вл. інф.

«Мережевий» скандал набирає сили політичного цунамі

МІСЦЕВІ ВИБОРИ—2010

«Очільник Сумщини «освятив» велику передвиборну аферу», «Мережеві агітатори скуповують голоси виборців», «Піраміда для купівлі голосів виборців на Сумщині» — цими та безліччю інших заголовків рябіють публікації електронних та друкованих видань, як українських, так і європейських. Цього разу головним «героєм» шквалу критичних публікацій, які сніговою лавиною навалились на читачів на схід і захід від України і поволі переростають у політичний торнадо, став голова Сумської облдержадміністрації Юрій Чмир.

«За схвалення голови Сумської облдержадміністрації Юрія Чмиря в Сумській області створено систему «мережевих агітаторів», яка за гроші стимулює людей агітувати і голосувати на виборах до місцевих рад та голів органів місцевого самоврядування за Партію регіонів», — стверджують усі без винятку інтернетівські публікації.

Таємне стало явним після розслідування, проведеного журналістами сумського громадсько-політичного тижневика «Панорама» та київського бюро журналістських розслідувань «Свідомо». Під час «оперативно-розшукових заходів журналістам вдалося з'ясувати, що на роль керівника «передвиборного бізнесу» обласна влада затвердила уродженця Росії Микиту Громика — колишнього «зірку» компаній, які торгують біоактивними добавками та косметикою. У помічники йому виділено провідних українських агітаторів-професіоналів, які, немов мухи на мед, злетілися до області з усіх куточків нашої держави. Злітатися її справді було на що.

Кореспонденти «Панорами» з'ясували, що в Сумах і області створено агітаційну систему, яка діє за принципом мережевого маркетингу, основу якого становлять осередки із 6-8 чоловік. Преміальні начебто виплачуються після залучення до «регіональної» касти п'яти чоловік: за кожного новонаверненого на шлях істинний — 10 гривень плюс 2 гривні комісійних. Працюючи за такою «прогресивно-преміальною» схемою, можна дійти до восьмого рівня і заробити не мало не багато — 625 тисяч гривень.

І цей заохочувально-передвиборний бізнес зростає мов на дріжджах. З бази даних сайту «мережевих агітаторів» журналісти довідалися, що в регіональній мережі в поті чола вже трудиться 130 тисяч сумчан. У поті чола тому, що під час передвиборної кампанії вони отримують лише аванс, а 60 відсотків «зарплати» їм обіцяють виплатити після виборів, за умови, що Партія регіонів набере на майбутніх виборах на Сумщині не менше 60 відсотків голосів. Тож, не жаліючи живота свого, на результат трудяться держслужбовці, керівники медичних закладів, шкіл, жеків...

За інформацією колег із «Панорами», на початку жовтня голова Сумської ОДА Юрій Чмир під час виступу на зборах мережевих агітаторів особисто «благословив» використання мережевого маркетингу — своєрідного ноу-хау в «новій демократичній» передвиборній політиці.

Деталі «адміністративно-мережевого маркетингу» стали надбанням громадськості після прес-конференції, проведеної в середу представниками «Панорами» і бюро журналістських розслідувань «Свідомо». А вже наступного дня — минулого четверга — на його захист стали однопартійці очільника Сумщини. Першою адвокатську мантію вдягла народний депутат України Олена Бондаренко, яка від імені Партії регіонів рішуче спростувала звинувачення щодо застосування регіоналами на Сумщині адмінресурсу та створення Юрієм Чмирем мережі агітаторів.

«Якщо Партія регіонів у Сумській області має розгалужену мережу агітаторів, це, напевно, здобуток партійної організації, який свідчить про високий рівень її роботи», — цитує народного обранця кореспондент інформаційного агентства «Інтермедіа консалтинг».

Усе як у тому прислів'ї: «Я не я і хата не моя». Однак, схоже, чимало європейських політиків дотримуються протилежної думки. Тож не виключено, що партії влади, хоче вона того чи ні, невдовзі доведеться ділитися з європейцями власним досвідом з плетіння передвиборного «мережива». Ось тільки чи схвалить європейська спільнота «невинне» павутиння регіоналів? Думається, відповіді чекати недовго.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Нас вважають джерелом і транзитним пунктом работоргівлі

18 жовтня в Європі відзначатимуть день боротьби з торгівлею людьми. Напередодні «ні!» таким злочинам сказали понад півсотні педагогів та методистів з усіх регіонів України, які зустрілися в Кам'янці–Подільському та обмінялися досвідом проведення уроків та виховних заходів з питань попередження торгівлі людьми, кіберзлочинності, інших форм насильства. Така розмова відбулася в рамках циклу семінарів, організованих Міносвіти в співпраці з проектом Ради Європи «Зміцнення і утвердження прав жінок та дітей в Україні».

«Коли я вперше говорила з дітьми про це, то почула смішок, вони відводили очі, — розповідає директор школи з Харкова Вікторія Павловська-Кравчук. — А нині вони — мої помічники, волонтери». «Моя вихованка зняла фільм, у якому закликає людей бути гуманнішими до інших, — каже Галина Копилова з Луганська. — Підлітки, які й самі, не замислюючись, раніше вчиняли насильство щодо своїх ровесників, стають кращими, коли отримують більше інформації. Згідно із твердженням Мойсея покаранням за викрадення людини є смерть, бо такі дії — то величезний гріх. У Біблії работоргівці прирівнюються до вбивць».

2009 року за даними Міністерства внутрішніх справ було зареєстровано 332 випадки продажу людей у рабство. А за останні 18 років жертвами торгівлі людьми стали 100 тисяч українців, причому серед постраждалих не лише жінки, а й чоловіки та діти.

Україна вважається джерелом, транзитним пунктом і меншою мірою країною призначення для використання рабів. За даними Державного департаменту США, щороку через міжнародні кордони перевозять приблизно від 600 до 820 тисяч чоловіків, жінок і дітей, приблизно 70 відсотків з них — жінки та дівчата, і половина — неповнолітні. Згідно зі статистикою Міжнародної організації праці, приблизно 2,5 мільйона людей стають жертвами торгівлі людьми на світовому рівні, а 12,3 мільйона виконують примусову чи невільну працю, надають комерційні секс-послуги.

Українським школярам та молоді, як і всьому суспільству, гостро бракує правових знань для захисту від можливого насильства. А ще ми занадто довірливі. Тому уроки з цієї тематики є вкрай необхідними. Доцент Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова Тамара Бакка розробила методичні рекомендації для педагогів шкіл, які увійшли до популярного посібника.

— Торгівлю людьми можна попередити. З одного боку, потрібно мати політичну волю, а з другого, — донести людям інформацію про те, на що вони повинні звертати увагу, коли виїжджають за кордон. І третій важливий момент — це рівність між чоловіками й жінками і серйозний підхід до захисту прав дітей, — переконувала Данута Вишневська-Казалс, представниця Ради Європи, Генерального директорату з прав людини та юридичних питань Ради Європи.

Віра ШПИЛЬОВА.

Платіні залишився задоволений побаченим

Президент УЄФА Мішель Платіні відвідав Варшаву й разом із президентом Польщі Броніславом Коморовським «з висоти пташиного польоту» проінспектував її підготовку до Євро–2012.

Після обльоту польської столиці на гелікоптері Платіні залишився задоволений побаченим. Особливе враження справило на нього, з одного боку, те, що Варшава є дуже зеленим містом, а з другого, — що місто має вигляд суцільного будівельного майданчика. Це не лише стадіон, який будується згідно з поданим в УЄФА графіком, а й дороги, мости, вокзали, що ремонтуються.

Приїзд Платіні не був плановим «інспекційним візитом». У ході прес-конференції він відкрив таємницю, що приїхав, щоб познайомитися з новим президентом Польщі. Власне, останній упродовж 50 хвилин «виконував роль гіда» по варшавських об'єктах Євро-2012, заскочивши керівника УЄФА знанням французької мови. М. Платіні зазначив, що Б. Коморовський «не має підстав для якихось хвилювань з приводу підготовки Польщі», оскільки будівництво йде відповідно до намічених планів, співпраця між Польщею і УЄФА налагоджена відмінно, а польський уряд та всі інституції, задіяні в підготовці країни до чемпіонату, належним чином реалізовують свої завдання.

Президент Польщі не приховував задоволення, що завдяки візитові Платіні мав шанс продемонструвати світові досягнення його країни на шляху модернізації. «Євро-2012 дає величезні шанси на прискорення модернізації» Польщі, — підкреслив Б. Коморовський.

Перебуваючи у Варшаві, керівник Союзу європейських футбольних асоціацій не залишив без похвали і Україну. Висловивши задоволення прогресом, який наша держава демонструє останнім часом у питаннях підготовки до футбольного чемпіонату, Платіні наголосив, що під час нещодавнього оприлюднення графіка проведення матчів турніру 2012 року не бралася до уваги жодна інша можливість розподілу між Україною та Польщею, а тільки рівна — 4:4.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

ФОТОФАКТ

Гості зі США демонструють захоплюючі трюки в китайському Гуансі-Чжуанському автономному районі під час змагань на водних лижах між місцевими й американськими спортсменами.

Фото Сіньхуа (Укрінформ).

ФОТОФАКТ

Китайський художник Ай Вейвей у лондонській галереї «Тейт Модерн» представив свою інсталяцію — поле, посипане порцеляновим насінням соняшника.

Фото Photoshot (Укрінформ).

Триває торг за крісло мера Москви

Пауза із призначенням мера Москви непристойно затяглася. Хоча до кінця нинішнього тижня прізвище нового столичного градоначальника повинне бути назване. Йдуть політичні торги.

Проблема тільки в одному. Чия людина — президента чи прем'єр-міністра обійме крісло Лужкова?

Процедура призначення мера Москви — напівдемократична. Вирішує, кому бути хазяїном 15-мільйонного міста, президент країни, а затверджує кандидатуру Московська міська Дума. Є ще «гравець», від якого хоч нічого не залежить, але з ним рядяться. Це «правляча» у країні партія «Єдина Росія».

Лідери цієї партії зустрічалися із Дмитром Медведєвим і назвали чотири прізвища найдостойніших, найдосвідченіших і розумних, найвідданіших. Це міністр транспорту Ігор Левітін, віце-прем'єр уряду Сергій Собянін, губернатор Нижегородської області Валерій Шанцев і перший заступник мера Москви Людмила Швецова.

Та всі вони, схоже, президента Росії не влаштовують. Але, як вважають у Москві, інформаційні джерела близькі до Кремля: «Навіть якщо припустити, що Медведєву нав'язали список, то йому є чим торгувати. Тому що з цього списку він може призначити кожного, що, зрозуміло, не влаштовує Путіна».

Таємниці з нинішнього політичного торгу ніхто не робить. Кожен із владного в Росії тандема Медведєв—Путін, бажає «на Москву» поставити свою людину, адже з прицілом на майбутні президентські вибори далеко йде процес нагромадження того обсягу влади, тієї політичної сили, що схилить ваги на користь одного з них.

Однак з урахуванням того, як нещодавно прем'єр-міністр розповідав міжнародним експертам і журналістам про те, що вони із президентом вирішать, кому бути наступним хазяїном Кремля, можна припустити, що Медведєв і Путін давно домовилися про те, хто буде мером. А нинішньою паузою просто розгойдують верхівку російської бюрократії, щоб довідатися про «розклади» інтересів і союзів напередодні головної битви за пост президента Росії.

До речі, учора в Москві стався інформаційний куріоз. Телеканал «Россия-24» повідомив про кандидатуру Сергія Собяніна на пост мера Москви. Інформацію про його призначення «видав» сайт каналу «24 часа» з посиланням на прес-службу Кремля. Пізніше начальство каналу анулювало повідомлення й пояснило його випадковою публікацією заготовки. Журналіст сплатив штраф.

За законом, у президента залишилося ще чотири дні для того, щоб внести одного з кандидатів на розгляд у столичний парламент. Після цього ще 10 днів дається на затвердження мера Мосміськдумі. Але, як кажуть знавці таємниць кремлівських коридорів, швидше за все, засідання відбудеться вже наступного дня після внесення кандидатури, може, — навіть у неділю.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

ПЛАНЕТА

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Чеські підприємці шукають партнерів на Хмельниччині

В області побувала делегація з Чеської Республіки на чолі з Тимчасовим повіреним у справах цієї країни в Україні Вітєзславом Півонькою. Гостям представили інвестиційний паспорт області, показали кращі підприємства. Група бізнесменів, які були в складі делегації, цікавляться можливістю вкладення коштів у Подільському краї, гарантіями та захищеністю для іноземних інвесторів, у чому їх запевнив голова Хмельницької ОДА Василь Ядуха. Чехи зустрілися і з представниками місцевого бізнесу та обговорили можливі шляхи партнерства разом із працівниками Хмельницької обласної торгово-промислової палати. У тому, що закордонні інвестиції впродовж багатьох років успішно працюють в Україні, приносячи їх вкладникам прибуток, посланці Чехії переконалися в Кам'янці-Подільському, відвідавши завод «Преттль-Кабель-Україна», який є філією відомої німецької фірми.

Віра ШПИЛЬОВА.

ВІННИЦЯ

Встановили пам'ятник Папі Римському

Сьогодні після святкової меси у католицькому костелі у центрі Вінниці урочисто відкриють пам'ятник Івану Павлу II, одному з найвидатніших понтифіків, першому в історії папського престолу слов'янину. Про це повідомили у Генеральному консульстві Республіки Польща у Вінниці. Саме з ініціативи працівників цієї дипломатичної установи у місті над Південним Бугом з'явилася постать Папи. Пам'ятник має висоту 2,4 метра.

Напередодні до Вінниці прибула польська делегація, яка візьме участь в урочистостях. Відкриття пам'ятника відбуватиметься саме того дня, коли Іван Павло II став на престол у Ватикані, — було це 16 жовтня 1979 року. На так званому папському концерті виступлять хорові колективи з Мінська, Кракова та Вінниці. Вінницький муніципальний хор під орудою професора Віталія Газінського декілька разів давав концерти у Ватикані, його артисти також вітали Івана Павла II під час його візиту до України у 2001 році.

Віктор СКРИПНИК.

ОГОЛОШЕННЯ

ГОЛОС УКРАЇНИ № 194 (4944)
СУБОТА, 16 ЖОВТНЯ 2010

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Регламенту Верховної Ради України

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до Регламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 14-17, ст. 133, ст. 134, № 21, ст. 223) такі зміни:

1) частину першу статті 1 після слів «встановлюються Конституцією України» доповнити словами «Регламентом Верховної Ради України (далі - Регламент) та», а слова «коаліції депутатських фракцій» і «та цим Регламентом Верховної Ради України (далі - Регламент)» виключити;

2) пункт 5 частини шостої статті 3 викласти в такій редакції:

«5) розгляд питання про надання згоди на призначення Президентом України Прем'єр-міністра України»;

3) у частині першій статті 7 слова «депутатських фракцій, коаліції депутатських фракцій» замінити словами «депутатських фракцій (депутатських груп)»;

4) у частині четвертій статті 11 слова «оголошення указу Президента України про» та «або в окремих її місцевостях» виключити;

5) пункти 2 та 10 частини першої статті 16 виключити;

6) пункт 9 частини четвертої статті 20 виключити;

7) у частині третій статті 23 цифри «12^1» виключити;

8) у статті 25:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Порядок денний пленарних засідань Верховної Ради на кожний день пленарного тижня готується Апаратом Верховної Ради на підставі затвердженого розкладу пленарних засідань сесії Верховної Ради з урахуванням передбаченої в ньому черговості та фактичного стану готовності кожного питання до розгляду Верховною Радою»;

у частині третій останнє речення виключити;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. Питання порядку денного пленарного засідання Верховної Ради, що залишилися нерозглянутими на пленарному засіданні, розглядаються Верховною Радою першими на наступному пленарному засіданні Верховної Ради»;

9) у частині другій статті 32 слова «представників депутатських фракцій, які не входять до складу коаліції» виключити;

10) у частині другій статті 46 слова «Регламент Верховної Ради» виключити;

11) текст статті 59 викласти в такій редакції:

«1. Мінімальна кількість народних депутатів для формування депутатської фракції має становити не менше ніж 15 народних депутатів.

2. Народний депутат може входити до складу лише однієї депутатської фракції політичної партії (виборчого блоку політичних партій).

3. Голова Верховної Ради України, Перший заступник та заступник Голови Верховної Ради України не входять до складу депутатської фракції.

4. Народний депутат, якого виключено чи який вийшов зі складу депутатської фракції, є позафракційним»;

12) доповнити статтею 591 такого змісту:

«Стаття 59^1. Депутатська група

1. Позафракційні народні депутати можуть об'єднуватися у депутатську групу народних депутатів (далі - депутатська група). Мінімальна кількість народних депутатів для формування депутатської групи має становити не менше ніж кількість, визначена частиною першою статті 59 цього Регламенту.

2. Народний депутат може входити до складу лише однієї депутатської групи. Голова Верховної Ради України, Перший заступник та заступник Голови Верховної Ради України не входять до складу депутатської групи.

3. Депутатська група реєструється в Апараті Верховної Ради в порядку, встановленому статтею 60 цього Регламенту.

4. Зареєстрована депутатська група має права депутатської фракції»;

13) статтю 60 викласти в такій редакції:

«Стаття 60. Порядок реєстрації та припинення діяльності депутатських фракцій (депутатських груп)

1. Кожна депутатська фракція (депутатська група) реєструється в Апараті Верховної Ради. Умовою реєстрації є надходження до Апарату Верховної Ради підписаного особисто кожним народним депутатом, який увійшов до складу депутатської фракції (депутатської групи), письмового повідомлення про сформування депутатської фракції (депутатської групи). У письмовому повідомленні зазначаються повна (та, за наявності, скорочена) назва депутатської фракції (депутатської групи), її персональний склад та партійна належність членів депутатської фракції (депутатської групи), а також прізвища голови депутатської фракції (депутатської групи) та заступників голови депутатської фракції (депутатської групи) з розрахунку не більше одного на 15 членів депутатської фракції (депутатської групи). Повна та скорочена назва депутатської фракції має збігатися з назвою відповідної політичної партії (виборчого блоку політичних партій). Повна та скорочена назва депутатської групи не повинна співпадати з назвами зареєстрованих депутатських фракцій (депутатських груп).

2. Після відповідного оформлення матеріалів про утворення депутатської фракції (депутатської групи) головуючий на пленарному засіданні інформує народних депутатів про реєстрацію такої депутатської фракції (депутатської групи), її кількісний склад, голову депутатської фракції (депутатської групи) та заступників голови депутатської фракції (депутатської групи). Інформаційні матеріали про депутатську фракцію (депутатську групу) після її реєстрації надаються народним депутатам. У такому ж порядку повідомляється про зміни в складі депутатської фракції (депутатської групи).

3. Про вступ, вихід зі складу зареєстрованої депутатської фракції (депутатської групи) народний депутат повідомляє письмово головуючого на пленарному засіданні. Письмове повідомлення народного депутата про входження до складу тієї чи іншої депутатської фракції (депутатської групи) погоджується з головою цієї депутатської фракції (депутатської групи). Повідомлення про виключення із складу депутатської фракції (депутатської групи) робить головуючий на пленарному засіданні за поданням голови депутатської фракції (депутатської групи).

4. Депутатська фракція (депутатська група), склад якої стає меншим від необхідної мінімальної кількості народних депутатів, визначеної частиною першою статті 59 цього Регламенту, через 15 днів після дня настання такого факту оголошується Головою Верховної Ради України розпущеною»;

14) главу 11 доповнити статтею 60^1 такого змісту:

«Стаття 60^1. Міжфракційне депутатське об'єднання

1. Народні депутати можуть добровільно об'єднуватися у міжфракційні депутатські об'єднання без реєстрації, кадрового, матеріально-технічного, інформаційного, організаційного забезпечення їх діяльності Апаратом Верховної Ради України. Міжфракційне депутатське об'єднання не має прав депутатської фракції (депутатської групи), передбачених цим Регламентом. Про створення міжфракційного депутатського об'єднання оголошує головуючий на пленарному засіданні за письмовим повідомленням керівника такого об'єднання»;

15) глави 12 та 13 виключити;

16) у статті 73:

назву доповнити словами «(депутатських груп)»;

частину другу після слів «голови депутатських фракцій», «голови депутатської фракції» та «заступник голови депутатської фракції» доповнити відповідно словами «(голови депутатських груп)», «(голови депутатської групи)» та «(заступник голови депутатської групи)»;

частини сьому, десяту та одинадцяту після слів «депутатських фракцій» та «депутатським фракціям» доповнити відповідно словами «(депутатських груп)» та «(депутатським групам)»;

17) у частині першій статті 78:

пункт 2 виключити;

пункт 5 викласти в такій редакції:

«5) здійснює повноваження, передбачені статтею 94 Конституції України»;

у пункті 15 слова «організації роботи Верховної Ради, в тому числі про порядок підготовки документів та діловодство у Верховній Раді, а також про» виключити;

у пункті 16 слова «координує діяльність комітетів, тимчасових спеціальних комісій, тимчасових слідчих комісій» виключити;

18) частину четверту статті 81 викласти в такій редакції:

«4. Квоти розподілу посад голів комітетів, перших заступників, заступників голів, секретарів та членів комітетів визначаються пропорційно від кількісного складу депутатських фракцій (депутатських груп) до фактичної чисельності народних депутатів у порядку, встановленому Верховною Радою»;

19) частини п'яту та шосту статті 82 після слів «депутатської фракції» та «депутатських фракцій» доповнити відповідно словами «(депутатської групи)» та «(депутатських груп)»;

20) у статті 89:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Право законодавчої ініціативи у Верховній Раді належить Президенту України, народним депутатам, Кабінету Міністрів України і Національному банку України»;

у пункті 1 частини п'ятої та пункті 1 частини шостої слова «Регламенту Верховної Ради» виключити;

21) пункт 2 частини першої статті 99 доповнити словами «чи Національний банк України»;

22) статтю 137 виключити;

23) у статті 138:

у частині першій слова «Регламент Верховної Ради» виключити;

у частині п'ятій слова «Регламент Верховної Ради, постанови» замінити словом «Постанови»;

24) у частині першій статті 139 слова «та закони, які офіційно оприлюднені Головою Верховної Ради України» виключити;

25) у частині шостій статті 161 слова «надходження коштів до Державного бюджету України та їх використання» замінити словами «використання коштів Державного бюджету України»;

26) у частині першій статті 162 слова «висновків Рахункової палати щодо надходження та» замінити словами «висновку Рахункової палати про»;

27) у частині шостій статті 170 слова «який відповідно до статті 112 Конституції України виконує обов'язки Президента України» виключити;

28) частину восьму статті 187 викласти в такій редакції:

«8. З моменту оголошення головуючим на пленарному засіданні про дострокове припинення повноважень Президента України у зв'язку з усуненням його з поста в порядку імпічменту на період до обрання і вступу на пост нового Президента України обов'язки Президента України виконує Прем'єр-міністр України відповідно до положень статті 112 Конституції України»;

29) частину четверту статті 198 викласти в такій редакції:

«4. Законопроект щодо надання згоди на обов'язковість міжнародного договору України включається до порядку денного сесії Верховної Ради позачергово без голосування»;

30) назву глави 33 викласти в такій редакції:

«Глава 33

ПРИЗНАЧЕННЯ ЧИ ОБРАННЯ НА ПОСАДИ, ЗВІЛЬНЕННЯ З ПОСАД, ПРИПИНЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ, НАДАННЯ ЗГОДИ НА ПРИЗНАЧЕННЯ ЧИ ЗВІЛЬНЕННЯ З ПОСАД ПОСАДОВИХ ОСІБ, ВИСЛОВЛЕННЯ НЕДОВІРИ ГЕНЕРАЛЬНОМУ ПРОКУРОРОВІ УКРАЇНИ У ВИПАДКАХ, ПЕРЕДБАЧЕНИХ КОНСТИТУЦІЄЮ УКРАЇНИ»;

31) статтю 206 виключити;

32) статті 205, 207-216 викласти в такій редакції:

«Стаття 205. Надання згоди на призначення Президентом України Прем'єр-міністра України

1. Подання Президента України про надання Верховною Радою згоди на призначення Президентом України Прем'єр-міністра України подається до Верховної Ради письмово і розглядається у Верховній Раді відповідно до Конституції України, Закону України «Про Кабінет Міністрів України» та цього Регламенту.

2. З письмовим поданням про надання згоди на призначення Прем'єр-міністра України до Верховної Ради одночасно подаються такі відомості: про громадянство; про освіту; про трудову діяльність; автобіографія; декларація про особисті доходи; зобов'язання фінансового характеру та майновий стан за рік, що передує року подання; відомості про перебування у складі керівного органу чи наглядової ради підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку, а також відомості про судимість кандидата. Усі відомості подаються державною мовою і власноручно підписуються кандидатом на посаду Прем'єр-міністра України. На вимогу Верховної Ради надаються також інші документи.

3. Верховна Рада розглядає подання Президента України про надання згоди на призначення на посаду Прем'єр-міністра України не пізніше ніж у п'ятиденний строк з дня внесення такого подання до Верховної Ради. Кандидат на посаду Прем'єр-міністра України за пропозицією депутатських фракцій (депутатських груп) до розгляду питання на пленарному засіданні Верховної Ради зустрічається з депутатськими фракціями (депутатськими групами) та відповідає на їхні запитання. Кандидатура Прем'єр-міністра України попередньо розглядається на засіданні комітету, до предмета відання якого належить таке питання, який надає Верховній Раді своє рішення не пізніше ніж у чотириденний строк з дня внесення відповідного подання Президентом України.

4. Під час розгляду питання про надання згоди на призначення на посаду Прем'єр-міністра України у пленарному засіданні Верховної Ради бере участь Президент України.

5. На обговорення кандидатури на посаду Прем'єр-міністра України Верховною Радою відводиться до однієї години часу, в тому числі для доповіді кандидата на цю посаду - до 20 хвилин.

6. За процедурним рішенням Верховної Ради час для обговорення кандидатури на посаду Прем'єр-міністра України може бути збільшений.

7. Після представлення кандидат на посаду Прем'єр-міністра України виступає з доповіддю про основні напрями майбутньої діяльності Кабінету Міністрів України, відповідає на запитання народних депутатів.

8. В обговоренні кандидатур на посаду Прем'єр-міністра України беруть участь представники депутатських фракцій (депутатських груп), представники комітетів (у разі їх створення), народні депутати.

9. Надання згоди на призначення кандидата на посаду Прем'єр-міністра України здійснюється Верховною Радою відкритим поіменним голосуванням.

10. Рішення про надання згоди на призначення кандидата на посаду Прем'єр-міністра України вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало більше половини народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради.

11. Рішення про надання згоди на призначення на посаду Прем'єр-міністра України оформляється постановою Верховної Ради»;

«Стаття 207. Порядок призначення на посаду та звільнення з посади за поданням Президента України Голови Національного банку України

1. Питання про призначення на посаду та звільнення з посади Голови Національного банку України розглядається Верховною Радою згідно з пунктом 18 частини першої статті 85 Конституції України за поданням Президента України, яке оголошує уповноважена ним особа. Стосовно кандидата на посаду Голови Національного банку України подаються відомості, зазначені в частині другій статті 205 цього Регламенту.

2. Комітет, до предмета відання якого належить таке питання, готує відповідне рішення та має право на виступ свого представника за результатами розгляду в комітеті питання про призначення на посаду та звільнення з посади Голови Національного банку України за поданням Президента України.

3. Про призначення на посаду чи звільнення з посади Голови Націо-

нального банку України після обговорення кандидатури (або результатів діяльності) Верховна Рада відкритим голосуванням приймає рішення, яке оформляється відповідною постановою Верховної Ради.

Стаття 208. Порядок призначення на посади та звільнення з посад Голови Рахункової палати, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, суддів Конституційного Суду України та призначення членів Вищої ради юстиції

1. Відповідно до пунктів 16, 17, 26 частини першої статті 85 та частини другої статті 131 Конституції України Верховна Рада призначає на посади і звільняє з посад Голову Рахункової палати, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, суддів Конституційного Суду України, призначає членів Вищої ради юстиції.

2. Кандидатури на посади, зазначені у частині першій цієї статті, пропонує Верховній Раді Голова Верховної Ради України з дотриманням вимог законів України «Про Рахункову палату», «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини», «Про Конституційний Суд України», «Про Вищу раду юстиції».

3. Комітети, до предмета відання яких належать відповідні питання, подають свої рішення щодо кандидатів на посади Голови Рахункової палати, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, суддів Конституційного Суду України, членів Вищої ради юстиції. Рішення комітетів та відомості про кандидата на посаду Голови Рахункової палати, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, суддів Конституційного Суду України та членів Вищої ради юстиції, підготовлені з дотриманням вимог щодо відомостей про кандидата на відповідну посаду (частина друга статті 205 цього Регламенту), надаються народним депутатам не пізніш як за три дні до розгляду Верховною Радою відповідного питання.

4. Відомості про запропоновані кандидатури на посаду Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (частина друга статті 205 цього Регламенту) публікуються в газеті «Голос України» не пізніш як за 10 днів до розгляду питання про призначення.

5. Обговорення кандидатур на посади, зазначені у частині першій цієї статті, проводиться в порядку, передбаченому частиною восьмою статті 205 цього Регламенту.

6. Звільнення з посад зазначених у частині першій цієї статті осіб (крім суддів Конституційного Суду України та членів Вищої ради юстиції) здійснюється за письмовим поданням Голови Верховної Ради України за наявності рішень відповідних комітетів, а звільнення з посади Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини може також здійснюватися на вимогу не менш як однієї четвертої народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради за їх підписами, оформленими підписними листами депутатських фракцій. Підписні листи подаються в оригіналах, підписи народних депутатів не відкликаються.

7. Голосування щодо призначення на посади осіб, зазначених у частині першій цієї статті, здійснюється Верховною Радою таємно шляхом подачі бюлетенів, а звільнення з посад таких осіб здійснюється відкритим голосуванням, крім Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, щодо якого проводиться таємне голосування шляхом подачі бюлетенів відповідно до Закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини». За результатами голосування оформляється відповідна постанова Верховної Ради.

Стаття 209. Порядок призначення на посади та припинення повноважень за поданням Президента України членів Центральної виборчої комісії

1. Відповідно до пункту 21 частини першої статті 85 Конституції України питання про призначення на посади та припинення повноважень членів Центральної виборчої комісії розглядається за поданням Президента України з дотриманням вимог щодо відомостей про кандидатів на посади (частина друга статті 205 цього Регламенту), яке представляє на пленарному засіданні Верховної Ради уповноважений Президентом України представник.

2. Кандидати на посади членів Центральної виборчої комісії відповідають на запитання представників депутатських фракцій, народних депутатів.

3. Призначення на посади членів Центральної виборчої комісії здійснюється відкритим голосуванням по кожній кандидатурі окремо. Призначеним на посаду члена Центральної виборчої комісії вважається той кандидат на посаду, який підтриманий більшістю голосів народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради.

4. У разі якщо кандидати на посади членів Центральної виборчої комісії не отримали необхідної для призначення кількості голосів народних депутатів, Верховна Рада пропонує Президенту України внести подання стосовно нових кандидатів на такі посади.

5. Питання про припинення повноважень членів Центральної виборчої комісії розглядається Верховною Радою за письмовим поданням Президента України, яке представляє на пленарному засіданні Верховної Ради уповноважений ним представник. Відповідним кандидатам на посаду члена Центральної виборчої комісії надається слово для виступу і відповідей на запитання від депутатських фракцій, народних депутатів.

6. Комітет, до предмета відання якого належить це питання і який підготував рішення щодо запропонованих Президентом України кандидатур на посаду члена Центральної виборчої комісії, має право на виступ свого представника під час розгляду Верховною Радою питання про призначення на посади чи припинення повноважень членів Центральної виборчої комісії.

7. Повноваження члена Центральної виборчої комісії вважаються припиненими, якщо відкритим поіменним голосуванням за таке рішення проголосувало більше половини народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради.

8. Рішення щодо призначення на посаду чи припинення повноважень членів Центральної виборчої комісії оформляються відповідною постановою Верховної Ради.

Стаття 210. Порядок призначення на посади та звільнення з посад членів Рахункової палати, членів Ради Національного банку України, членів Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення

1. Відповідно до пунктів 16, 19, 20 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада призначає на посади та звільняє з посад членів Рахункової палати, половину складу Ради Національного банку України, призначає половину складу Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення у порядку, передбаченому статтею 208 цього Регламенту, та з урахуванням особливостей, зазначених у законах України «Про Рахункову палату», «Про Національний банк України», «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення» та у цій статті.

2. Верховна Рада приймає рішення про призначення на посади та звільнення з посад осіб, зазначених у частині першій цієї статті (крім членів Рахункової палати), відкритим голосуванням більшістю голосів народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради, про що оформляється відповідна постанова Верховної Ради.

Стаття 211. Надання згоди на призначення на посади та звільнення з посад Президентом України Голови Антимонопольного комітету України, Голови Фонду державного майна України, Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України

1. Відповідно до пункту 24 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада розглядає питання про надання згоди на призначення на посади та звільнення з посад Президентом України Голови Антимонопольного комітету України, Голови Фонду державного майна України, Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України.

2. З письмовим поданням про надання згоди на призначення на посади Голови Антимонопольного комітету України, Голови Фонду державного майна України, Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України до Верховної Ради одночасно подаються офіційні відомості про кандидата на посаду (частина друга статті 205 цього Регламенту).

3. Комітети, до предмета відання яких належать ці питання, готують і подають свої рішення щодо запропонованих кандидатур на посади Голови Антимонопольного комітету України, Голови Фонду державного майна України, Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України.

4. Подання Президента України до Верховної Ради щодо надання згоди на призначення запропонованих ним кандидатів на посади та звільнення їх з посад представляє уповноважена ним особа. Під час розгляду питання про призначення на посади кандидатам надається можливість відповісти на запитання від депутатських фракцій, народних депутатів.

5. Комітети, які попередньо розглянули кандидатури на посади Голови Антимонопольного комітету України, Голови Фонду державного майна України, Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України, відповідно до предметів їх відання мають право на виступ свого представника під час розгляду Верховною Радою питання про надання згоди на призначення на посади та звільнення з посад зазначених осіб.

6. У разі розгляду питання про надання згоди на звільнення з посади особі, яку пропонується звільнити, надається слово для виступу та відповідей на запитання представників депутатських фракцій, народних депутатів.

7. Рішення про надання згоди на призначення на посади та звільнення з посад Голови Антимонопольного комітету України, Голови Фонду державного майна України, Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України вважається прийнятим, якщо відкритим голосуванням за це проголосувало більше половини народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради, і оформляється відповідною постановою Верховної Ради.

Стаття 212. Порядок надання згоди на призначення на посаду Президентом України Генерального прокурора України

1. Відповідно до пункту 25 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада розглядає питання про надання згоди на призначення на посаду Президентом України Генерального прокурора України.

2. Президент України подає до Верховної Ради письмове подання про надання згоди на призначення на посаду Генерального прокурора України разом з відомостями про кандидата на посаду (частина друга статті 205 цього Регламенту).

3. Верховна Рада розглядає подання Президента України не пізніше ніж через 10 днів після дня надходження цього подання до Верховної Ради.

4. Під час розгляду питання про надання згоди на призначення на посаду Генерального прокурора України у пленарному засіданні Верховної Ради бере участь Президент України.

5. Кандидату на посаду Генерального прокурора України надається можливість відповісти на запитання представників депутатських фракцій, народних депутатів. Час для обговорення кандидатури на посаду Генерального прокурора України та відповідей на запитання визначається Верховною Радою і повинен становити не менше однієї години.

6. Комітет, до предмета відання якого належить питання попереднього розгляду кандидатури на посаду Генерального прокурора України, готує відповідне рішення та має право на виступ свого представника під час розгляду Верховною Радою питання про надання згоди на призначення на посаду Генерального прокурора України.

7. Рішення про надання згоди Верховної Ради на призначення на посаду Президентом України Генерального прокурора України приймається відкритим поіменним голосуванням більшістю голосів народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради.

8. Рішення про надання згоди на призначення на посаду Президентом України Генерального прокурора України оформляється відповідною постановою Верховної Ради.

Стаття 213. Висловлення недовіри Генеральному прокуророві України

1. Відповідно до пункту 25 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада може висловити недовіру Генеральному прокуророві України, що має наслідком його відставку з посади.

2. Питання про висловлення недовіри Генеральному прокуророві України включається до порядку денного сесії Верховної Ради за пропозицією не менш як третини народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради, підтриманою їх підписами, і за яку проголосувало більше половини народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради. Підписи народних депутатів про порушення питання про висловлення недовіри Генеральному прокуророві України не відкликаються.

3. Розгляд питання про висловлення недовіри Генеральному прокуророві України включає:

1) доповідь від ініціаторів внесення пропозиції про розгляд цього питання та відповіді доповідача на запитання представників депутатських фракцій, народних депутатів - до 30 хвилин;

2) співдоповідь від головного комітету, якому доручено підготувати питання до розгляду, та відповіді співдоповідача на запитання - до 20 хвилин;

3) виступ Генерального прокурора України та його відповіді на запитання представників депутатських фракцій, народних депутатів - до 30 хвилин;

4) обговорення пропозиції про висловлення недовіри Генеральному прокуророві України, яке проводиться протягом часу, визначеного Верховною Радою.

4. Прийняття постанови про висловлення недовіри Верховної Ради Генеральному прокуророві України здійснюється відкритим поіменним голосуванням більшістю голосів народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради і має наслідком його відставку з посади.

Стаття 214. Порядок розгляду питань про обрання суддів Верховною Радою безстроково

1. Відповідно до пункту 27 частини першої статті 85, статті 128 Конституції України та Закону України «Про судоустрій і статус суддів» Верховна Рада обирає суддів безстроково.

2. Згідно з пунктом 2 частини другої статті 88 Конституції України підготовку питань про обрання суддів Верховною Радою безстроково до розгляду на пленарних засіданнях Верховної Ради організовує Голова Верховної Ради України, а в разі його відсутності - Перший заступник чи заступник Голови Верховної Ради України.

Стаття 215. Порядок розгляду питань про переведення судді, обраного безстроково, до іншого суду Верховною Радою

1. Розгляд питань про переведення судді, обраного безстроково, до суду іншого рівня тієї ж судової спеціалізації або до суду іншої спеціалізації, та прийняття рішень з цих питань здійснюється Верховною Радою з дотриманням порядку, встановленого Законом України «Про судоустрій і статус суддів» та цим Регламентом для обрання судді безстроково.

Стаття 216. Звільнення з посад суддів Конституційного Суду України та суддів, обраних безстроково

1. Верховна Рада звільняє з посад суддів Конституційного Суду України та суддів, обраних безстроково, відповідно до частин п'ятої, шостої статті 126 Конституції України, статті 23 Закону України «Про Конституційний Суд України» та Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

2. Згідно з пунктом 2 частини другої статті 88 Конституції України підготовку питань про звільнення з посад суддів Конституційного Суду України та суддів, обраних Верховною Радою безстроково, до розгляду на пленарних засіданнях Верховної Ради організовує Голова Верховної Ради України, а в разі його відсутності - Перший заступник чи заступник Голови Верховної Ради України»;

33) у статті 222:

частину першу викласти у такій редакції:

«1. Верховна Рада розглядає питання про дострокове припинення повноважень народного депутата у випадках, передбачених Конституцією України»;

частини четверту - шосту замінити двома частинами такого змісту:

«4. Про дострокове припинення повноважень народного депутата з підстав, зазначених у частині четвертій статті 223 цього Регламенту, Голова Верховної Ради України робить повідомлення на пленарному засіданні Верховної Ради.

5. Голова Верховної Ради України видає розпорядження щодо припинення відповідних виплат народному депутату, повноваження якого були достроково припинені, і повідомляє Центральну виборчу комісію, яка згідно із Законом України «Про вибори народних депутатів України» визнає повноваження наступного кандидата в народні депутати за виборчим списком політичної партії (виборчого блоку політичних партій). Таке повідомлення публікується в газеті «Голос України»;

34) у частині першій статті 223 слова «пункту 5 частини другої статті 81 Конституції України» виключити;

35) у частині третій, пункті 1 частини четвертої, частинах шостій та сьомій статті 229, частинах другій - сьомій статті 230:

після слів «депутатська фракція» у всіх відмінках і числах доповнити словами «(депутатська група)» у відповідному відмінку і числі;

слова «які не входять до складу коаліції» та «яка не входить до складу коаліції» виключити;

36) у частині першій статті 231 слова «Президентом України або» виключити;

37) у статті 232:

у частині першій слова «Президента України або» виключити;

у частині шостій слова «або протягом останньої сесії Верховної Ради» виключити.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
8 жовтня 2010 року.
№ 2600-VI.

В Україні рівень бідності становить 26,4%, або 12,5 млн. осіб. Про це заявила перший заступник міністра праці та соціальної політики України Лідія Дроздова під час мультимедійного відео–моста. Вона також повідомила, що кількість бідних родин у сільській місцевості перевищує аналогічний показник у містах

Десята церемонія вручення національної премії «Телетріумф» назвала переможців у 45 номінаціях. Найбільше нагород забрало популярне телешоу «Україна має талант!–2» — чотири золоті статуетки

Мрія діагноста й онколога, надія для пацієнта

ПОЧАТОК НА 1-Й САТОР.

Перших пацієнтів новий центр почав приймати за кілька днів до офіційного старту своєї роботи. Їм дуже пощастило, бо подібних центрів немає не тільки в Україні, а й на території колишнього Союзу. Його унікальність у надточному діагностичному (циклотронно-радіохімічний комплекс, ПЕТ\КТ сканери, гамма-камери тощо) і лікувальному обладнанні. Фахівці стверджують: таке обладнання дасть змогу не тільки виявити рак на ранніх стадіях, а й відстежити якість лікування.

Значення цього центру важко переоцінити. Він довго будувався через недостатність фінансування (обійшовся в 360 млн. — **Авт.**). Хоча в держпрограмі «Онкологія» закладалася необхідність створення таких лікувально-діагностичних установ. Центр фінансується в рамках держави. І працюватиме він не тільки на киян, а й на всю країну.

Лариса Салько — господиня кабінету, обладнаного ПЕТ\КТ комплексом, називає його «мрією діагноста». (Таких кабінетів у центрі два. Один з них спеціалізуватиметься на дітях.) Співрозмовниця вже 17 років займається комп'ютерною томографією в Київській міській онкологічній лікарні, на території якої й розташований новий Центр ядерної медицини. Пройшла стажування у Відні, і тепер освоює нове обладнання. Лікар пояснює перевагу симбіозу двох методів:

— Метод КТ дозволяє домагатися точної локалізації патології, а метод ПЕТ (позитронно-емісійна терапія) фіксує відхилення й порушення ще на молекулярному рівні. При порушенні метаболізму клітин вони особливим чином фіксують ізотоп, що вводиться хворому. Європу ми в цьому плані випередили. Їхні клініки оснащені розрізненими методиками, а в нас — дві в одному, бо наш центр відкрився пізніше, а наука не стоїть на місці.

Лариса Григорівна на моніторі показує діагностичну панораму історії хвороби пацієнтки, котра страждає на рак молочної залози. Констатує: на жаль, рак на пізній стадії дав безліч метастаз. Каже: рання діагностика — запорука лікування онкозахворювань. На цій установці не тільки діагностують проблему, а й після курсу лікування хіміотерапії або опромінення можна точно, а не «на око», простежити його ефективність.

Високоенергетичний лінійний прискорювач знаходиться за автоматичними броньованими дверима. По центру кімнати така собі установка, що нагадує об'єкт із якогось фантастичного фільму кінця минулого століття. Однак сьогодні місія цього обладнання цілком реальна — лікування ракових пухлин щадним шляхом без операційного втручання. Метод радіохірургії давно застосовується у світових клініках. Тепер його

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Лікар кабінету ПЕТ/КТ комплексу Лариса Салько.

практикують і в нас. До відкриття центру такі апарати в столиці були у двох приватних клініках і в Інституті нейрохірургії. За словами інженера-радіолога Олександра Спешинського, подібний цільний замкнений комплекс — єдиний на просторах СНД. Одного пацієнта на такому «лінійнику» обслуговує ціла команда (18 осіб) фахівців: радіологи, хіміки, хірурги...

Ситуацію у вітчизняній онкології «Голосу України» коментує головний онколог Міноохорони здоров'я України, директор Національного інституту раку Ігор Щепотін:

— За останні два роки ми почали фіксувати зниження смертності від раку. За цей час дитяча виживаність збільшилася на 15%. Приблизно на стільки само підвищився рівень спеціальної онкологічної допомоги. Це означає, що онкохворих лікують у спеціалізованих медустановах.

Ситуація покращилася, гадаю, тому, що до онкології підвищена увага не тільки з боку населення, а й з боку влади. Свою позитивну роль зіграв прийнятий торік парламентом закон «Про боротьбу з онкологічними захворюваннями». Він підкріплений певною фінансовою статтею бюджету. Цього року на медикаменти виділено приблизно 200 мільйонів гривень, на обладнання — 35. Я розумію, що країна перебуває в стані кризи, але нам, онкологам — гріх скаржитися.

Ольга ВАУЛІНА.

У НОМЕР

МИКОЛАЇВСЬКА ОБЛАСТЬ

Харчопром відчуває наслідки кризи

Торік миколаївські підприємства виготовили понад 70 відсотків дитячих соків в Україні, майже половину нектарів, фруктових та овочевих соків. На їхньому рахунку також близько 20 відсотків консервованих натуральних овочів, свіжих неферментованих і кисломолочних сирів, більше 15 відсотків згущеного молока й вершків, понад 10 відсотків виноградного вина.

Область лідирує з виробництва сокової продукції, сиру, вершкового масла й посідає друге місце з випуску кисломолочних продуктів, жирних сирів, консервованих натуральних овочів, натуральних мінеральних газованих вод і безалкогольних напоїв.

Економічна криза змусила підприємства харчової промисловості скоротити виробництво продукції у порівнянні з попереднім роком на 9,7 відсотка.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

ЛУГАНСЬК

Солярку розбавляли краденим трансформаторним маслом

Служба безпеки «Луганського енергетичного об'єднання» виявили з початку року більш як 200 фактів розкрадання майна свого підприємства. Коли проаналізували випадки розкрадання, побачили, що об'єктом «полювання» здебільшого стало трансформаторне масло.

На Сватовщині, приміром, зафіксовано близько десятка нальотів на електропідстанції. Служба безпеки «ЛЕО» спробувала простежити за тим, куди може збуватися такий добуток. Припущення були найрізноманітніші, але правильну відповідь допомогли одержати співробітники карного розшуку. Оперативним шляхом вони встановили, що цим маслом окремі запопзятливі власники АЗС ухитряються розбавляти дизельне паливо. Ефект, як то кажуть, два в одному: з одного боку, на сурогатному пальному комерсант гріє руки, а з іншого, виявляється, що на такому «коктейлі» набагато краще працюють двигуни автомобілів, оскільки ККД горіння палива у них збільшується вдвічі. Через деякий час співробітники міліції допомогли службі безпеки «ЛЕО» встановити, хто скуповує крадене трансформаторне масло. Ним виявився власник однієї з місцевих заправок. Зразки сурогатної солярки були спрямовані до Харкова на експертизу, яка підтвердила: у дизельному паливі міститься досить високий відсоток трансформаторного масла. Матеріали, що підтверджують злочинну діяльність власника АЗС, передані до Сватовського райвідділу міліції.

Алла АНТІПОВА.

КІРОВОГРАД

Аеропорт реанімують

Програма розвитку Кіровоградського аеропорту має бути виконана до середини наступного року. Про це заявив Перший віце-прем'єр-міністр України Андрій Клюєв, який в рамках робочої поїздки ознайомився з ходом робіт на новому терміналі аеропорту.

Крім того, Андрій Клюєв доручив закласти в бюджет 2011 року 16 млн. гривень на реконструкцію злітної смуги. Як відомо, сьогодні, місцевий аеропорт практично не працює. А колись, у першій половині 1980-х років, він приймав і відправляв триста тисяч пасажирів на рік, щодня було по кілька десятків рейсів — до Києва, Москви, Ленінграда, Риги, навіть до обласних центрів України і в районі області, **повідомляє сайт DonbassUA.**

Успішні люди діляться із сиротами

«Добро повертається» — під такою назвою на Тернопільщині стартував благодійний марафон. Мета — допомогти сиротам і дітям, позбавленим батьківського піклування, а таких в області налічується до тисячі. Дітям, які зібралися в обласному академічному музично-драматичному театрі імені Т. Шевченка, вручили індивідуальні подарунки: одяг, взуття, канцелярські товари, книги, солодощі, гроші, показали концерт. У залі були й меценати — більше сорока найуспішніших людей краю: бізнесменів, керівників підприємств, організацій. Приємно здивований ініціатор проведення марафону, голова облдержадміністрації Михайло Цимбалюк. За його словами, благодійників виявилося більше, ніж очікувалося. Тим краще для дітей, адже це тільки початок. Наступного тижня в обласній філармонії відбудеться конкурс скрипалів. Виручені від заключного концерту кошти передадуть сиротинцю у селі Петрикові під Тернополем.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Найдовший автограф

Автограф довжиною в кілометр 170 метрів було зафіксовано у Нетішині представниками Книги рекордів Гіннесса в Україні. До його створення долучилось понад три з половиною тисячі жителів міста. Кожен ставив свій підпис на окремому аркуші, котрі потім склеїли разом. В результаті вийшов найдовший у світі автограф. Ініціатором акції став місцевий журналіст, автор багатьох творчих проектів Олександр Шустерук. Саме за його ініціативи два роки тому в місті був викладений із 25 тисяч монет найбільший в країні тризуб. Герб довжиною у вісім метрів також зафіксовано у книзі рекордів. Як і попереднього разу, мешканці міста були активними учасниками акції. Одним із перших свій підпис поставив директор ХАЕС Микола Панащенко.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Марганчани прощаються із земляками

Сьогодні жителі Городища прощаються із 45-ю жертвою страшної аварії на залізничному переїзді поблизу Марганця: Ганна Любенкова, сімдесяти чотирьох років, померла увечері 14 жовтня в обласній клінічній лікарні. Вчора ховали 74-річну Олену Гончаренко, яка також не вижила після отриманих травм, і загиблих на місці трагедії: Василя Кіпріянова, 63-х років (чекали, поки прийде на похорон син із Латвії), 57-річну Ніну Буряк (її два сини приїхали прощатися з матір'ю з Узбекистану) і 18-літнього Антона Фроловича. Його мама, Світлана, й досі перебуває у важкому стані в лікарні і ще не знає про смерть сина.

Фото УНІАН.

Родичі прощаються із загиблими пасажирами автобуса, що зіткнувся із локомотивом на залізничному переїзді в місті Марганець Дніпропетровської області.

Як повідомили кореспонденту «Голосу України» у міському оперативному штабі, Марганецька міська рада взяла на себе організацію поховань, забезпечила ритуальні послуги, транспорт. Більшість загиблих поховали у передмістях Марганця — в Городищі, Миколаївці, Максимівці, одного родичі забрали в Дніпродзержинськ, а Людмилу Сліпченко і її сина Дениса Чепурного повезли ховати в Чернігів.

«Дві доби штаб працював цілодобово, — розповіла депутат обласної ради Тетяна Мороз (Тетяна Володимирівна усі чотири роки була закріплена від облради за містом Марганцем і у важку хвилину не могла залишити своїх виборців). — Міський голова Сергій Кузнєцов і його заступник Анатолій Компанієць вирішували всі оперативні питання — і по похованню, і з надання матеріальної допомоги. Адже є родини, які втратили кількох рідних. П'ятнадцятирічна Женя Сметанко залишилася сиротою: у цій жахливій аварії загинули її батько, мама — Юрій і Наталія Сметанко, а також бабуся — Бондаренко Марія Олексіївна. Вони поховані в Максимівці. Сім'ї потерпілих і загиблих почали отримувати по сто тисяч компенсації — усі сім мільйонів, виділених урядом, уже надійшли до казначейства. По п'ять тисяч виплачуємо і з благодійного фонду — на його рахунку сьогодні маємо 942 тисячі 618 гривень».

Хочу зазначити, що на цей рахунок переказали свої місячні зарплати народний депутат України Юлія Ковалевська і депутат облради Тетяна Мороз.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Автограф довжиною в кілометр 170 метрів було зафіксовано у Нетішині представниками Книги рекордів Гіннесса в Україні

Один комп'ютер на 30 учнів

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Західні країни мають більш розвинуті технології й більшу мережу доступу до інтернету, — сказала вона. — У нас високошвидкісний інтернет для освітян поки що залишається болючим питанням.

При цьому, підрахувала О. Овчарук, рівень забезпечення шкіл комп'ютерними класами становить 93%.

— Школа і освіта — це своєрідне відображення нашого життя. Якщо ми з вами щодня користуємося комп'ютерами, то неможливо дітей навчати інакше, бо якщо мати пере свої речі у пральній машині, то діти не будуть робити це руками, — розповіла про вплив нових технологій на процес навчання співробітниця Інституту інноваційних технологій МОН Емілія Воронова.

За її словами, нині в країні на інформатизацію освітнього процесу виділяються чималі кошти. Зокрема, цього року на розвиток ІК-технологій уряд спрямував 30 мільйонів гривень.

— У нас оголошено програму «100 відсотків», завдяки якій комп'ютерами мають забезпечити всі школи держави, а також сьогодні відпрацьовується ще один проект — «Відкритий світ», який має на меті зробити доступними освітні ресурси для всіх суб'єктів освітнього процесу: від дошкільнят до тих, хто навчається впродовж усього життя, — сказала фахівець.

Наталія ОВДІЄНКО.

ФОТОФАКТ

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

Харківським десятикласникам з фізико-математичного ліцею № 27 і гімназії № 6 вручили рідери — пристрої для читання електронних книг із запрограмованим набором з 22 підручників, а також художньою літературою трьома мовами: українською, російською й англійською.

Чому справа про вибух у храмі не дійшла до суду?

На думку прес-служби Головного управління МВС у Запорізькій області, це пояснюється виключно спробами затягування стороною захисту процесу ознайомлення з матеріалами слідства. Крім того, обласна міліція оприлюднила матеріали перевірки комісією МВС України скарг адвокатів щодо тиску слідчих на їхніх підзахисних. Результат такий: жодних незаконних дій з боку працівників міліції не зафіксовано.

Нагадаємо, що у вибухові, скоєному в запорізькому Свято-Покровському храмі УПЦ Московського патріархату, розслідування якого контролювали на найвищому рівні, небезпідставно підозрюють трьох осіб, у тому числі колишнього та чинного паламарів храму.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Екскурсія до... в'язниці

Її влаштували міліціонери для восьми «проблемних» підлітків — учнів вечірньої школи Рівного, щоб вони побачили реалії тюремного життя.

— У Дубенській виховній колонії їм показали умови проживання, роботи та навчання ровесників, які відбувають тут покарання, — розповіла начальник відділу кримінальної міліції у справах дітей та молоді Рівненського МВ УМВСУ у Рівненській області Олена Кравчук. — І хоча на базі колонії діють загальноосвітня школа та професійно-технічне училище, де вихованці колонії здобувають освіту і професію, найзаповітніша їхня мрія — жити повноцінним життям на волі.

Виховну розмову з важкими підлітками провів начальник Дубенської виховної колонії Сергій Макарук, він і відповів на всі їхні запитання.

— Практика відвідування установ виконання покарань має право на життя, — каже він. — Адже якщо не всі із тих, хто побував тут на «екскурсії», то хоча б один замислиться над своєю поведінкою і не ступить на хибний шлях.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

З'явився перший газопровід із пластикових труб

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

Такий газопровід пущено у Святогірську. «Вперше в Україні газопровід змонтовано не зі сталевих труб, а із пластикових, — зазначив голова Донецької обласної державної адміністрації Анатолій Близнюк. — За темпами будівництва це вдвічі швидше. Якщо говорити про економію коштів, то замість 41 мільйона гривень, які передбачалися кошторисом, витрачено 30 мільйонів, тобто 11 мільйонів гривень економії. Термін гарантії сталевого газопроводу — 30 років, строк служби пластикового — щонайменше 50 років».

Технологію розроблено в Донецькій області. Новий газопровід забезпечить блакитним паливом вісім населених пунктів.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Від трудових резервів до ліцеїв за 70 років

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Існують історичні дослідження, що доводять: підвалини профосвіти як організованої системи підготовки кваліфікованих спеціалістів було закладено ще в часи Київської Русі. Пізніше почали з'являтися ремісничі, нижчі професійно-технічні школи та школи фабрично-заводського учнівства (ФЗУ). 2 жовтня 1940 року указом Президії Верховної Ради СРСР було створено систему трудових резервів. Саме їй у підпорядкування і передали всі ФЗУ. На своє повноліття система трудових резервів припинила існування. Натомість мова зайшла про появу професійно-технічної освіти.

Та це все — історія. Сьогодні ж профтехосвіта в Україні — це 994 державні навчальні заклади. З яких абсолютна більшість (874) — ПТНЗ. Решта — структурні підрозділи вишів, навчальні заклади відомств та центри при установах виконання покарань. Майже півсотні професійно-технічних навчальних закладів нині є ліцеями. Що ж стосується галузевого спрямування, то лідирує тут промисловість. Її «вивчають» у 312 ПТНЗ. На другому місці — агропромисловий комплекс (251). Далі — будівництво та сфера послуг.

Уже згадуваний інформаційний портал підрахував, що за партами державних ПТНЗ зараз сидить майже 424 тисячі осіб. І ще майже 100 тисяч отримують професійну підготовку у приватних профшколах. Яких, до речі, зараз існує майже вісім сотень.

Між іншим, попереду у професійно-технічної освіти період реформування. Її збираються розвивати й удосконалювати. Та окремим пунктом, буцімто, має стати реклама престижності висококваліфікованих робітничих професій.

Тетяна СУВОРОВА.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Зупинки трамвая розмалювали графіті

Сьогодні у столиці повинні нарешті запустити багатостраждальний швидкісний трамвай. Перший трамвай рушить за маршрутом об 11.00 у присутності Прем'єр-міністра України Миколи Азарова. Нагадаємо, день відкриття першої лінії трамвая перенесли з четверга на суботу саме через главу уряду.

Як повідомив заступник голови КМДА Анатолій Голубченко, для пасажирів відкриють не 11 станцій, як обіцяли раніше, а всього 6 («Кільцеву дорогу», «Ромена Роллана», «Гната Юри», «Сім'ї Сосніних», «Старовокзальну» та «Індустріальну»). Як бачимо, побоювання «Голосу України», який написав про те, що робітники не встигають побудувати всі станції в строк, підтвердилися. Нині вони в авральному порядку монтують захисні огорожі й встановлюють бетонні конструкції.

А от переходи «відстаючих» зупинок з ініціативи першого заступника голови КМДА Олександра Попова, активно розмальовують графіті. Над сучасним розписом працюють молоді художники. Так, у тунелі на «Героїв Севастополя» вже з'явилися кольорові картинки: ляпки, жовтий трамвай і яскраві плями, схожі на сонце.

— Ми розмальовуємо дві станції, ще одна — «Польова». Якщо публіка оцінить позитивно, то експеримент продовжиться, — кажуть графіті-художник Олександр Павлов. — Поки що люди скаржаться, що у переході фарбами смердить.

Юні дарування також без удаваної скромності зізналися, що розмальовують стіни переходу не випадково — мовляв, вони єдині художники з України, яких знають в Європі.

На запитання, який буде їхній гонорар, сказали, що працюють безплатно: «Місія — напівблагодійна, нас забезпечили тільки фарбами».

Наталія ОВДІЄНКО.

ВІСТІ З КРИМУ

Лікарням передали обладнання на 22 мільйони доларів

У рамках проекту Державного департаменту США «Акція: дай надію» у Криму відбулася офіційна церемонія передачі сертифіката на медичне обладнання та приладдя медичним установам столиці Криму.

Уряду автономії передано медичне приладдя та обладнання вартістю 22,5 мільйона доларів. Більшу частину обладнання вже встановлено, й воно працює. Медичні працівники пройшли тренінгову підготовку й навчання.

У результаті цього проекту поліпшили свою технічну базу клінічна лікарня ім. М. О. Семашка, дитяча клінічна лікарня, протитуберкульозний диспансер, клінічний онкологічний диспансер і ще кілька сімферопольських лікарень. Перед цим за дев'ять місяців нинішнього року ці установи одержали з різних джерел витратні матеріали на загальну суму понад 920 тисяч гривень. Передача гуманітарної допомоги медичним установам Криму завершує проект «Акція: дай надію», що почався у листопаді 2009 року.

Стосовно депутата готується кримінальна справа?

Депутат Верховної Ради АРК, колишній народний депутат України трьох скликань, лідер партії «Союз», кандидат на посаду міського голови Сімферополя Лев Миримський стверджує, що на нього готується кримінальна справа. Про це йдеться в офіційній заяві політика керівникам правоохоронних органів України та Криму.

У документі зазначається, що на політика і його соратників невідомими йому людьми чиниться тиск. «Цілеспрямовано проводиться перевірка моїх підприємств і фірм, готуються матеріали для порушення кримінальної справи з метою позбавити мене волі», — стверджує Лев Миримський. У зв'язку з цим він звертається до Генерального прокурора України, глави СБУ, міністра внутрішніх справ, прокурора Криму, начальника кримського головкому СБУ й керівника міліції автономії з офіційною заявою. У ньому політик стверджує, що готовий надати силовикам будь-яку інформацію, яка їх цікавить, про його власність і комерційну діяльність, а також дозволити огляд свого житла. Л. Миримський пообіцяв «надати на зберігання в органи прокуратури свої загальногромадянський паспорт і закордонний паспорт України». Натомість політик просить дати змогу йому і його виборцям здійснити свої конституційні права, взяти участь у виборах 31 жовтня.

Георгій ВЕРВЕС.

У НОМЕР

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Візьмуть кредит на енергоощадні заходи

Івано-Франківськ планує залучити кредит від Nefco (Nordic Environment Finance Corporation — Північної екологічної фінансової корпорації) — 3 млн. грн. на реалізацію енергоощадних заходів у п'яти школах і чотирьох дитсадках. Як повідомив радник міського голови Михайло Коник, кредит місто розраховує отримати на пільгових умовах — під 3% річних у гривнях. За ці кошти планують реалізувати заходи зі зменшення споживання теплової енергії з одночасним поліпшенням умов перебування в освітніх закладах.

Місто вже підготувало бізнес-план цього проекту. Його розробку фінансував український-німецький проект GTZ «Енергоефективність у будинках», **повідомляє РБК.**

Триста тридцять три старовинні монети часів Боспорського царства виявили за сприяння співробітників СБУ прикордонники Луцького загону в поїзді Київ—Берлін. Унікальну колекцію контрабандисти намагалися вивезти за кордон у скрині для серветок у туалеті вагона, *повідомляє наш власкор Микола ЯКИМЕНКО*

Студентські бунти. Післямова

Цього тижня країну захлиснула хвиля студентських протестів. Одразу в 14 містах України — від Львова до Луганська — вимагали скасування літньої постанови Кабміну № 796, якою запроваджувалися додаткові платні послуги у вітчизняних вузах. Зокрема студентам пропонували за гроші відпрацьовувати прогули, перескладати іспити, а також оплачувати зі своєї кишені позаурочне користування спортзалом, бібліотекою та медпунктом.

Президент Віктор Янукович пожалів молодь і покартав Прем'єр-міністра Миколу Азарова, попередивши, що «офіційні хабарі» перекриють дорогу до знань дітям із малозабезпечених родин. Той прислухався до вказівок і за день до акції відрапортував про скасування кількох пунктів скандальної постанови. Студенти на слово чиновникові не повірили і вийшли на всеукраїнську акцію протесту, що докладно описав «Голос України» в одному зі своїх попередніх номерів.

Артем, студент київського вузу, обстоював своє право на безплатну освіту в перших лавах столичної демонстрації. Хлопець упевнений: своїм рішенням уряд мав намір вручити викладачам «карт-бланш», щоб ті наживалися на учнях.

У те, що влада вчасно схаменулася й остаточно відступила, не вірить **заводій масового протесту в Києві Михайло Каменєв,** який представляє студентську організацію «Пряма дія».

— Ми ще не можемо з повною впевненістю сказати, що наші вимоги задоволено, адже налаштовані категорично й хочемо, щоб і Президент, і Прем'єр-міністр дали нам гарантії, що таке більше не повториться.

За словами Каменєва, це вже не перша спроба влади ввести прейскурант у вузах. Торік подібну постанову приймала в пакеті антикризових заходів Юлія Тимошенко: «За рахунок студентів хотіли залатати дірки в бюджеті й скоротити його дефіцит. Зараз відбувається те ж саме».

Не всі студорганізації підтримали радикалізм своїх колег, але при цьому заслуг мітингувальників вони не применшують. Так, **глава секретаріату ВГО «Українська студентська спілка» Ольга Кульбабська** в інтерв'ю «Голосові України» відзначила, що їхні представники діють дипломатичнішими методами.

— Ми вважаємо, що потрібно вести переговори з ініціаторами й авторами спірних законопроектів. Мітинг — це крайній захід, — сказала вона.

Не приєдналися до протестувальників і учасники громадської ініціативи «Студентський захист».

— Ми рухалися в трохи іншому напрямку й підготували позов до Окружного суду Києва, а також склали звернення, адресоване адміністрації Президента, із проханням переглянути згадану постанову Кабміну, — сказав нам її координатор Андрій Черних.

Експерт освітніх реформ Центру дослідження суспільства Інна Совсун вважає, що найголовніше досягнення недавніх студентських виступів полягає в тому, що вони не були організовані жодною політичною силою країни, а в діях уряду фахівець побачила ще один крок на шляху до згортання соціальної сфери: «Певно, вони виходять із тих міркувань, що освіту можна перепрофілювати, загорнути в іншу обгортку й пустити на платні рейки. Те, що зрештою деякі платні послуги скасували, показало, що наша влада не готова до скандалу в очах міжнародної громадськості».

Наталія ОВДІЄНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Бібліотека могла стати платним задоволенням.

Студентам не доведеться віддавати стипендію за прогули.

P. S. У своєму недавньому інтерв'ю Zaxid.net міністр освіти Дмитро Табачник заявив, що платні послуги насамперед були потрібні вищим навчальним закладам, а не урядові, і приймалися для того, щоб «зміцнити свою матеріально-технічну базу, для того, щоб розвиватися, для того, щоб просто мати абсолютно реальні ознаки університетської автономії».

Також, за словами Табачника, відмовляючись від них, студенти багато чого втратили: «Після невдоволення студентів усі додаткові платні послуги в сфері освітньої діяльності скасовано. Але всі вони зароджувалися тільки заради того, щоб завдати потужного удару по тіньових схемах, по передачі грошей і т. д.»

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

КОМЕНТАР ЮРИСТА

Відповідно до Конституції України держава забезпечує доступність і безоплатність вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах, а громадяни мають право безоплатно здобути вищу освіту в цих закладах на конкурсній основі.

Можливість надання вищими навчальними закладами платних послуг передбачена ст. 65 закону «Про вищу освіту». Але за умови забезпечення провадження освітньої діяльності. Перелік видів платних послуг у галузі вищої освіти та пов'язаних із нею інших галузях діяльності, що можуть надаватися вищими навчальними закладами державної або комунальної форми власності, визначається Кабінетом Міністрів України. Водночас цей закон передбачає, що вуз не може надавати платні послуги в галузі вищої освіти та пов'язаних із нею інших галузях діяльності на заміну або в рамках освітньої діяльності, що фінансується за рахунок коштів державного та місцевого бюджетів.

Варто також згадати рішення Конституційного Суду України від 4 березня 2004 р. № 5-рп/2004 (справа про доступність і безоплатність освіти), у якому суд вирішив, що безоплатність освіти як конституційна гарантія реалізації права на освіту означає можливість здобуття освіти в державних і комунальних навчальних закладах без внесення плати у будь-якій формі за освітні послуги визначених законодавством рівня, змісту, обсягу і в межах тих видів освіти, безоплатність яких передбачено частиною третьою статті 53 Конституції України. Безоплатність вищої освіти означає, що громадянин має право здобути її відповідно до стандартів вищої освіти без внесення плати в державних і комунальних навчальних закладах на конкурсній основі в межах обсягу підготовки фахівців для загальносуспільних потреб (державного замовлення).

Олена БЕСПАЛЬСЬКА.

ФЕСТИВАЛЬ

«Покрова на Хортиці» зібрала гостей з 20 областей України

На території історико-культурного комплексу «Запорозька Січ» своє мистецтво показали 25 професійних та аматорських колективів

14 жовтня — на Покрову, у День українського козацтва, у день визволення Запоріжжя на легендарному острові відбувся Всеукраїнський козацький фестиваль «Покрова на Хортиці».

Понад 500 учасників фестивалю провели справжній 5-годинний концертний марафон «Величальна Покрові». Прикрасою свята став виступ Національного хору України імені Г. Верьовки. Запоріжжя, на правах господарів, представляли відразу три колективи: філармонійний козацький ансамбль пісні і танцю «Запорожці», самодіяльний народний ансамбль танцю «Металург», а також актори обласного академічного українського музично-драматичного театру імені В. Магара. Останні реалізували «театралізоване ландшафтне дійство» (так воно назване у програмі): «Встань, козацька славо!»

Окрім насиченої концертної програми, а ще урочистої церемонії відкриття біля пам'ятника Тарасу Бульбі, гостей фестивалю зустріло справжнє містечко майстрів «Запорізькі обереги».

На завершення слід додати, що проведення фестивалю «Покрова на Хортиці» стало можливим за підтримки (у тому числі й фінансової) Міністерства культури і туризму України.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Дмитро Табачник заявив, що платні послуги насамперед були потрібні вищим навчальним закладам

ОБ'ЄКТИВ

8 жовтня. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, Голова Сейму Литовської Республіки пані Іряна Дягутєнє, Маршалок Сенату Республіки Польща Богдан Борусевич підписали спільну Заяву щодо забезпечення енергетичної безпеки країн Центральної та Східної Європи під час робочого візиту Голови Верховної Ради України Володимира Литвина у Литовську Республіку.

9 жовтня. Київ. Мітинг проти політики уряду Миколи Азарова щодо підвищення комунальних тарифів.

12 жовтня. Дніпропетровська область, Марганець. Внаслідок зіткнення поїзда з пасажирським автобусом загинуло 44 людини.

10 жовтня. Київ. Флешмоб «Відкрий своє серце Планеті» у Всесвітній день дій на захист клімату.

11 жовтня. Запоріжжя. Творча група скульпторів Федір Зайцев *(ліворуч)* і Борис Чак готують бюст скульптури маршала Чуйкова до встановлення у новому сквері на День міста.

13 жовтня. Миколаїв. Мітинг підприємців проти нового Податкового кодексу, який був прийнятий Верховною Радою у першому читанні.

14 жовтня. Київ. Дитяче свято «Козацька каша — сила наша» до Дня козацтва.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондента Анастасії СИРОТКІНОЇ, Галини ПОРФИР'ЄВОЇ, Укрінформу та УНІАН

Як заявив голова Державної податкової адміністрації в Донецькій області Олександр Клименко на виїзній кущовій нараді податківців у Макіївці, в регіоні виявлено 1 млн. 095 тис. 143 особи, що не мають жодних офіційних доходів, а тому їх підозрюють у нелегальних доходах

Екс–директора комунального підприємства «Київський метрополітен» Петра МІРОШНИКОВА призначено керівником проекту будівництва термінала з прийому зрідженого газу (ЗПГ–термінала).

Про це повідомила прес–служба Державного агентства з управління національними проектами

Боргів за газ немає. А заборгованість є

Парадоксальна ситуація склалась на початку опалювального сезону. І підприємства, і споживачі газу, і влада на місцях добре попрацювали, щоб на порозі зими позбутись газових боргів. Хоча підприємствам комунальної теплоенергетики так і не вдалось повністю їх ліквідувати, проте 90–відсоткова планка до кінця вересня вже була подолана, сума трохи більша за мільйон гривень не стала критичною. Особливо якщо згадати минулорічну ситуацію о цій порі, коли області вдалось розрахуватись за спожитий газ лише на 70 відсотків. Нині окремі районні теплопідприємства, скажімо, такі, як у Волочиську та Теофіполі, спромоглися перевищити планові показники проплати.

Своєрідним показником позитивних зрушень стала робота комунальників у Шепетівці. Кілька років поспіль ситуація там була просто катастрофічна. Адже свого часу місцева влада утрималася від підвищення комунальних тарифів після того, як у кілька разів зросла вартість газу. Місцевий бюджет також не міг дотувати комунальників, тому сплата за спожитий тепловиками газ дуже часто не дотягувала й до 20 відсотків. Зрозуміло, що ці багатомільйонні борги гальмували розвиток.

Ситуація почала змінюватись, коли нарешті було встановлено реальні тарифи. При цьому місцева влада не переклала всі проблеми лише на плечі споживачів. У місті подбали про те, щоб замінити понад два десятки старих котлів на більш продуктивні, а у школах встановили автономні котельні. Усе це дало змогу не тільки погасити борги, а й довести цьогорічну оплату за газ до 107 відсотків.

Шляхом впровадження нових енергозберігаючих програм рухалися і в інших районах. Тому, здавалося, початок опалювального сезону мав би бути безпроблемним. Однак з'ясувалося, що на області знову висять майже тридцятимільйонні борги. Походять вони з минулого, коли за несвоєчасні розрахунки за газ нараховували штрафи і пені. Але виплата таких санкцій не закладена в жодну бюджетну статтю. Тож важко було сподіватися, що хтось візьметься за їх сплату. Розуміючи абсурдність ситуації, уряд начебто зробив крок назустріч споживачам, скасувавши обов'язковість сплати цих штрафів. Та на цьому боргова історія не закінчилась. Бо, незважаючи на урядове розпорядження, «Нафтогаз» продовжує наполягати на поверненні цих коштів.

Але ще більших проблем тепловикам і місцевому бюджету завдають нові правила гри на тарифному ринку, котрі встановлено ще в серпні. Адже саме тоді вартість газу для котелень збільшили у півтора разу. Для всіх було очевидно, що зростання одного тарифу стане каталізатором для ланцюгової реакції подорожчання практично всіх комунальних послуг.

Однак саме на це уряд досі вперто закриває очі. Бо розмови про необхідність підвищення тарифів на опалення та підігрів води тривають. Ще недавно ці тарифи встановлювала місцева рада. Після певних процедур, які передбачали і громадські обговорення. Сьогодні ж міста практично позбавлені цього права, бо остаточне слово щодо зміни тарифів — тільки за урядом.

Два місяці ця тема була практично закритою. Але хоч скільки ховай голову в пісок, все одно потрібно повертатись до реалій. А вони такі: лише протягом двох місяців в результаті подорожчання газу і «замороження» теплових тарифів збитки комунальників обласного центру становили близько чотирьох мільйонів гривень. І це тоді, коли йшлося лише про підігрів води. Якщо ж тепер додасться ще й опалення, то борги наростатимуть значно швидше.

За невеликими населеними пунктами ще зберегли право самостійного затвердження тарифів. Однак у розпал виборчих перегонів хто прийме таке непопулярне рішення? Отож і виходить, що сміливців узяти на себе відповідальність за ситуацію не знаходиться, а це відкриває шлях до нових мільйонних боргів.

Перше тепло у багатьох соціальних установах, як і було обіцяно, вже з'явилось раніше від звичного строку. Але як його втримати? З одного боку, кригою дихають нові борги. З другого — нові тарифи. Тож зима очікується непроста.

А як важко виходити з боргових ям, можуть розповісти шепетівчани. За вже згадані колишні тарифні диспропорції сьогодні їм доводиться платити чи не найбільшу ціну за спожите тепло.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Ніхто нікого не прощатиме

Із 11 міст Житомирщини в десяти опалювальний сезон почався без особливих проблем. Виняток — обласний центр. Тут навесні котельні за борги було опломбовано достроково згідно з розпорядженням тодішнього заступника генерального директора ДК «Газ України» Михайла Заславського, який, до речі, нині є одним із 19 кандидатів на посаду міського голови. За літо проблем із розрахунками так і не розв'язали.

«Визнати ситуацію, що склалася з опаленням об'єктів соціально-культурного призначення, житлового фонду та розрахунків за спожитий природний газ у м. Житомирі, як надзвичайну» — це перший пункт розпорядження, яке голова Житомирської облдержадміністрації Сергій Рижук підписав 11 жовтня. Наступного дня він разом із керівником ДК «Газ України» Едуардом Швидким провів прес-конференцію, на якій було повідомлено, що доба переговорів увінчалася успіхом і в котельнях уже починають знімати пломби.

Прозвучали такі цифри: область у цілому заборгувала за минулий опалювальний сезон 65 мільйонів гривень, із яких 47 мільйонів припадає на Житомир. Едуард Швидкий наголосив на тому, що якби рівень розрахунків обласного центру був такий, як по області загалом, проблем не виникло б. Але міська влада Житомира постійно не виконує умов контрактів.

— Після опалювального сезону 2008—2009 років ми отримали від міського голови гарантійного листа, згідно з яким нам мали сплатити 30 мільйонів гривень заборгованості, але коштів ми не отримали. А після зустрічей, на які ми запрошували керівників міста й «Житомиртеплокомуненерго», ми так і не побачили, як будуть погашатися 47 мільйонів боргу за опалювальний сезон 2009—2010 років, — сказав керівник ДК «Газ України». І наголосив, що подача газу за такої заборгованості неможлива. Крім того, не виконуються вимоги закону, згідно з якими комунальне підприємство «Житомиртеплокомуненерго» мало б провести конкурс із закупівлі газу. Цього не зроблено, тому формально ми не можемо подавати газ, констатував Едуард Швидкий.

> Область у цілому заборгувала за минулий опалювальний сезон 65 мільйонів гривень, із яких 47 мільйонів припадає на Житомир.

— Але люди платять за опалення, тому йдемо назустріч, — сказав він, висловивши переконання, що КРУ розбереться, а правоохоронні органи поставлять крапку.

Сергій Рижук розповів про плани провести в листопаді спільне засідання обласної та міської рад, де буде визначено спільні позиції, підключено всі джерела надходження коштів. Він запевнив, що найближчим часом буде перевірено фінансову діяльність міської влади.

До речі, міський голова Віра Шелудченко за кілька днів до того теж стверджувала, що незалежна аудиторська перевірка виявила фінансові порушення, допущені попереднім керівництвом «Житомиртеплокомуненерго», зокрема, й виведення коштів через підставні фірми.

Цьому комунальному підприємству 12 з половиною мільйонів заборгували бюджетні установи та різні підприємства. Останнім часом ЖТКЕ провело цілу низку показових відрізань труб, якими теплоносій подається до таких об'єктів. У повідомленні прес-служби теплопостачальників у переліку таких відключень від тепла, проведених 31 серпня, є і акціонерне товариство «Житомиргаз», яке заборгувало 21 тисячу 431 гривню...

Олексій КАВУН.

Житомир.

Основна втрата — час

Перспективи видобутку нафти та газу на Чорноморському шельфі. Напрацювання та огріхи

За останні 40 років на шельфі Чорного та в акваторії Азовського морів відкрито та введено в розробку низку газових родовищ: Голіцинське, Штормове, Архангельське, Північно-Булганацьке та інші. П'ять років тому відкрито Суботинське нафтове родовище. Лише у шельфовій зоні східної частини Чорного моря виявлено 16 структур, які, за даними геологічних, геофізичних та геохімічних досліджень, трактують як газонафтовмісні. Великі ресурси нафти і газу, за даними українських та іноземних фахівців, знаходяться у глибоководній частині Чорного моря на глибинах води від 100 до 2200 м. Провідні спеціалісти світу високо оцінюють потенціальні ресурси газогідратів у Чорному морі. За оцінками геологів, у цій частині України зосереджено близько 40 відсотків вуглеводнів України, а освоєно з них лише 1—2 відсотки.

Урядовими програмами передбачалося істотне збільшення видобутку нафти і газу до 2010 року, адже лише введення в розробку Одеського та Безіменного газових родовищ мало наростити видобуток газу в Криму до більш як 2 млрд. куб. метрів за рік.

Поклади вуглеводнів (на думку фахівців) оцінюються від 1,5 до 4 млрд. тонн умовного палива.

У Криму вже понад 30 років ДАТ «Чорноморнафтогаз» здійснює розвідку та введення в розробку нових родовищ на морі. Ще у минулому столітті біля смт Чорноморське збудовано морський термінал, здатний приймати та відправляти морські споруди (стаціонарні та напівзанурені), кораблі різного призначення для виконання та обслуговування робіт на морі. І головне, створено кістяк спеціалістів, що може розростися за потреби у багато разів. Тут працюють справді професіонали, які можуть вести бурові та експлуатаційні роботи на морі. Ще одним досягненням наших фахівців є спорудження та експлуатація морських газопроводів. Недалеко від порту знаходиться Глібівське підземне сховище газу, що здатне вміщувати майже 3 млрд. куб. метрів активного газу.

17 років тому в Івано-Франківському національному технічному університеті нафти і газу створено кафедру морських нафтогазових технологій, а вісім років тому цим же університетом спільно з Національною академією природоохоронного та курортного будівництва (Сімферополь) створено факультет морських нафтогазових технологій. У столиці Криму багато років функціонує інститут «Шельф». Тобто на півострові є вся інфраструктура, що здатна виконувати великомасштабні нафтогазовидобувні роботи на своїй морській території.

Проте поряд з цими напрацюваннями є величезні втрати. І основною втратою є час. **Якщо в Україні почалися розвідувальні роботи на морі більше 50 років тому, а газові родовища відкриті 40 років тому, то наші сусіди по Чорному морю (Румунія, Болгарія, Туреччина і Росія) почали аналогічні роботи значно пізніше, але за останні роки вони відкрили низку потужних нафтових і газових родовищ, залучивши до роботи на своїх морських територіях багато зарубіжних нафтогазовидобувних компаній. Наприклад, Туреччина шість років тому оголосила про початок широкомасштабного вивчення та освоєння вуглеводних ресурсів і на суші, і в своїй акваторії Чорного моря. Протягом 2004—2005 років турецькі фахівці провели сейсморозвідувальні роботи на 25 тис. кв. км. Для порівняння: наш Прикерченський шельф Чорного моря становить 12,9 тис. кв. км.** В середині січня цього року третя за величиною в світі нафтогазова компанія «Exxon Mobil» та шоста — «Petrobras» підписали угоду про розвідку вуглеводнів на глибоководному турецькому шельфі Чорного моря з турецькою національною нафтовою компанією «Turkish National Oil Company».

Урядом України 1998 року схвалено програму освоєння вуглеводневих ресурсів українського сектору Чорного та Азовського морів, та за 12 років вона профінансована на 10 відсотків від запланованої цифри, тобто її реалізацію пущено на самоплив.

Відповідні завдання програми не виконані. Проект нової, уточненої програми, розроблений державним підприємством «Науканафтогаз», в кінці 2006 року не визначає чіткої державної політики, стратегії і тактики розвитку акваторії.

Головними причинами незадовільного розвитку сировинної бази нафтогазової галузі в українському секторі Азовського та Чорного морів, на нашу думку, є: відсутність чіткої та послідовної державної політики щодо освоєння родовищ вуглеводневих ресурсів в акваторії Азовського та Чорного морів, збільшення власного видобутку нафти і газу з морських родовищ не визначено ані пріоритетом, ані взагалі одним із реальних шляхів забезпечення національної безпеки в енергетичному секторі.

Облаштування морських родовищ потребує значних інвестицій. Лише по Суботинському родовищу необхідно 6—8 млрд. дол. США. Зважаючи на фактичну відсутність державної програми, немає сталого державного фінансування за рахунок бюджетних коштів і за рахунок коштів підприємств НАК «Нафтогаз України». НАК «Нафтогаз України», його підрозділи, у тому числі ДАТ «Чорноморнафтогаз» за десятки років на практиці показали неспроможність ефективно інвестувати і виконувати функції генерального замовника масштабних геологорозвідувальних та експлуатаційних робіт. Об'єктивно це є результатом ринково необгрунтованого державного управління і регулювання у цьому секторі, яке спрямоване лише на вирішення соціальних завдань, а тому поглиблює кризову ситуацію і не створює умов для інвестування.

Відсутні чіткі, прозорі й гарантовані механізми залучення зовнішніх інвестицій одночасно зі збереженням державного контролю у цьому стратегічному секторі.

Також відсутня внутрішня міжгалузева координація. На сьогодні в Україні немає виробництва обладнання для прискореного освоєння цих ресурсів — підводного обладнання, устаткування для буріння горизонтальних свердловин, стаціонарних бурових платформ, самопідйомних та напівзанурених бурових установок, кораблів для буріння свердловин у глибоководній частині Чорного моря, трубоукладочних барж, гідротехнічних споруд. Так само, як відсутня у необхідних обсягах супутня техніка для прокладання морських трубопроводів, кораблів супроводу буріння та експлуатації свердловин, авіації (вертольотів).

На жаль, ні разу не розглядалося у належному вигляді питання кадрового забезпечення таких масштабних робіт.

Для виконання таких великомасштабних робіт треба також врахувати вимоги до захисту навколишнього середовища, беручи до уваги і те, що цей регіон є сейсмічно активним. Будь-яке послаблення екологічних вимог може завдати непоправної шкоди басейну Чорного та Азовського морів.

Розробку зазначеного родовища та інших нових багатошарових родовищ у цій зоні необхідно здійснювати горизонтальними свердловинами, що майже у чотири рази зменшить необхідну кількість експлуатаційних свердловин на кожен продуктивний горизонт (зі 100 до 25), а також скоротить на одну третину термін розробки родовища і на 20—25 відсотків збільшить коефіцієнт нафтовилучення з пласта.

Сьогодні технології буріння горизонтальних свердловин стали надбанням світових нафтовидобувних компаній, і більше 60 відсотків експлуатаційних свердловин у світі прокладаються у горизонтальному виконанні. Проте в Україні відсутні обладнання та власні технології для буріння горизонтальних свердловин не лише на морі, а і на суші.

У нашій державі на закупівлю бурового обладнання і технологій західних компаній кошти практично не спрямовуються, а власні дослідження звелися до нуля і НАК «Нафтогаз України» їх не фінансує.

В Україні повністю припинено фінансування наукових і прикладних досліджень в галузі буріння свердловин (цих найбільш капіталомістких виробництв), а наше відставання від західних компаній сягає 40—50 років.

Окремою масштабною проблемою, яка підлягає вирішенню на наступному етапі після освоєння шельфових ресурсів, є розробка глибоководних вуглеводневих ресурсів Чорного моря зі структур, що розташовані дугою від Керченської протоки до гирла Дунаю. Розвідка і облаштування глибоководних ділянок є вдвічі більш капіталомісткими порівняно з роботами на шельфі. В Україні для цього відсутні фінанси, техніка, технології. Випереджувальних робіт з інформаційного забезпечення, з перепрофілювання вітчизняного виробництва на випуск необхідних засобів і обладнання також не здійснюється.

Залучення до цих робіт компанії «Vanco», що перемогла в тендерному відборі 2006 року, та інших зарубіжних компаній не дало можливості за ці роки Україні наблизитись до освоєння глибоководної частини своїх потенційних родовищ.

Так само це стосується і залучення компанії «Росукренерго» до освоєння Одеського і Безіменного газових родовищ та до освоєння Прикерченської зони.

Одним із шляхів прискорення освоєння нафтогазових родовищ Чорного та Азовського морів міг би бути позитивний міжнародний досвід — наприклад, Бразилії, яка за 25 років підвищила власний видобуток нафти з шельфу Атлантичного океану (за глибини від 10 до 1900 м) з нуля до 120 мільйонів тонн за рік.

Цей шлях міг би бути прийнятним і для України, але за умови ухвалення відповідних законодавчих актів.

У нашій державі немає управлінської структури (УС) для освоєння нафтогазових ресурсів Чорного та Азовського морів. Виконання цих робіт силами НАК «Нафтогаз України», яка переобтяжена боргами, на практиці не дало змоги залучити вітчизняний та іноземний капітали для освоєння цих ресурсів і виконати програмні завдання.

Це має забезпечити розробку і погодження Державної програми або концепції, комплексного плану освоєння морських нафтогазових ресурсів і генеральної схеми розвитку інженерної інфраструктури нафтогазового комплексу на акваторії Чорного і Азовського морів.

Основними документами, за якими має здійснюватися освоєння морських вуглеводневих ресурсів, є: створення комплексного плану і генеральної схеми, що мають визначати ефективну послідовність заходів (нормативно-правового, інформаційного забезпечення), а також раціональну схему інженерного облаштування акваторії, у першу чергу — системи підводних трубопроводів, яка забезпечить послідовне підключення морських родовищ до газо- і нафтопромислової системи України.

Для залучення недержавних інвестицій у розвідку родовищ необхідно на законодавчому рівні забезпечити гарантії інвесторам шляхом надання переваг на отримання ліцензій на розробку відкритого за рахунок інвестицій родовища, страхування фінансових, геологічних і екологічних ризиків.

Сьогодні в правовому полі держави не створено необхідних преференцій за системними проектами — модернізації і адаптування для цілей освоєння шельфу галузей машинобудування і суднобудування, портових і берегових споруд і комунікацій, не здійснено внутрішню інтеграцію і концентрацію вітчизняного інвестиційного, виробничого і науково-технічного потенціалу на проектах облаштування морських родовищ. До вирішення проблем освоєння ресурсів Чорного і Азовського морів не залучаються найбільш відомі фахівці та науковці.

Також не встановлені спеціальний режим державного контролю і регулювання цього сектору як такого, що має стратегічне значення, принципи національного, регіонального і міжнародного співробітництва за проектами освоєння нафтогазових ресурсів українського сектору Чорного і Азовського морів.

Роман ЯРЕМІЙЧУК,
доктор технічних наук, професор, віце-президент Української нафтогазової академії, дійсний член Російської академії природничих наук імені В. Вернадського;
Георгій ВЕРВЕС.

Фото з архіву «Чорноморнафтогазу».

ІННОВАЦІЇ

Мазут з біомулу

Нещодавно у виставковому центрі «КиївЕкспоПлаза» відбувся Міжнародний форум «Інновації і високі технології». А в рамках форуму — II міжнародна спеціалізована виставка «Високі технології–2010» та конкурс інноваційних проектів. Державне агентство України з інвестицій та розвитку мало там свій стенд. Проекти відбирали регіональні центри агентства Держінвестицій по всій Україні, а тому спектр експонатів і проектів був надзвичайно різноманітний. Це і новітні технології в будівництві, і розробки нових методів лікування, і нові види освітлювальних приладів та електричних обігрівачів тощо.

Особливо вдалі були проекти та експонати від Київського регіонального центру з інвестицій та розвитку, яким керує Олександр Шараєнко. Серед них — проекти в галузі енергозбереження від білоцерківської фірми «Арго».

Технології з енергозбереження типу утеплення стін, пластикові вікна, газове обладнання з максимальним ККД, лічильники енергоносіїв — практично вже освоєні й широко поширені в Україні. Але вони розв'язують здебільшого проблему скорочення витрат на опалення квартир, що мають індивідуальне опалення та гаряче водопостачання. А що робити мешканцям квартир з централізованим опаленням? За нього йде фіксована оплата, незалежно від якості, а що стосується гарячої води, то в деяких регіонах України вона взагалі може бути відсутня або постачатися з перебоями. Зазначена фірма «Арго», яка шукала партнерів-виробничників, продемонструвала технологію, завдяки якій постачання мешканцям гарячої води здійснюється безплатно за рахунок непродуктивного тепла, яке виділяють побутові газові прилади, в цьому разі домашня газова плита. Остання використовує на приготування харчів лише 59 відсотків тепла спаленого газу, решта теплової енергії не бере участі в корисній роботі. Енергозберігаюча технологія передбачає встановлення на газовій плиті конфорки-утилізатора. Вона як звичайна конфорка виконує традиційну функцію варки рідини. Але тепло, що раніше нагрівало стіл газової плити та спричиняло його постійне пригорання, в цьому разі вловлюється конфоркою-утилізатором і підігріває воду, котра циркулює всередині конфорки. Ця вода подається в бойлер, де накопичується протягом певного часу. Отриману з бойлера гарячу воду споживач використовує на власний розсуд. Придбавши таку конфорку, споживач може її окупити лише за два місяці.

Ще одну цікаву технологію фірма «Арго» продемонструвала в іншій галузі енергозбереження — виробництві рідкого альтернативного палива мазуту марки М100. Тут сировиною є біомулові відходи міських очисних споруд, а саме: паливо має навіть кращі характеристики, ніж його аналог — традиційний мазут, до того ж його вартість набагато нижча. Інший позитивний ефект цієї технології — очищення очисних споруд від токсичних відходів.

Цими технологіями зацікавилися не лише підприємці України, а й зарубіжні партнери, які шукають можливі варіанти взаємовигідної співпраці з авторами українських інновацій.

Володимир КАРАСЬ.

На знімку: енергозберігаюча конфорка-утилізатор.

Фото автора.

Витік відходів з водних резервуарів Львівського дослідного нафтомаслозаводу ставить під загрозу проведення у Львові чемпіонату з футболу Євро–2012. Про це йдеться в повідомленні Мінприроди, *інформує «proUA»*

Кабінет Міністрів вніс у парламент законопроект (№7248), спрямований на збереження фонду захисних споруд цивільної оборони, а також на створення умов для його подальшого розвитку в сучасних економічних умовах

АКТУАЛЬНО

Грант для заповідників

Міністерство охорони навколишнього природного середовища України та Федеральне міністерство навколишнього середовища, охорони природи і безпеки ядерних установок ФРН домовились про реалізацію низки проектів з розвитку мережі національних природних парків України.

Зокрема, Німецький банк розвитку KfW розпочав підготовку технічного завдання «Проекту сприяння створенню та функціонуванню природно-заповідних територій України» загальною вартістю 10 мільйонів євро. Кошти спрямують на підготовку наукових обгрунтувань та картографічних матеріалів стосовно організації природно-заповідних територій, розробку проектів землеустрою, створення рекреаційних та еколого-освітніх центрів. Гроші буде надано в рамках грантової допомоги.

У жовтні-грудні 2010 року з метою поліпшення матеріально-технічної бази національних природних парків України Федеральне міністерство надасть 100 комп'ютерів, проведе стажування українських спеціалістів з питань охорони природно-заповідного фонду в Міжнародній академії на острові Вільм (Німеччина), **повідомляє «Зелений світ».**

Морських жителів переписали

Більш як 250 тисяч мешканців світового океану внесено до реєстру завершеного першого глобального «Перепису морського життя».

У проекті вартістю 650 мільйонів доларів, який стартував 2000 року, взяли участь понад 2,7 тисячі фахівців із 80 країн. Вони провели в морі загалом 9 тисяч днів і взяли участь у 540 експедиціях. **Як повідомляє ІТАР-ТАКС**, ученим удалося ідентифікувати близько 6 тисяч нових морських видів, з яких 1,2 тисячі ще не було описано.

Дослідникам поставили три основні запитання: «Які істоти жили в океанах раніше, які живуть у них нині та які з'являться в океанах у майбутньому?».

«Це спільне міжнародне дослідження XXI століття вперше систематизувало мешканців як уже відомого нам океану, так і іншого — невідомого, недослідженого», — зазначив голова «Комітету з перепису» Іен Пойнер.

У Буковинських Карпатах зростає популяція ведмедів

Як повідомив перший заступник начальника головного управління лісового господарства ОДА Валерій Кашпора, впродовж останніх років популяція ведмедів у Буковинських Карпатах почала зростати. Нині їх налічується 23 особини.

Це помітили і чабани. Худобу в горах випасають до зими, тож їм уже доводилося мати справу з ведмедями, які здійснюють набіги на легку здобич. Нещодавно клишоногих бачили на високогірній полонині Семенчук на Путильщині. Вони зазіхнули на власність сторожів, які охороняють майно колись розташованої тут військової частини. Добиралися до коней, але задовольнилися свинею.

Тож нині лісівники попереджають господарів про небезпеку нападів ведмедів у віддаленій гірській місцевості, **повідомляє «Зелений світ».**

Експлуатаційні запаси «Лужанської» зменшились удвічі

Б'ЄМО НА СПОЛОХ!

Лікувальна вода «Лужанська» не має аналогів у країні. Її прирівнюють до всесвітньо відомої грузинської «Боржомі». Унікальність «Лужанської» та її загальнодержавне значення підтверджено постановами Кабінету Міністрів України, іншими чинними документами. Тобто цінність мінеральної води ніхто не заперечує, але до її збереження представникам держвлади діла немає. Чому сьогоднішні посадовці заплющують очі на численні порушення з боку Солочинської сільської ради? Бо... володіють земельними ділянками на цих природоохоронних територіях! Але невже власники землі не переймаються тією очевидною реальністю, що без мінеральної води їхні наділи втрачають свою цінність?!

Спершу наведу тільки один факт: згідно з протоколом Державної комісії України із запасів корисних копалин кількість унікальної мінеральної води Голубинського родовища зменшилась більш як удвічі. Якщо наприкінці 70-х років її дебіт було затверджено ДКЗ СРСР в кількості 150 кубічних метрів за добу, то нині... лише шістдесят. Ця тенденція стосується всіх без винятку свердловин Голубинського родовища, які експлуатуються санаторіями «Кришталеве джерело» та «Квітка полонини», а також заводами з розливу мінералки у пляшки ТОВ «Маргіт» та ВАТ «Свалявські мінеральні води».

Упродовж останніх років ліцензіати, спеціалізовані організації, наукові, комісії, ЗМІ, громадськість краю б'ють на сполох про ймовірну втрату цінного мінерального ресурсу. Офіційні висновки фахівців про зменшення запасів «Лужанської» шокували всіх ще кілька років тому. Було оприлюднено й причину: хаотична незаконна забудова площі, де формується лікувальна вода. Спеціалісти пояснювали: родовище в еколого-гідрогеологічному плані не захищене з поверхні. Незалежна міжвідомча урядова комісія в 2006 році констатувала: «Техногенне навантаження, в тому числі будівництво об'єктів, не пов'язаних з лікувально-оздоровчими цілями або розробкою родовища, може порушити водний баланс родовища...». Згодом — висновки Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду: «Незаконна забудова на Голубинському родовищі мінеральних лікувальних вод вплинула на зменшення дебіту на всіх свердловинах, забудова може спричинити забруднення, що призведе до знищення родовища». Такі само висновки і державної організації «Західна інспекція державного геологічного контролю за веденням робіт з геологічного вивчення та використання надр».

Землю в межах охоронних зон розпаювали

Перші спроби забудови родовища загальнодержавного значення розпочалися ще в 1991 році, але тоді спільними зусиллями всіх відповідних служб незаконний процес було зупинено. Через рік, після створення Солочинської сільської ради, землю в межах охоронних зон родовища було розпайовано, передано у приватну власність, а ще з часом — на сесіях сільської ради змінено цільове призначення землі: із сільськогосподарського на будівництво. Не зважали представники самоврядного органу навіть на те, що згідно із законодавством площі залягання корисних копалин не можна передавати у приватну власність. Навіть якщо, до прикладу, земля виділяється для ведення сільськогосподарських робіт, то забороняється застосовувати отрутохімікати чи здійснювати будь-яку діяльність, яка зашкодила б родовищу. А ось забудова площ залягання корисних копалин загальнодержавного значення, а також будівництво на ділянках їх залягання споруд, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, згідно з Кодексом України про надра допускаються у виняткових випадках лише за погодженням з відповідними геологічними підприємствами та органами державного гірничого нагляду.

На землі, в надрах якої формується цілюща мінеральна вода, розпочалося масове будівництво. Звісно, без відповідних дозволів та погоджень. Незважаючи на неодноразові звернення ліцензіатів, адміністративних та правоохоронних органів, триває грубе порушення законодавства про надра, про курорти тощо. Наразі на землях Голубинського родовища зведено понад 30 різних, від одно- до п'ятиповерхових, споруд. Ремонтні та будівельні роботи йдуть щодення, незважаючи на офіційні заборони. Час від часу на місце хаотичної забудови навідуються ті чи інші комісії. Але, на диво, під час їхнього прибуття на будівельних майданчиках — жодного робітника, ніякої техніки. З висновком «все спокійно», уперто знехтувавши фактом, що з часу їхнього попереднього візиту на тій чи іншій будівлі з'явилося ще кілька поверхів, контролюючі органи повертаються до своїх кабінетів. Дивує й позиція Закарпатського обласного управління земельних ресурсів, яка полягає у свідомому «небаченні» порушень вимог земельного законодавства. Ще 1992 року їхній колега, тодішній начальник управління земельних ресурсів у Закарпатській області Василь Шимон у листі №564 від 27.08.1992 року зазначав: «Виділена земельна ділянка під індивідуальну забудову Голубинською (на той час. — **Авт.**) сільською радою народних депутатів розташована в охоронній зоні діючої свердловини Голубинського джерела вуглекислої мінеральної води, що суперечить чинному законодавству. Згадану земельну ділянку можна використовувати для вирощування сільськогосподарської продукції, а не під забудову». Ще тоді головний землевпорядник області попереджав посадовців Свалявської РДА та сільської ради, на території якої розміщено джерело, про те, що така діяльність на землях оздоровчого призначення забороняється, бо суперечить їх цільовому призначенню і може негативно позначитися на природних лікувальних чинниках цих земель.

Розуміємо, що чимало сьогоднішніх посадовців заплющують очі на численні порушення з боку Солочинської сільської ради, бо володіють земельними ділянками на природоохоронних територіях Солочина. Тож про бодай дещицю елементарної совісті чи виконання посадових обов'язків говорити в цьому разі не доводиться. Та невже власники землі не переймаються тією очевидною реальністю, що без мінеральної води їхні наділи втрачають свою цінність?

Нам є що втрачати

Українська нація може втратити виняткову лікувальну воду. Згідно із Законом України «Про курорти» особливо цінні та унікальні природні лікувальні ресурси — це ті, які рідко зустрічаються на території України і є особливо сприятливими та ефективними для використання з метою лікування, медичної реабілітації та профілактики захворювань. Свого часу науковці попереджали про ймовірність втрати єдиної в державі алергологічної лікарні в Солотвині. Питання про порятунок шахти понад десятиліття безрезультатно дискутувалося на нарадах різних рівнів. Нині мільйони українців та громадян інших держав залишилися без ефективного лікування. Тож коли ми нарешті усвідомимо справжню цінність природних ресурсів нашого краю та потенціалу, яким володіє регіон і який міг би забезпечувати стабільне благополуччя мешканцям Закарпаття, буде вже пізно.

Без основного лікувального чинника — мінеральної води — як діятимуть оздоровниці? Сотні людей, які сьогодні працюють у пріоритетній в області санаторно-курортній галузі, на мінзаводах тощо, залишаться без робочих місць. Відбудеться занепад інфраструктури навколо оздоровниць. Не потрібно бути економістом, щоб передбачити, що район зокрема та країна загалом будуть позбавлені стабільного соціально-економічного поступу. Так, наприклад, лише за минулий рік санаторієм «Квітка полонини» було сплачено майже 6 мільйонів гривень податків. Цьогоріч ця цифра сягне за 8 мільйонів. Планували з часом збільшити кількість ліжко-місць в оздоровниці. Та вже сьогоднішній дебіт мінеральної води цього не дозволить. Отже, про перспективи розширення, розвиток санаторно-курортної галузі в Солочині, додаткові надходження до державної скарбниці можна забути.

А які надходження в бюджет від приватних готельних господарств? Максимум 200—300 гривень за місяць... Крім того, чимало з них у Солочині взагалі нічого не сплачують, бо, звісно, без дозвільних документів їх офіційно не запущено в експлуатацію. Свого часу закарпатські курорти «прославила» «Перлина Карпат». Але там хоч було кого притягти до відповідальності. А якщо схоже трапиться в пансіонаті-привиді, якого, як мовиться, на карті села не знайдеш, бо формально він не існує, але реально проживають 50—100 відпочивальників?

Оцю свою публікацію у високоавторитетній парламентській газеті «Голос України» прошу вважати зверненням до правоохоронних, податкових органів, екологічної служби та управління земельних ресурсів Закарпатської області. Сподіваюся на їх сприяння у виконанні стратегічно важливої державної вимоги щодо збереження природного ресурсу державного значення.

Павло ГАНИНЕЦЬ,
головний лікар санаторію «Квітка полонини», заслужений лікар України, голова комісії з земельних питань та раціонального використання надр Свалявської районної ради.

Закарпатська область.

На знімках: Павло Ганинець; «хатки ростуть» на тій землі, в надрах якої формується цілюща вода.

Фото Василя НИТКИ та Марини ПОПОВИЧ.

Охорона довкілля — справа стратегічної важливості

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Останнім часом у парламенті часто ухвалюють документи «з коліс». Так само можна почути й закиди депутатів з приводу того, що чимало документів роками не можуть дочекатися розгляду. На цьому тлі особливо цікава доля Стратегії національної екологічної політики на період до 2020 року. В апараті Верховної Ради цей документ зареєстровано кілька місяців тому, 27 серпня, за поданням Кабінету Міністрів. Хоча необхідність його ухвалення назріла давно.

Нині всі аспекти нашого екологічного життя вимірюються «Основними напрямами державної політики України в галузі охорони довкілля, використання природних ресурсів та забезпечення екологічної безпеки», затвердженими парламентом ще в березні 1998 року. Цей документ ухвалювався на період до 10—15 років. Формально він може діяти щонайдовше до 2013-го, але реально — він уже давно застарів. Адже нині людство вирішує такі екологічні й техногенні проблеми, про які в 1998-му навіть не задумувалися. Україна щодо цього не виняток, а за рівнем шкоди, завданої навколишньому середовищу шкідливими викидами, недбалим поводженням і недалекоглядністю управлінців, — навіть, можна сказати, «флагман». Тож ухвалювати документ, який би «давав аналіз використання та охорони природних ресурсів», визначав «мету і принципи національної екологічної політики, стратегічні цілі та завдання, інструменти й етапи реалізації національної екологічної політики» та «прогнозував очікувані результати виконання стратегії» (цитати з пояснювальної записки до урядового проекту стратегії. — **Авт.**), мабуть, варто прийняти. Надто з огляду на позицію світової спільноти, що вже давно визначила проблеми довкілля як один із глобальних викликів, котрі людству належить долати.

Ухвалити документ такої ваги неможливо без громадського обговорення. В електронних ЗМІ навколо урядової екологічної стратегії цього літа хіба що баталії не розгорнулися. Так, перше її обговорення мало відбутися ще 17 червня, але громадська рада при Міністерстві охорони навколишнього середовища визнала його таким, що не відбулося. Мовляв, Мінприроди порушило вимоги чинного законодавства про проведення консультацій із громадськістю при підготовці документа. Наголошувалося також, що стратегія не відповідає проекту концепції національної екологічної політики до 2020 року, прийнятого Кабміном у жовтні 2007 року (до речі, цим документом передбачалося, що Мінприроди має розробити стратегію протягом трьох місяців). Загалом представники громадських організацій підготували чимало коментарів, але їх обурило, що Кабмін уже ухвалив проект стратегії національної політики 9 червня. Однак публічне обговорення за участю громадськості все-таки відбулося 26 серпня в Орхуському інформаційно-тренінговому центрі Мінприроди за участі першого заступника міністра охорони навколишнього природного середовища Володимира Ігнащенка. А на початку жовтня документ обговорювали на слуханнях, організованих парламентським Комітетом із питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи.

У Верховній Раді зібралися народні депутати, представники Кабміну, неурядових установ та науковці. Промовці здебільшого говорили про те, що такий документ країні необхідний, відзначали помітні покращення після того, як до нього внесли пропозиції від громадських організацій. Усього до тексту стратегії надійшло 76 зауважень від 13 неурядових організацій. Із них урахували половину. Формально обговорення вже припинили, але зауваження до законопроекту, розміщеного на веб-сторінці Мінприроди, продовжують надходити й досі. І хоча на засіданні комітету вирішено рекомендувати парламенту взяти його за основу, над текстом, схоже, доведеться ще чимало попрацювати. Для плідної роботи в народних обранців є потужний чинник. Адже в частині фінансово-економічного обгрунтування проекту закону вказано: стратегія не тільки «дозволить забезпечити найбільш ефективне та оптимальне використання коштів державного бюджету», а й « спрямована на створення сприятливого податкового кредитного та інвестиційного клімату для залучення коштів міжнародних донорів та приватного капіталу в природоохоронну діяльність». Ідеться, зокрема, про залучення коштів Євросоюзу. Якщо до кінця цього року стратегію вдасться ухвалити, ми можемо отримати 35 мільйонів євро для прямої бюджетної підтримки пріоритетних заходів із охорони довкілля.

Однак поки що громадськість проектом стратегії не задоволена. Чи вдасться депутатам і урядовцям відшліфувати текст документа під час підготовки його до другого читання так філігранно, щоб під ним підписалися й представники неурядових організацій?

Із виступу першого заступника міністра охорони навколишнього природного середовища Миколи Романова під час комітетських слухань:

— Проект є важливим політичним документом, що визначений пріоритетним заходом діяльності з питань співробітництва між Україною та ЄС і є важливою передумовою для підписання угоди про асоціацію. Його розроблено відповідно до розпорядження Кабміну від 17 жовтня 2007 року про схвалення концепції національної екологічної політики України на період до 2020 року. Необхідність розробки та прийняття стратегії продиктована складною екологічною ситуацією в країні та відсутністю на сьогоднішній день комплексного стратегічного документа, який містив би пріоритетні завдання з охорони навколишнього природного середовища відповідно до вимог сучасного періоду розвитку країни, її міжнародних зобов'язань та європейських принципів екологічної політики.

Цілями стратегії національної екологічної політики є підвищення рівня суспільної екологічної свідомості, поліпшення екологічної ситуації та підвищення рівня екологічної безпеки, досягнення безпечного для здоров'я людини стану довкілля, інтеграція екологічної політики, припинення втрат біологічного та ландшафтного різноманіття і формування екомережі, забезпечення збалансованого використання екоресурсів, удосконалення регіональної екологічної політики.

Надія СМІЯН.

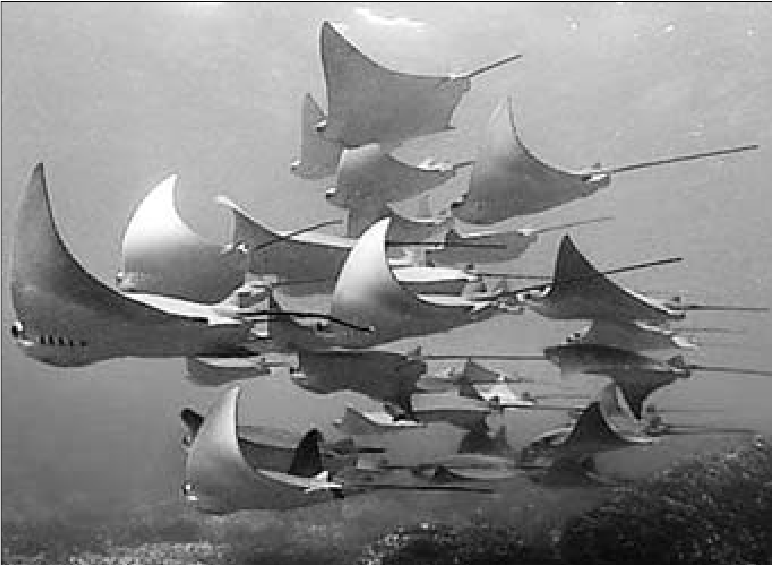
Океани, яких ми не знали

«Одного разу дитина запитала в мене: «Що таке океан?». І я не знав, що відповісти. Якими словами описати океан». І, не знайшовши слів, французький режисер Жак Перрен вирішив показати океан на екрані. Фільм, знятий спільно з Жаком Клюзо, вже став сенсацією документального кіно.

Цього тижня презентаційний показ відбувся в Києві. Документальну стрічку знімали в 54 країнах світу протягом восьми років. І, як зауважив французький режисер Жак Перрен під час відеопресконференції, ще чотири роки тривала підготовка до зйомок. Називається фільм — «Океани».

Про Жака Перрена кажуть, що він намагається екранізувати географічний атлас. Його попередні роботи «Мікрокосмос» (про світ комах) і «Дика міграція» (про перелітних птахів) залишили незабутні враження. Проте ті, кому пощастило побачити «Океани», характеризують стрічку одним словом — «шок». Океанологи, які десятиліттями досліджують океани, зізнавалися після перегляду: те, що вони побачили у стрічці, навіть уявити не могли. Подеколи глядачам здавалося, що на екрані — комп'ютерна анімація, а не реальні зйомки. Секрет відкрив автор: «Над створенням фільму працювали 400 людей. Поки ми готувалися до зйомок, було розроблено багато винаходів, які дали змогу зняти стрічку на найвищому рівні. Під час зйомок жодна людина не спустилася під воду. Все робила техніка». Спеціально для зйомок виготовили 12-кілограмові камери міні-вертольоти, стабілізатори на основі військових технологій. На дні океану працювала «кіностудія» розміром 100 на 40 метрів. «У фільмі ми показали 90 видів підводних жителів. А відзняли 200. З матеріалів, які не ввійшли до стрічки, буде змонтовано 4-серійний телефільм. А ще заплановано зробити фільм про те, як його створювали». У наших кінотеатрах стрічка демонструється з 14 жовтня.

**Руслана ЗАСЛАВЕЦЬ,
студентка КНУ.**

На знімках: Жак Клюзо *(ліворуч)* і Жак Перрен; кадр із фільму.

Фото Universum Film.

Риба допоможе зробити Гнилоп'ять чистішою

У Бердичеві в річку Гнилоп'ять випустили більш як чотири тисячі рибин білого амура та сотню маленьких сомів. У цій акції взяв участь і міський голова Василь Мазур.

Проблема з якістю води в Бердичеві стоїть гостро. Коли кілька років тому аналізували шляхи її розв'язання, міський голова подав ідею: треба використати і природний метод. Гнилоп'ять, імовірно, не випадково отримала таку назву. Тут багато водоростей, які гниють, утворюючи шкідливі речовини. Тож покладають надію на те, що рослиноїдна риба допоможе поліпшити ситуацію. 11 тисяч гривень на придбання білого амура виділило місто. Випустили рибу у воду там, де будується фільтрувальна станція, щоб поєднати зусилля техніки і природи.

А сто маленьких сомів куплено на кошти клубу любителів спортивної риболовлі «Золотий короп». Створено його в липні 2007 року. Нині він налічує півтори сотні членів, які сплачують членські внески: ті, хто працює, — по двісті гривень, пенсіонери — по сто. Ветеранів війни від сплати внесків звільнено. За зібрані кошти купують мальків, охороняють водойму. А ще — проводять змагання серед юних рибалок. Відбуваються вони щороку на День міста, в них беруть участь близько 80 школярів.

Рибу у Гнилоп'ять «Золотий короп» запускає не вперше. З рибних господарств вже привозив коропа, судака, гібридного карася, ляща, товстолобика. Це дало перші результати: в районі водозабору водоростей поменшало. Але водойма велика, тож і риби потрібно більше. Тому клуб спортивної риболовлі ще цього року, до того, як річка вкриється льодом, планує тричі запускати рибу. Вже є домовленості з рибогосподарствами стосовно коропа, судака, гібридного карася, амура, товстолобика.

Коментуючи ці факти, міський голова Василь Мазур з гордістю назвав Бердичів унікальним містом, бо тут мешкають люди, які хочуть принести йому користь. А велика держава саме і починається з цього.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Якщо завод забруднює природу, його відберуть у власників

Після катастрофічного витоку токсичних відходів із заводу з виробництва алюмінію компанії MAL в угорському місті Айка парламент у Будапешті посилив закони проти підприємств, що забруднюють навколишнє середовище, повідомляє «Німецька хвиля».

Депутати схвалили законопроект, внесений прем'єр-міністром Угорщини Віктором Орбаном, відповідно до якого підприємства, причетні до забруднення природи, можуть бути націоналізовані. Передусім така доля спіткає завод MAL, його фінансові активи буде заморожено. Сповіщаючи про це, Віктор Орбан підкреслив, що, «оскільки в цьому разі йдеться не про природну катастрофу, а про збиток, завданий людиною, то цей збиток повинні компенсувати в першу чергу не платники податків, а самі винні».

Директора заводу MAL Золтана Баконі заарештовано. Його підозрюють у завданні збитків навколишньому середовищу, що спричинило загибель людей. Тільки минулого тижня Баконі стверджував, що MAL не виявив жодних неполадок на дамбі резервуара з токсичним червоним шламом, яку прорвало 4 жовтня. За його словами, цей резервуар перевіряли щодня й жодних ознак загрози настільки масштабного прориву дамби виявлено не було.

Однак, як зазначив прем'єр-міністр Орбан, «є всі підстави думати, що певні особи були поінформовані про небезпечний стан дамби, але з особистих міркувань вирішили, що ремонт затівати не варто, і понадіялися на те, що все обійдеться».

Орбан підкреслив, що поновлення роботи заводу в Айці — в інтересах громади, оскільки мова йде про збереження тисяч робочих місць. Опозиційні соціалісти підтримали курс Орбана на націоналізацію підприємств.

Водночас колишній прем'єр-міністр Угорщини, соціаліст Ференц Дюрчань висловив невдоволення тим, що новий закон дає державі занадто багато контролю. За його словами, держава тепер може «забирати все, що побажає, коли побажає і в кого побажає».

Правозахисники вважають, що прокуратура й суди зловживають становищем, приймаючи рішення про обрання такого запобіжного заходу відносно підозрюваних у здійсненні злочину, як утримання у СІЗО, *інформує «proUA»*

Голова Служби безпеки України Валерій ХОРОШКОВСЬКИЙ відбув у США для зустрічей з керівництвом Федерального бюро розслідувань і Центрального розвідувального управління цієї країни — *прес-служба СБУ*

РЕГІОНИ

ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСТЬ

Зникло ще одне село

Село Чернета Лукімської сільської ради Оржицького району вже давно «жило» на папері, тож остання сесія Полтавської обласної ради офіційно відправила його в «останню путь», виключивши з так званих облікових даних. Щороку з карти області зникає в середньому три-чотири села. Так, 2010-го сумну долю Чернети розділили села Фуглі та Запорожці на Миргородщині. А загалом за останні 10 років на Полтавщині «зникло» близько 300 сіл!

До речі, та сама Чернета все ще продовжує жити... в інтернеті. Набравши в «пошуковику» назву села, ви натрапляєте на стандартне оголошення, що звучить, як чорний гумор: «Благодаря эффективной работе системы такси в Чернете Taxi3G. net получает большое количество заказов и мы способны обеспечить для своих водителей необходимый объем работы и приличный заработок. Клиенты нашей компании всегда могут заказать такси онлайн».

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

ВІННИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Лейтенант урятував старого рибалку

71-річний житель села Липівка Томашпільського району на Вінниччині рибалив за двадцять метрів від берега. Від його необережного руху човен нахилився, і в нього почала набиратися вода. Чоловік виліз із човна й поплив до берега. В одязі робити це було непросто. Далося взнаки і переохолодження організму — рибалка почав втрачати сили й надовго зникати під водою.

На його щастя, в той момент біля ставка проїжджав начальник караулу пожежно-рятувальної служби з райцентру Томашпіль, старший лейтенант Андрій Піскунов. Він якраз повертався з чергування. З вікна машини помітив потопаючого. Не витрачаючи на роздуми жодної хвилини, Андрій Піскунов стрибнув у воду і врятував пенсіонера. На березі надав йому першу допомогу, а потім викликав бригаду швидкої.

Інформацію про випадок зі щасливим закінченням надали у прес-службі головного управління МНС у Вінницькій області.

Втім, урятований перебуває в реанімації в тяжкому стані. Так стверджують лікарі Томашпільської районної лікарні. В їхнього пацієнта двобічне запалення легенів.

Віктор СКРИПНИК.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

Уночі алкоголь не продаватимуть

В Івано-Франківську запроваджено заборону на продаж пива, слабоалкогольних та алкогольних напоїв у роздрібній торговельній мережі міста в нічний час — з 22-ї до 8-ї години. Таке рішення прийнято на 57-й сесії міської ради. Заборона набере чинності з 21 жовтня. Ініціатором такого нововведення ще в червні виступив депутат Петро Строїч. Його ініціативу підтримали молодіжні організації і міський голова. Рішення сесії торкнеться роботи 635 закладів, де продають алкогольні напої. Значна частина цих закладів розміщена в житлових будинках, що створює незручності мешканцям, зокрема, в плані надмірного шуму. Депутати мають намір не обмежуватися згаданим рішенням, а розробити комплексну програму боротьби зі вживанням алкогольних і слабоалкогольних напоїв.

Дарина НАЗАРЧУК.

Раби не ми. Рабами стали діти

ЖАХ!

Маля і кошеня як образи експлуатації

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (з архіву «Голосу України»).

Був час, коли в районі центрального ринку Луганська довелося спостерігати таку картину. На брудній ковдрі, складеній удвічі, напівлежав п'ятирічний хлопчик. Немитий, погано вдягнений, але дуже симпатичний, по-дитячому зворушливий. Був він не сам. Поруч із ним сиділа така ж недоглянута істота — маленьке кошеня. Вони гралися. Маляті й тварині було так цікаво удвох, що вони зовсім не звертали уваги на реакцію людей. А ті їх жаліли. Кидали гроші у виставлену пластмасову мисочку, не забуваючи й про хвостатика. Хтось налив йому молока в пластмасову кришку для банки, покришив маленькими шматочками сосиску. Але двох замурзаних друзів, здавалося б, це ніяк не хвилювало. Пізніше мені розповіли, що того хлопчика вкрали у батьків і змусили жебракувати, розраховуючи на жалісливість наших громадян. А котика малюкові дали для забави, щоб він не посмів піти з «роботи», поки його не заберуть дорослі. Тих, хто вчинив такий мерзенний злочин по відношенню до дитини, кажуть, затримали. Як склалася подальша доля хлопчика — мені не відомо.

В останні рік-два жебрацтво малолітніх дітей у Луганську зустрічається вкрай рідко, зате й тепер у людних місцях стоять далеко не молоді мами з сплячими крихітками на руках і, фальшиво гугнявлячи, просять грошей на їхню їжу. Одну таку «неньку» правоохоронці нещодавно затримали, порівняли її ДНК із ДНК маляти, і виявилося, що дитина була чужа. Її вкрали саме для того, щоб з її допомогою вимагати гроші. Однорічне маля перетворилося на раба, якого експлуатували, накачавши снодійним, різною гидотою, а часом і спиртними напоями, щоб воно не вередувало і не заважало «працювати».

> З початку року в області ідентифіковано й надано допомогу 27 неповнолітнім, які стали предметом торгівлі.

Відомі випадки, коли дітей спеціально всиновлюють-удочеряють для таких цілей, причому цей процес починається з пологового будинку. Про це знають правоохоронці, правозахисні організації, але конкретно даною проблемою ніхто не переймається. Досить сказати, що її передусім слабко окреслює наше українське законодавство. А, між іншим, проблема рабства, торгівлі дітьми, постала дуже серйозно. Поки Євросоюз реалізує в Україні свій проект зі зміцнення механізмів і потенціалу в галузі протидії торгівлі дітьми, робота з цим соціальним злом ведеться. Але проект незабаром закриють. Європейці вважають, що коли Україна вже створила законодавчу базу, яка дає змогу їй вирішувати соціальні проблеми самостійно, те нехай домагається того, щоб прийняті закони виконували. Все правильно. Проблема в іншому: у наших законів, на жаль, не завжди є фінансова підтримка.

До Росії, на «дискотеку»

З початку року в області ідентифіковано й надано допомогу 27 неповнолітнім, які стали предметом торгівлі. Вважається, що луганські правоохоронці в цьому плані добре попрацювали, порушивши більше двох десятків кримінальних справ, підставою яких стали спроби вивезення дітей за межі держави.

Водночас окремі факти свідчать про те, що можливості міліції і правоохоронних організацій обмежені. Торік, наприклад, на російсько-українському кордоні затримали чотирьох неповнолітніх дівчат, «хазяї» яких, як потім з'ясувалося, вже більше 50 разів проводили їх через кордон до Росії і там експлуатували в секс-кублах.

Узагалі близькість кордону в Краснодонському і Свердловському районах негативно позначається на моральному стані певної частини молоді цих регіонів. Варто додати й той соціальний чинник, що свого часу на цих територіях були закриті кілька шахт, а це спричинило руйнівні процеси для багатьох гірняцьких селищ. Немає роботи — немає й гідної матеріальної основи для нормального життя. Тому жертвою експлуатації найчастіше стають 16-річні діти із соціально незабезпечених родин. З тих, де питущі батьки. Такі діти легко потрапляють на вудку шахраїв і вірять в те, що їм обіцяють. А обіцяють їм «світле багате майбутнє», щоправда, до нього веде слизький і надто небезпечний шлях, але хто про це серйозно замислюється у малолітстві?

Таких дівчаток дуже легко обдурити. І обдурюють. Наприклад, тих, хто живе в прикордонних селищах, якісь хлопці запрошують на молодіжну дискотеку до Росії. Але варто лишень малоліткам перетнути кордон, як їх привозять на квартири і змушують займатися проституцією. Якщо 15-річна школярка відмовляється задовольняти пристрасті престарілих клієнтів, її погрожують посадити на голку або розповісти в її селищі, що вона з малолітства займається проституцією. В 15 років дівчинка — ще зовсім дитина, вона ніяковіє, потрапивши в таку ситуацію, не знає, як їй поводитися, в кого просити допомоги й захисту. Психіка такої дитини — вразлива, і ті, до кого вона потрапляє в рабство, добре про це знають.

До слова, злочинний світ, що експлуатує дітей, удосконалює свої підходи. Останнім часом він звернув увагу на розумово відсталих дітей, які не відразу орієнтуються в ситуації і виконують усе, що їм наказано. Взагалі саме поняття «діти», «дитина» — то беззахисність і вразливість.

Вихованці інтернатів — це група ризику

Керівник регіонального правозахисного центру «Жінки Донбасу» Лілія Ковешникова проблемою торгівлі й рабства дітей займається давно. З її допомогою влаштована доля не однієї дівчинки, що свого часу потрапила в складну життєву ситуацію. Лілія вважає, що, по суті, наше суспільство сприяє розвитку експлуатації малолітніх, дитячій проституції.

— Нещодавно, — розповідає вона, — ми проводили моніторинг у Луганському приймальнику-розподільнику. Поговоривши з хлопцями, ми дійшли висновку, що для трудової експлуатації дорослі найчастіше обирають вихованців будинків-інтернатів. Випадки, виявлені на ринках, показали, що таких дітей експлуатують нещадно. Ті, кому 10, 11, 12 років, можуть працювати за шматок хліба і брудний куток у холодному складі. При цьому їм доводиться переносити й перевозити вантажі, які під силу дорослим. Щоправда, старші хлопці своє право на гарну зарплату обстоюють. Вони добре й багато працюють, і якщо потраплять до хорошого хазяїна, то можуть одержувати пристойні гроші. Їх вистачає, щоб себе прогодувати й одягти. Це можна вважати позитивним моментом, але не треба забувати й про те, що 16-річного підлітка експлуатують на рівні дорослого. Це вже злочин. Там, у приймальні-розподільнику, з восьми дітей, що втекли, п'ятеро пішли з інтернатів. Вихованці таких закладів і становлять групу ризику. Їх у нашій області — сотні. Правоохоронці вже мають досвід пошуку інтернатівських і детей з будинку дитини. Знаходять неповнолітніх на вокзалах, ринках, на кордоні. Але не все вдається. Як мені розповідала одна 16-річна «втікачка», яку вдалося повернути з Росії, на одній міжнародній автомагістралі стоїть більше сорока юних луганчанок, яких змушують працювати на трасі й продавати своє тіло. Деяких уже посадили на наркотики. Як я зрозуміла, декого з дівчат ми вже не побачимо... З початку року нам вдалося запобігти торгівлі 15 неповнолітніми. До речі, про так звані «дискотеки». Іноді, щоб заманити дівчат у сусідню державу на «цікавий романтичний вечір», їх пригощали чаєм, після якого вони не пам'ятали, як опинилися в Росії, й змушені були ставати повіями. Скажіть, хто конкретно займається дослідженням причин того, чому діти збігають із будинків-інтернатів? Хочуть свободи, самостійності, гарного життя? Наше суспільство не може їм це дати. Тому боротися з таким соціальним явищем, як дитяча експлуатація, дуже важко. Нас турбує, що останнім часом предметом сексуальної експлуатації стають хлопчики. Але суспільство продовжує залишатися байдужим до цього явища.

Що робити і хто винен

Якщо раніше трафікерами, що добувають «малолітній товар», були чоловіки, то сьогодні це активно роблять жінки. Їм легше увійти в контакт із дівчатами, підібрати «ключик» до юних душ. Цим зрілим жінкам більше довіряють і вірять у їхні казкові історії. На жаль, Луганщина спеціалізується на поставках неповнолітніх для сексуального рабства. Відомі випадки, коли мати продавала свою дитину для втіх збоченців. Причому довести такі злочини досить важко, бо трафікери, зазвичай, купують детей — і вони змінюють свої показання. За одяг, їжу, пару сотень гривень. Дитина є дитина. За законодавством трафікер може одержати 12 років ув'язнення, але зазвичай їм дають 3—5 років. Випадків, коли злочинцеві дали всі належні 12, в Україні поки що немає. У Краснодоні, наприклад, спостерігається вже не один випадок, коли трафікери уникли кримінальної відповідальності, підкупивши дітей і їхніх батьків.

> За законодавством трафікер може одержати 12 років ув'язнення, але зазвичай їм дають 3—5 років.

Як вважає капітан міліції Євгеній Клеван, коло обов'язків якого — виявлення злочинів, пов'язаних з торгівлею і рабством неповнолітніх, українське законодавство треба вдосконалювати, розширювати, робити його суворішим щодо тих, хто займається дитячою експлуатацією. А Лілія Ковешникова додає:

— Головне, щоб кожен з нас не був байдужим і до тієї дитини, яка носить на собі мішки, і яка стоїть на трасі, пропонуючи себе, і до тих, хто жебракує на вулиці.

З цим не можна не погодитися.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

«Я — Всесвіту боржник...»

Згадав цей вислів на могилі Олеся Гончара 14 липня, в п'ятнадцятиліття його відходу на той світ: у виступах колег — ні слова про геніальну спадщину Олеся Терентійовича! Все про «відданість Україні», про те, що, мовляв, «марив і снив нею», «ніколи не забував її». Тобто про речі само собою зрозумілі й притаманні кожному пересічному українцеві. А тим більше — письменникові. Бо ж немає і не може бути громадянина, який би не любив своєї Вітчизни. Мітинговість, перенесена у спомин про вмерлого на його могилі, шокує.

Розвелося в Україні до біса «умільців» з крикливої й показушної «любові до Батьківщини» видобувати громадські й політичні дивіденди та преференції, не маючи за душею анічогісінько! Такі собі привласнювачі й приватизатори патріотизму, який по праву належить кожному українцеві. Навіть наймовчазнішому, найстриманішому, котрий знає: справжня любов — мовчазна. А галасують про неї з амвонів і трибун спекулянти-політикани.

«Я — Всесвіту боржник, бо українець зроду!» — це кредо, виголошене ще на початку 60-х молодим Борисом Олійником, вразило всіх, хто любить і розуміє Поезію. Українець за цією формулою не сидить на призьбі крайньої хати на хуторі Букулькине (винахід Тарапуньки) — він відкритий усьому світові, простягає йому душу і руку братерської злагоди на добрі діла, беручи на себе велику відповідальність перед світом і людством — далекими й близькими народами.

Як же це не схоже на те, до чого закликають, самі того не розуміючи, нинішні «патріоти»: «У них своє, а у нас своє»! Адже це шлях до самоізоляції, до самообмеження і самозамкнення. Хоч духовність, культура, література розвиваються тільки взаємозбагаченням, взаємовпливами, взаємообмінами, а не самоконсервацією. На моє глибоке переконання, саме ця формула, проголошена молодим поетом півстоліття тому, є й сьогодні ключем до розгадки феномена дивовижної популярності поезії Бориса Олійника й любові до нього, загального визнання його таланту найширшими колами читачів в Україні і далеко за її межами. Бо й у своїй громадській та політичній діяльності Борис Ілліч керується саме цими принципами. Згадаймо його відважні рейди по «гарячих точках» під час розпаду СРСР. Він тоді був заступником голови Ради Національностей Верховної Ради СРСР. І доки Нішанов, головуючи в Раді Національностей, сидів у Москві «на господарстві», Борис Ілліч об'їздив Кавказ і Закавказзя, Прибалтику і Середню Азію з миротворчою місією, гасячи конфлікти. І не які-небудь, а криваві! Вже тоді багато важив авторитет відомого поета і громадянина.

Так само відвідував Югославію, коли її буквально знищували на очах «цивілізованого людства» натовські крилаті ракети, фугаси й касетні бомби з американських стратегічних бомбардувальників Б-52 і найновіших «невидимок» Б-2. Не лише виваженим словом у Раді Європи, а й у нашій та світовій пресі Борис Олійник захищав сербів. Стояв на мостах через Дунай в осерді «Живого щита» проти повітряних нальотів, і це бачила вся Європа, увесь світ. Не бачило тільки найвище керівництво України, бо не мовило й слова на захист суверенної Югославії, братів слов'ян перед лицем повного винищення. А Борис розвінчував цей розбій серед білого дня і серед темної ночі безоглядно! Боровся своєю талановитою публіцистикою проти «сатанізації» сербів. Така його громадянська позиція: «Я — Всесвіту боржник, бо українець зроду!». Не на словах, а на ділі! Виголосивши оце кредо замолоду, лишився вірним йому протягом усього життя — це свідчення цілісності й чесності натури не може не викликати глибокої поваги. І навіть захоплення і любові до цього скромного, по-народному мудрого Поета.

А поезією своєю Борис Олійник чарує вже не одне покоління українців. Та й читачів зарубіжжя. Посівши одне з провідних місць у поезії шістдесятників, він дивовижно поєднує поетичну творчість з політичною діяльністю. Згадаймо його поеми «Трубить Трубіж», «Таємна вечеря», збірки поезій, що виходять і радують нас майже щороку. І стане ясно, як божий день, чому його слава множиться з року в рік і ходить за ним назирці.

«Я прийду до вас аж ген із того досвітку
Хлопчиком у полинялому картузику...»

— зворушливо обіцяв нам у далекі шістдесяті. А зараз ми бачимо не хлопчика, а Мужа в сяйві таланту, в чесності перед своїм народом та історією. Бачили його гідність і достоїнства і в Раді Європи, тричі обираючи віце-президентом цієї впливової міжнародної організації, бачать і зараз в Югославії, видаючи сербохорватською мовою його поезію й публіцистику. Не бачать чомусь тільки в Україні. Із заздрощів? Із зашореності? Чи з тієї біблійної, давньої, як світ, істини: «Нема пророка у своїй вітчизні і в домі своєму»? Йдеться, однак, про зашореність того вузенького прошарку, котрий претендує на «елітарність», на «панство», на «вождизм» та на істину в останній інстанції. «Ох, ця «еліта», пекло її голову», — сказали б у моїй Новоолександрівці, якби читали «Літературну Україну».

Бо саме ж у письменницькій газеті не раз і не два піддавали остракізму видатного поета й політика: то приписували йому «зраду України», брехливо перекручуючи давнє голосування у Верховній Раді СРСР за надання суверенітету Союзним республікам, то за участь і виступ на форумі слов'янських народів у Москві, то ще за якісь не існуючі, а вигадані «гріхи». Не любить Борис згадувати про це, всім прощаючи. «Бо не відають, що творять», мовляв. А я і в ювілейній статті не можу оминути цього «полювання на відьом».

«Полювання на відьом», — писав у своєму щоденнику Олесь Гончар, — зайшло аж так, що Ікс убачив «відьму» ... в Екзюпері. Така ганьба для літератури, що ніби від нас це йде. Який сором!».

У недавній статті про великого француза Екзюпері один мій товариш, наводячи цитату Гончара, додає від себе: «Страшне це поріддя — «полювальників на відьом»! Воно і в наші часи не переводиться: то класиків з «корабля сучасності» скидає, то на «ставлеників імперіалізму» — націоналістів і соціалістів ікла точить, то інакомислячим обструкції влаштовує... Відведи, доле!» Не відводить...

За той виступ на конгресі слов'янських народів Бориса Ілліча буквально розпинали на шпальтах «ЛУ» секретарі СПУ в колективному листі, як за часів Суслова-Маланчука, приписуючи йому, що він «шукає в темряві іншу батьківщину». Письменницьку керівну «еліту» роздратував, аж до сказу, Борисів заклик до об'єднання братів-слов'ян перед лицем жорстокої глобалізації. Як же — заокеанський сюзерен не велить слов'янам об'єднуватись!

Наведу тут і я, вслід за згадуваним колегою, цитату з Екзюпері — може, хоч його авторитет схилить до роздумів «елітне керівництво» нашої Спілки: «Ми дихаємо на повні груди лише тоді, коли пов'язані з нашими братами і коли маємо загальну мету; і ми знаємо з досвіду: любити — це не значить дивитись один на одного, любити — значить дивитися в одному напрямку...» І вдивлятися в майбутнє України — додамо від себе. Якби ж то Бог сподобив! Не ділити націю на Схід і Захід, на «свідомих» і «несвідомих» українців, не шукати ворогів там, де їх немає і не може бути! Невже ж не набридло нам «единомыслие», до якого нас не лише закликали, а й примушували?! З гіркотою пишу про це. І не писати не можу: час підозри та безпідставних звинувачень в'їється поміж нами і дедалі дужчає! Інакомислення ж зустрічається в багнети! І оце демократія?!

Про Бориса Олійника написалася сама собою повість-есе «Щоб і Вам сонячно...». В ній я, як умів, виклав усе, що думаю про його поезію, як захоплює вона мене і багатьох моїх сучасників. Тому відступлю від ювілейного єлею і відішлю бажаючих до своєї Книги Талантів «Не вбиваймо своїх Пророків!». Скажу лише, що Поезія його — одна з найнародніших та найяскравіших у гроні видатних поетів-шістдесятників, яких новітні герострати-постмодерністи втоптують у багно зневаги. Вінграновський, Драч, Борис Олійник, Василь Симоненко — яка когорта! І всі — різні, неповторні, глибоко національні і загальноєвропейські водночас. І серед них яскравою зорею зійшла й засяяла Борисова Поезія. Сяє й зараз. І дедалі потужніше, яскравіше.

Зберігши усі принади народних традицій, Борис Олійник вдало поєднує їх з новітніми модерними засобами світової поезії. Образні іносказання щасливо взаємодіють в його поезії з абсолютно реалістичними подробицями, що надає його віршам природної конкретності і простоти:

«Був я вітром, був я лютим, був я нордом.
Став я ніжним, став я птахом і крилом.
А якось зустрілась мені вельми горда,
І прокинувся я вранці джерелом.

Жебочу тепер побіля її хвіртки,
Шепочу їй: «Хоч устами притор-кнись!»
А вона, примхлива, наче скрипка,
Випада з мого оркестру, хоч топись.

«Ну, стривай же! — я хлюпнув у небо криком.
Що я, справді, в пана бога вкрав теля?»
А вона пройшла холодна, наче крига.
І лови тепер у небі журавля.

Став я вітром, став я лютим, став я нордом.
Б'є зима мені, як панові, чолом.
Я пройшов повз неї вельми гордо.
А вона тепер до мене плаче джерелом».

Давайте не будемо «аналізувати» й «тлумачити», по суті, препаруючи живу тканину поезії. А сприймемо її цілком і насолодимося її образністю, її напівлукавим настроєм і прихованою печаллю — тобто всіма ознаками справжньої поезії. І ми зрозуміємо основні засади й особливості олійникового образного мислення. Так само, як здивуємося й захопимося його парадоксальними підтекстами:

«Карі очі? Гойні брови? Чорні коси?
Де ж ви, коні мої вірні? Тільки пил...»

Або: «А бісова дівка на кручі стоїть, Вітрами вгорнувши стан...» — яка краса! Як це по-народному!

Його вірші настільки досконалі, філігранні, що самі влягаються в душу і пам'ять:

«За рікою тільки вишні, тільки вишні.
І дорога за тумани утіка...
І ніхто мене не чує, і ніхто мені не пише,
І ніхто мене не жде і не гука...

Це тому, що цього ранку з-над ріки умовним стуком
Вірний дятел мені вістку переслав,
Що, мовляв, на видноколі засвітилася розлука
І печаль до мене плине в два весла.

Це тому, що за рікою тільки вишні, тільки вишні,
А у річці скаламучена вода...
Це тому, що цього ранку ти на берег мій не вийшла.
І не вийдеш — мені дятел передав...»

Без цих віршів і без поем Бориса Олійника не можна уявити сучасної української поезії. Оце і є найприкметніша її ознака. Нам усім на радість. І на гордість, що в нас **є такий Поет!**

Олександр СИЗОНЕНКО.

Конча-Озерна, 10 вересня 2010 року.

Чотири бібліотеки в одному селі

Чотири бібліотеки налічується в селі Джурин Шаргородського району: дві у школах, крім того, є окремі бібліотеки для дітей і для дорослих.

Одинадцятикласниця Валя Каленик побачила на виставці старовинного одягу весільне плаття своєї прабабусі.

На вході до бібліотеки для дорослих її завідувачка Лариса Чирка звертає увагу на стенд. У матеріалах представлена історія сільської бібліотеки. Першу хату-читальню створив у 1918 році Харитон Логоша. Читачами книгозбірні є 1100 жителів села.

— Крім книжок, пропонуємо читачам ознайомитися з тематичними виставками, — каже пані Лариса. — Нині в нас можна ознайомитися з виставкою «Минуле Джурина у старій світлині». Найстаріший знімок ще дореволюційного часу, 1916 року. На ньому зображено учнів ремісничого училища, яке було тоді в нашому селі. А це учасники сільського хору. Фото зроблено у 20-ті роки минулого століття. До речі, хор у нас є й тепер. Співають у ньому і сільський голова, і керівник місцевого сільгосппідприємства, вчителі, медики...

У вихідні пані Лариса навідується до стареньких односельців і під час розмови просить для виставки світлини. Так само зібрали старий національний одяг. Його виставка сьогодні теж представлена в бібліотеці. Тут є зразки вбрання 200-річної давнини.

Голова Шаргородської районної ради Віктор Ковальський, завідувачка бібліотеки села Джурин Лариса Чирка та бібліотекар Надія Онуфрійчук.

Недавно колишній житель села, а нині вінничанин, кандидат медичних наук Володимир Василик подарував бібліотеці чотири тисячі гривень на нові книжки. «На ці кошти вже придбали частину новинок сучасної літератури», — каже пані Лариса.

Із бюджету району виділили гроші на ремонт приміщення. А ремонтували його працівники бібліотеки власними силами.

— Ми не цураємося ніякої роботи, — каже завідувачка бібліотеки. — Ми патріоти свого села. Навіть у важкі часи, коли доводилося працювати тільки на чверть ставки, все одно не покинули улюблену справу. На щастя, ті часи вже позаду. Нині нам платять повну ставку і гроші отримуємо вчасно.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фото автора.

У Криму в ніч на 14 жовтня в селі Красна Поляна Чорноморського району невідомі кувалдою розбили пам'ятник Леніну

Як оживити середньовічні замки?

Замки і фортеці — свідки самобутньої історії Тернопільщини. Їх у краї третина від усіх, що збереглися в Україні. Хоч слово «збереглися» в даному випадку не зовсім доречне. Залишились в основному порослі бур'янами та деревами руїни. Хоч є приємні винятки. Один із них — Збаразький замок XVII століття.

Він став туристичною перлиною області. Особливо багато приїздить поляків. Вони шанують місця своєї слави. Під час визвольної війни українського народу 1648-1654 років замок був ареною запеклих боїв між козацьким військом під проводом Богдана Хмельницького та польським загоном на чолі з Яремою Вишневецьким. Облога замку, яка тривала два місяці, — тема багатьох досліджень, історичних та художніх творів, найвідомішим з яких є роман Генріка Сенкевича «Вогнем і мечем», за яким однойменний фільм зняв Єжи Гофман. Козаки так і не змогли взяти замок і, не знімаючи облоги, вирушили під Зборів, де відбулася генеральна битва, після якої було підписано відому Зборівську угоду. Вона вперше в історії узаконила утворення Української держави, хоч і в скромних межах. Під мурами замку полягли тисячі синів України, серед них полковники Кіндрат Бурляй та Нестор Морозенко, про яких складено чимало пісень. Потім замок не раз переходив з рук у руки, його руйнували, грабували.

На щастя, нині маємо змогу доторкнутися до нашої давнини. Відновлено надбрамну вежу, розчищено колодязь і частину підземель, впорядковано замковий палац, паркову зону. У його залах розміщено цікаві виставки: сакрального мистецтва, живопису XVII—XIX століть, дерев'яної церковної скульптури, вишивки, старовинної зброї. Часто влаштовують пересувні виставки. Наразі експонується Свешарська гробниця з Болгарії, яка стала архітектурною сенсацією 1982-го року. У підземеллі нещодавно обладнали кімнату тортур, де можна подивитися, до яких витончених методів катування вдавалася середньовічна інквізиція.

Таке оновлення замку відбулося завдяки створенню державного історико-архітектурного заповідника «Замки Тернопілля», який згодом отримав статус національного. Точніше — завдяки справжньому ентузіасту цієї справи, генеральному директору Анатолію Маціпурі. Тут з доцільністю і любов'ю вклали кожну копійку, хоча кошти виділялись менш ніж скромні. Не випадково саме Збаразький замок було обрано для проведення регіональної наради з питань охорони культурної спадщини, куди було запрошено фахівців із західних областей України.

— Нам потрібно розробити модель для всієї України, за якою можна зберегти нашу історичну спадщину, — сказав, відкриваючи нараду, міністр регіонального розвитку та будівництва Володимир Яцуба. — На перший погляд може здатися, що в часи економічної кризи не до цього. Справді, не доводиться розраховувати на вливання значних бюджетних коштів у цю справу, але ми можемо поєднати зусилля місцевої та центральної влад, а головне — знайти таких небайдужих людей як Анатолій Маціпура.

На нараду запросили й місцевих меценатів. Голова облдержадміністрації Михайло Цимбалюк переконаний, що їх вдасться залучити до збереження і відновлення історичних пам'яток краю. Є домовленість з тими, хто розробляє в області надра, що вони безкоштовно виділятимуть на реставрацію замків камінь, пісок, вапно, адже збудовані вони в основному з місцевих матеріалів. Треба подумати над тим, як заохотити інвесторів. Таких в області набереться з десяток. А ось замків, які реально відновити або законсервувати — до двох десятків. Серед них є справжні перлини: Золотопотіцький, Язлівецький, Чортківський, Скалатський, Личківський, Скала-Подільський, Кривченський... Чекати, коли на них виділять кошти з бюджету, — означає дочекатися остаточного руйнування. А місцевий інвестор, як ніякий інший, має вболівати за свій край, його пам'ятки. Влада всіляко сприятиме, щоб меценати могли без перешкод отримати потрібні дозволи, документацію, кредити, а також позбавити їх від ходіння чиновницькими кабінетами. Адже паралельно з відновленням замків треба будувати під'їзні дороги, готелі, заклади харчування...

Крім фінансових, є чимало інших проблем. Зокрема, узгодження інтересів інвесторів і охоронних органів, обов'язкова розробка містобудівної документації, відновлення школи реставрації, забудови історичних центрів міст тощо. Останнім часом на Тернопільщині серед студентства шириться рух за збереження пам'яток культури й архітектури: молодь розчищає території замків, збирає і вивозить сміття. Приїжджають навіть студенти з інших областей. Для таких ентузіастів треба організувати ночівлю, харчування. До громадських оплачуваних робіт з благоустрою замків і фортець все частіше залучають безробітних. Тобто форм і методів щодо збереження історичної спадщини може бути багато. Як і відкриттів.

Здається, за багато років роботи в області знаю кожен її куточок. А ось Преображенську церкву XVI-XVII ст., що у селі Залужжя неподалік Збаража, відкрила для себе вперше. Її бійниці досі нагадують, що храм мав не лише духовне, а й оборонне значення. Його освячено 1600-го року. У 60-і роки минулого століття церкву закрили. Свої двері для парафіян вона знову відчинила 1989-го року. Перший ярус старовинного іконостасу був знищений. І все ж у храмі збереглися унікальні старовинні ікони. Скажімо, ікона святого Онуфрія у прекрасній різьбі, виконаній з липового дерева. Або подвійна ікона Воскресіння Господнього. Коли реставратори взялися її досліджувати, то під першим шаром виявили зображення Смерті у червоному плащі, яка переможно літає з косою. І все ж Господь поборов її, воскреснувши з мертвих. Нетрадиційна і «Таємна вечеря»: на колінах Іуди сидить нечестивий, який спокушає його до гріха. На зовнішній стіні храму — сонячний годинник, який іде не за годинниковою стрілкою, а проти неї, хоч час показує точно. На церковному подвір'ї — пам'ятники монаху, який першим прийшов на цю гору, Святому Онуфрію, зокрема пам'ятний знак тверезості. Отримавши після скасування кріпацтва у 1848-у році землю, селяни, під'юджувані крамарями, почали її пропивати. Тоді саме церква вберегла багатьох від згубного зілля. «Ця проблема актуальна й нині», — зітхає настоятель храму отець Михайло Найко. Людей намагаються відволікти від пияцтва різними методами. В тому числі залучають до бджільництва. Тут діє районна спілка пасічників.

ДОВІДКА

В різні періоди на території області було понад 150 середньовічних замків і фортець. Найбільшу кількість цих оборонних об'єктів зведено протягом XVI–XVII століть. Замки були трьох видів: дерев'яні, кам'яно-дерев'яні, кам'яні. Кам'яні споруджувались за новітніми новоголландськими та італійськими фортифікаційними проектами. Від окремих з них не залишилось навіть фундаментів. Деякі твердині досі не взято на державний облік.

Інколи земля біля храму гуде. Про підземні ходи тут відомо давно, їх намагалися дослідити. Колись на місці церкви стояв монастир, заснований київським ченцем, який 1240-го року втікав від Батия. Підземні ходи вели звідси до ще одного замку і фортеці, які височіли над Старим Збаражем. Зараз вони повністю зруйновані. Кажуть, що залишки старого замку розібрали вже у післявоєнні роки: будівельні матеріали використали на відбудову Тернополя. А замок XVII століття, про який була мова, вважається новим. Один з підземних ходів нібито веде й до нього. Невдовзі на гору, де височить храм Преображення Господнього, перенесуть три дерев'яні церкви з навколишніх сіл.

Таких маловідомих фактів на Тернопільщині ще багато. Скільки б не гортав книгу її історії, завжди збагатишся чимсь новим. Що вже казати про туристів, які із захопленням відкривають для себе цю чудову перлину у короні України.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

На знімку: Преображенська церква — сама історія.

Фото автора.

Коли дружину хоронили, череп чоловіка поклали їй у труну

Навколо загибелі героя Громадянської війни Олександра Пархоменка донині ходять усілякі чутки. Кажуть, у бою Махно відрубав йому голову і забрав її з собою. А правду нашому кореспондентові розповіли в хаті-музеї Пархоменка.

Село Пархоменко Краснодонського району колись було Макаровим Яром і славилося своїм гончарним мистецтвом. Тут народився один з організаторів революційного руху на Луганщині Олександр Пархоменко. Його особистості сьогодні вже не приділяється такої уваги, як у радянські роки. Але для мешканців села — і тих, хто вже в літах, і тих, хто починає жити, — ім'я Пархоменка значиме й сьогодні.

Він народився в родині селянина-бідняка і рано залишився без матері. В земській школі провчився два роки, у дванадцять років пішов працювати — водовозом, двірником, лакеєм. Потім старший брат улаштував його учнем шліфувальника на паровозобудівний завод Гартмана в Луганську. Тут і сформувалася пролетарська самосвідомість простого хлопця Сашка Пархоменка. Пройшовши дві революції — 1905 і 1917 років, він став умілим червоним командиром.

У хаті-музеї Пархоменка зберігається рукописний щоденник дружини героя Харитини Григорівни. Вона описує життєвий і бойовий шлях чоловіка. Адже пройшла поруч з ним фронти громадянської війни, і коли він загинув, була від нього лише за кілька кілометрів.

...У 1920 році Пархоменко одержав наказ: «ліквідувати банду Нестора Махно». Переслідуючи махновців, дійшов до Бузівки Уманського району на Черкащині, де базувалися війська великого анархіста. Розвідка донесла, що Махно залишив це село, і рано вранці 3 січня 1921 року Пархоменко на тачанці разом з іншими командирами виїхав у район Бузівки, щоб зустріти розвідку другої бригади й, отримавши свіжу інформацію, скоординувати подальші дії. Але й розвідка, і друга бригада виступили на дві години пізніше, ніж було наказано. Пархоменко рухався до села, коли йому назустріч вийшов загін у будьонівках. Тільки зблизька він побачив переодягнених махновців і встиг відправити по допомогу свого ад'ютанта. Сили в тому бою були нерівні. Як не намагалися червоноармійці протриматися, доки наспіє підмога, але не змогли. Усіх порубали. Коли Махно під'їхав до місця бою, Пархоменко був живий. Зумів підняти голову і, напевно, сказав щось образливе для Нестора. Той вийняв шашку і відрубав Пархоменку голову...

Ховали його з почестями в рідному Луганську. Є знімок: прощання з героєм, стоять дружина та два сини, брати, соратники. Тіло Пархоменка лежить у труні — з головою, хоча в народі ходив поговір, що голову Олександра Яковича взяв із собою Махно як трофей. Пархоменка поховали 10 лютого 1921 року на міському цвинтарі, а в 1935 році вирішили перепоховати у сквері Революції в центрі Луганська. Для впізнання останків приїхала Харитина Григорівна. Як розповідають очевидці, коли відкрили труну, дружина Пархоменка зняла із себе шаль, накинула її на череп чоловіка й забрала з собою. У Москві віддала його знаменитому скульпторові Герасимову для створення погруддя Олександра Пархоменка. Харитина Григорівна дожила до 1966 року, весь цей час зберігала череп чоловіка, а коли померла, череп поклали до неї в труну. Як вона й просила.

А ось іще факт біографії героя. 1920 року Перша кінна армія захопила Ростов, і Пархоменка призначили тут комендантом, щоб у найкоротший строк відновив у місті порядок. Він із завданням упорався за два тижні, за що й був нагороджений золотим годинником Реввійськради Першої кінної. Але незабаром його заарештували і віддали під трибунал за перевищення влади: конфіскував машину й роз'їжджав містом! Героя засудили до розстрілу. За щасливим збігом обставин, Серго Орджонікідзе саме їхав до Ростова вручати нагороди тим, хто особливо відзначився у будівництві радянської республіки. Серед щасливчиків виявився й Пархоменко, котрий за гратами чекав на смерть. Орджонікідзе в усьому розібрався, а коли Пархоменка випустили, вручив йому орден Червоного Прапора!

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Фото із фондів хати-музею.

...У 1920 році Пархоменко одержав наказ: «ліквідувати банду Нестора Махно»

Велика чистка в НКВС, або Правда із задзеркалля

МІФИ ТА ЛЕГЕНДИ. ПРАВДА ТА ВИГАДКИ

Микола Грушевський народився майже на сорок років пізніше за Михайла Грушевського, але їм пощастило жити в один час в одній державі. Вони обидва впливали на політичні, літературні та наукові процеси в УРСР. Мали одне коло знайомих. Служили своєму народові як уміли, обстоювали свої ідеї. І все-таки один увійшов в історію України як її перший президент, а другий — як оперуповноважений НКВС УРСР, що вів найгучніші справи тридцятих років...

Насправді про Миколу Грушевського відомо вкрай мало. І ця скупа інформація зберігається в архівах СБУ, зокрема у справі під № 776 (арх. № 64632). З неї ми можемо дізнатися, що Микола Дмитрович Грушевський народився 1905 року. Станом на 12 серпня 1937 року — кандидат у члени ВКП (б), колишній начальник СПВ НКВС УРСР.

Це — вся біографія Грушевського, викладена у протоколі його допиту. Слід зауважити, що сам Микола Грушевський до своїх протоколів ставився ретельніше. Приміром, з протоколу допиту колишнього міністра освіти УНР Антіна Крушельницького ми нині можемо дізнатися детальну біографію, викладену самим Антіном Владиславовичем («Голос України» від 12 червня 2010 р.).

Можна сказати, що Микола Грушевський досить швидко робив кар'єру. 1934 року йому було лише 29 років, проте молодий оперуповноважений став одним із активних учасників знищення української еліти, яку пізніше з руки Володимира Сосюри назвали «розстріляним відродженням».

Приводом для початку масових репресій стало вбивство 1 грудня 1934 року Сергія Кірова. Йосип Сталін особисто благословив постанову «Про порядок ведення справ з підготовки або здійснення терористичних актів», згідно з якою на слідство відводилося 10 днів, оскарження вироку не передбачалося, а сам вирок виконували негайно. І вже 13—15 грудня в підвалах київського Інституту шляхетних дівиць (нині Жовтневий палац) було розстріляно Григорія Косинку, Дмитра Фальківського, Олексу Влизька, Костя Буревія, Івана та Тараса Крушельницьких... Тож чи можна сказати, що 29-річний Микола Грушевський аж ніяк не впливав на літературні та політичні процеси? Впливав, хоч і був коліщатком та гвинтиком у великій системі.

Але 26 вересня 1936 року у системі було замінено один з головних механізмів: посаду звільненого і згодом розстріляного Генріха Ягоди обійняв Микола Єжов.

І 7 вересня 1937 колишнього оперуповноваженого НКВС в особливому порядку засудили до вищої міри покарання, або, як тоді казали, до вищої міри справедливості...

Якщо оголошено про змову, треба шукати змовників

Перст долі вказав на Грушевського в липні 1937 року. Саме тоді оперуповноважений третього відділу УДБ НКВС УРСР Храпун розпочав провадження у справі «учасника контрреволюційної організації Грушевського Миколи Дмитровича за статтею 54-1 «б» КК УРСР (зрада батьківщині). Ордер на арешт Грушевського датується 6 серпня. У постанові, винесеній тим саме оперуповноваженим Храпуном 15 серпня 1937 року, зазначено: слідство «встановило, що Грушевський М. Д. є учасником контрреволюційної троцькістської змови, вів зрадницьку роботу в органах НКВС. Притягнутий як звинувачений за статтею 54-1 (а)».

Наприкінці липня політбюро ЦК ВКП (б) розіслало директиви про дозвіл здійснювати фізичні методи впливу під час допитів. Слід зауважити, що сам факт існування цієї вказівки викликає чимало дискусій. Її оригінал так і не вдалося знайти в архівах, хоча точно відомо, що тортури до засуджених застосовували і до 1937 року, і після нього. Але хоч би як там було, уже під час першого допиту Микола Грушевський «щиросердно зізнається», що був учасником троцькістської організації в апараті СПВ НКВС УРСР і що в «СПВ НКВС УРСР існувала система зради, зрадництва і провокацій як у слідчій, так і в агентурній роботі». Грушевський повідомляє, що «провокаційна агентурна робота заохочувалася керівництвом наркомату Балицьким і Кацнельсоном».

Зіновій Кацнельсон — з 1934 року заступник В. Балицького, з 1937 року — заступник начальника ГУЛАГу. Є у списку організаторів голодомору. Розстріляний у березні 1938 року. Реабілітований.

Власне, з цих роз'яснень Грушевського можна зрозуміти, як на той час працювала слідча система. Приміром, «свідчення складалися заарештованими у камерах. Для цього в окремих камерах спеціально збирали певних заарештованих. Свідчення складали колективно. Розсадкою в камерах відав Брук. Він же керував зізнаннями заарештованих. Заарештованим підказували потрібні прізвища. Така само робота тривала і на допитах... Там, де заарештовані не зізнавалися, справи оформлялися свідченнями інших заарештованих... Їм замовлялися запитання, і вони самі писали протоколи допитів».

Ми не даремно час від часу згадуємо справу Антіна Крушельницького. Вона була однією з багатьох, які вів Грушевський. Проте під час його допиту саме цій справі приділялася особлива увага. Так, Микола Грушевський щиросердно розповів, як саме фабрикувалися свідчення:

«Крушельницькі та Бачинський (літератор Юліан Бачинський разом з Крушельницькими 1934 року прибув зі Львова в УРСР. — **«Голос України»**) були заарештовані за матеріалами Юринця та Карбоненка. Їх матеріали, що не відповідали дійсності, свідчили про те, що Крушельницький та Бачинський — члени контрреволюційної терористичної організації».

Також Грушевський зізнається, що співробітники НКВС привласнювали цінні речі, які відбирали в заарештованих під час обшуків. Ось і відповіді на запитання однієї з невісток Крушельницького, яка побачила сімейні меблі аж у російській глибинці...

Зізнання слідчого не стали підставою для перегляду справ несправедливо засуджених. 11 вересня 1937 року оперуповноважений Храпун складає звинувачувальний висновок у справі Грушевського М. Д. на трьох аркушах. Грушевського звинувачено в тому, що він є учасником контрреволюційної троцькістської організації, за завданням якої здійснював провокаційну та зрадницьку роботу в органах НКВС. Винним себе визнав. Нагадаю, що вирок Грушевському зачитали... 7 вересня.

На цьому можна було б поставити крапку. Але питання, чи підлягають реабілітації репресовані, що чинили репресії, досі відкрито. Хоч існує ціла низка законів, які визначають порядок реабілітації та перелік людей, які під неї підпадають, однозначного в цьому питанні немає. Так, скажімо, Всеволода Балицького реабілітованого не було, а Зіновія Кацнельсона — так.

Справу Миколи Грушевського переглядали двічі: 1989 року і 1999-го. І обидва рази підтверджено: «у діях Грушевського був склад злочину, передбачений ст. 206-17 п «б» КК УРСР, яка передбачала таку саму міру покарання, що і ст. 54-1 «а» КК УРСР».

У матеріалах додаткового розслідування є довідка з архівної особової справи на Грушевського М. Д.: «Завдяки його енергійній та вмілій роботі із заарештованими, особливо з керівником ОУН на Україні Антоном Крушельницьким, членом центру Козинським та ін., йому вдалося в короткий термін виявити практичну роботу організації і низки її учасників». А ще на 148 аркушах — довідки у справах на осіб, реабілітованих з 50-х по 80-ті роки, засуджених до розстрілу та тривалих термінів ув'язнення за різну антирадянську діяльність. У розслідуванні всіх цих справ брав участь Микола Грушевський. Серед його «клієнтів» були професори і неучі з двома класами церковної школи, партійні діячі та безпартійні, літератори, їхні родичі, друзі та... вороги. За іронією долі, більшість з них, так само як і Миколу Грушевського, було звинувачено в участі в терористичних організаціях...

Ю. бувають різні

Прізвище та ім'я цієї людини не можна називати досі. Так працює система. Таємничий Ю. причетний до справи Грушевського опосередковано: як свідок і... його головний «сексот». Сам Грушевський назвав Ю. — «центральним агентом».

Народився «агент» Ю. 1891 року у Львівській області. Був членом Академії наук УРСР, професором... Як сказано в матеріалах слідства, 1933 року Ю. «проникнув в органи ГПУ-НКВС як секретний співробітник (сексот. — **«Голос України»**) і надавав брехливі провокаційні матеріали на радянських людей». Винним себе визнав. Засвідчив, що починаючи з 1933 року за завданням співробітників Наркомату внутрішніх справ УРСР Пустовойтова, Козельського, Грушевського та інших надавав наклепницькі свідчення. На підставі цих наклепів протягом 1934—1937 років заарештували і розстріляли радянських громадян. 1934 року він надав брехливі свідчення про причетність радянських письменників Куліша, Епика, Підмогильного, Бачинського, Крушельницького, Сказинського, Полоцького та інших до антирадянської терористичної групи».

У протоколі допиту Ю. від 28 серпня 1938 року записано, що Ю. за прямою вказівкою Грушевського написав кілька брехливих і провокаційних доповідей про польську групу в польській бібліотеці, письменника Аркадія Любченка; письменника Івана Ле; «газетний трест»...

Статистики, скільком сексотам довелося розплачуватися за свою «діяльність» життям, немає. Очевидно лишень, що, відправляючи на той світ співвітчизників, їм вдалося виторгувати кілька зайвих років життя...

Просимо збільшити ліміти на розстріл

Ось довідка з архівної справи № 975233 щодо звинувачення Федорова-Беркова, 1900 року народження, народженого в м. Одесі, колишнього заступника начальника четвертого відділу НКВС по Харківській області, пізніше інспектора ГУЛАГу НКВС СРСР. «У період 1937—1938 рр., зловживаючи своїм становищем, з кар'єристською метою здійснював необгрунтовані арешти радянських людей... Він систематично влаштовував так звані аврали, даючи завдання слідчим протягом доби закінчити певну кількість справ для розгляду Особливою Трійкою. При цьому давалося завдання закінчити в один робочий день 50—100 справ. Писалися вигадані протоколи. Справи фальсифікували (тільки по лінії церковно-монархістської організації було сфабриковано 100 справ)»...

Під час роботи Федорова-Беркова на посаді начальника четвертого відділу — з 12.08.1937 по 6.04.1938 року цим відділом було направлено на розгляд Трійки 412 справ на 1341 особу. З них засуджено до ВМП — 918 осіб, 10 років — 402 особи, 8 років — 21 особу. За цей самий період Військова колегія засудила до ВМП 216 осіб, до різних термінів ув'язнення — 38.

...А це витяг з оглядової довідки за матеріалами службового розслідування про порушення соціалістичної законності з боку колишніх (двадцять осіб) співробітників УНКВС Харківської області. Ця довідка цікава тим, що дає уявлення про методи ведення допитів та фабрикування справ.

«1937 р. (Барбаров Петро, колишній начальник третього відділу УДБ НКВС по Харківській області. — **«Голос України»**) сфальсифікував протокол допиту звинуваченого Грамницького... Спільно зі своїм підлеглим Скраливецьким підробив підпис після того, як Грамницького вже було розстріляно. Барбаров давав своїм підлеглим установки — «розколоти» за ніч 10—11 осіб». Далі йде перелік випадків, коли підсудні гинули під час допитів, не витримавши тортур. «Барбаров вимагав від підлеглих добиватися від арештованих свідчень на якнайбільшу кількість осіб, які нібито провадили антирадянську діяльність. Якщо заарештований називав 10 учасників контрреволюційного підпілля, Барбаров вимагав довести їх кількість до 25. Якщо 20 — вимагав 100».

І нарешті довідка у справі Льва Рейхмана, до арешту начальника сьомого відділу ДУДБ НКВС СРСР, засудженого до розстрілу 1940 року. Саме ця особа 1937 року рапортувала, що в Харківській області Трійкою було розглянуто справ на 9050 осіб, з них до розстрілу засуджено 3450. До справи на Рейхмана залучено і копію його доповідної записки (1938 р.), адресованої Єжову, в якій він вказує, що Харківська область залишається засміченою ворожими елементами. Що він нарахував 12154 «ворожих елементи», з яких до арешту намічено 3748. У зв'язку з чим просить товариша Єжова виділити додаткові ліміти на Харківську область у розмірі 8000 осіб. З них по першій категорії (розстріл) — 3000 осіб. Це тільки по одній області, і на один рік!!!

Замість епілогу

З 1 жовтня 1936 року по 15 серпня 1938 року було заарештовано 2273 співробітники органів держбезпеки. З них за «контрреволюційні злочини» — 1862. Після приходу Берії 1939 року список заарештованих поповнився 937 іменами. Усього, згідно з офіційною статистикою, жертвами репресій 30-х років стали 20 тисяч співробітників органів держбезпеки. Але скільки з цих жертв було колишніх катів, статистика мовчить.

Наталя ФІЛІПЧУК.
Олександр БАНТИШЕВ.

На знімках: Сталін разом з Єжовим проходжають вздовж каналу «Москва—Волга». 1937 р. Пізніше Єжова прибрали з цього фото; радянський плакат 1937 р.

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

30.07.1937 Народний комісар внутрішніх справ СРСР видав наказ №00447 про операції з репресування колишніх куркулів, кримінальників та інших антирадянських елементів. Згідно з цим наказом, з 5 серпня 1937 року в усіх республіках Союзу розпочалися масові репресії. Планувалося, що операцію буде завершено протягом чотирьох місяців. Наказом було передбачено ліміти — кількість тих, що мають підпасти під арешт. Зокрема, тільки по Харківській області для першої категорії (розстріл) було відведено 1500 душ, для другої (ув'язнення від 8 до 10 років) — 4000, по Київській області: 1 категорія — 2000, 2 категорія — 3500. Решті областей від 1000 до 300 (перша категорія), і від півтори тисячі до чотирьох (друга категорія).

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Всеволод Балицький з 1934 року — нарком внутрішніх справ в УРСР. Один з організаторів масового терору в Україні. 7 липня 1937 року його було заарештовано. 27 листопада «в особливому порядку» засуджено до страти. Під реабілітацію не підпав.

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

У лютому—березні 1937 року в Москві відбувся пленум ЦК ВКП (б), головною темою якого стало обгрунтування масових репресій у партійному та господарському середовищі. До речі, з 73 промовців протягом наступних трьох років було розстріляно — 53... У червні відбувся ще один пленум ЦК ВКП(б), під час якого Микола Єжов повідомив про існування змови в усіх партійних та державних гілках. Маховик єжовщини набув найбільших обертів. 5 серпня було видано директиву НКВС про очищення ГУЛАГу від осіб, засуджених за першою категорією (розстріл). А що засуджені до розстрілу до ГУЛАГу не доживали, було вирішено переглянути справи всіх в'язнів. Нові вироки виносили трійки на підставі рекомендацій адміністрації таборів. Саме цей наказ і спровокував масовий розстріл в урочищі Сандормох восени 1937 року, коли було знищено в тому числі й Антіна Крушельницького з дітьми.

Оперативники МВС затримали трьох лікарів Київського національного інституту хірургії та трансплантології ім. О. Шалімова за підозрою у незаконних операціях з людськими органами. *Про це повідомив головний радник міністра внутрішніх справ Костянтин Стогній*

У 2010 році рівень підліткової злочинності у Черкаській області зріс на 9,3 %, а кількість учнів, що порушили закон, — на 19%, *інформує наш власкор Лідія Титаренко*

ЮРИДИЧНИЙ ЛІКНЕП

Захист від «захисників»

Завжди варто пам'ятати, що у міліції є не лише права, а й обов'язок не порушувати права громадян. Відповідно до ст. 25 Закону «Про міліцію» працівник міліції несе за свої протиправні дії дисциплінарну чи кримінальну відповідальність. При порушенні працівником міліції прав і законних інтересів громадянина міліція зобов'язана вжити заходів до поновлення цих прав, відшкодування завданих матеріальних збитків та публічно вибачитися на вимогу громадянина.

Якщо ж перед вами ніхто й не думає вибачатися або вибачень вочевидь недостатньо, наприклад, у випадку побиття працівниками міліції, то їх дії завжди можна оскаржити вищому начальству або прокурору. Передусім необхідно терміново зафіксувати побої у медзакладі, а потім підготувати скаргу на дії працівників міліції. Звертаючись до прокуратури чи до органів внутрішніх справ, у скарзі зазначте обставини справи та вкажіть, які ваші права було порушено. Не забудьте зазначити своє прізвище та адресу, інакше звернення визнають анонімним і розглядати не будуть. Якщо подаєте скаргу особисто, то обов'язково простежте, щоб на копії вашої скарги зробили відмітку про прийом із зазначенням дати, якщо направляєте листом, то робіть це рекомендованим із зворотним повідомленням. Розглянути скаргу повинні протягом 30 днів від дня надходження.

Якщо ж працівники міліції намагаються вас затримати, то завжди пам'ятайте, що відповідно до ст. 263 Кодексу України про адміністративні правопорушення адміністративне затримання особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, може тривати не більш як три години. При цьому осіб, які вчинили дрібне хуліганство чи злісну непокору законному розпорядженню або вимозі працівника міліції, може бути затримано до розгляду справи суддею або начальником (заступником начальника) органу внутрішніх справ. Обчислюється строк адміністративного затримання з моменту доставки порушника для складення протоколу, а особи, яка була в стані сп'яніння, — з часу її витверезення.

Крім цього працівники міліції повинні скласти протокол про адміністративне правопорушення, в якому ви маєте право написати свої зауваження чи взагалі його не підписати у разі незгоди з викладом обставин міліцією.

Якщо ж вас намагаються затримати за вчинення злочину, то пам'ятайте, що відповідно до ст. 29 Конституції України ніхто не може бути заарештований або перебувати під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом. У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його перепинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою. Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника. Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання. Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Олена БЕСПАЛЬСЬКА.

«...Отримав удар кулаком у потилицю»

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Столичні правоохоронці знову опинилися в епіцентрі скандалу. Цього разу міліціонери затримали та побили учасника благодійної акції «Пробіг заради життя» Микиту Дяченка **(на знімку)**. Зі слів хлопця, працівники Шевченківського РУВС застосували стосовно нього грубу фізичну силу і тривалий час безпідставно утримували в райвідділі міліції. Однак усе по порядку.

Фото надав Сергій КУЗАН.

4 жовтня близько 6 години вечора Микита на майдані Незалежності проводив реєстрацію охочих взяти участь у благодійному заході, який передбачає збір коштів на лікування, догляд та підтримку дітей, що живуть з ВІЛ. Він стояв біля одного з ресторанів, маючи бейджик волонтера, документи для оформлення внесків та футболки із символікою акції. Однак несподівано до нього підійшли правоохоронці й недбало відрекомендувалися. На прохання хлопця пред'явити свої службові посвідчення міліціонери відповіли відмовою. Вони силоміць взяли Микиту під руки й повели у Шевченківське РУВС.

— У черговій частині я присів на стілець. Була повна темрява. З ліхтариком зайшов міліціонер. Сказав, що вилучає в мене футболки на суму 1000 гривень і попросив підписати якісь документи. Проте зробити це я відмовився. Коли їх відсунув і сказав, що підписувати не буду — отримав удар кулаком у потилицю, — розповів нещодавно на прес-конференції Микита Дяченко.

Зі слів хлопця, після цього його перевезли до іншого відділу на вулицю Старовокзальну. Мовляв, уже туди прийшла людина з додатковими документами (узгодження з КМДА), які підтверджували законність проведення реєстрації учасників благодійного проекту. Однак ніхто з правоохоронців не виявив бажання з ними ознайомитися. Микиту Дяченка відпустили з міліції лишень о 10-й вечора — після того, як у ситуацію втрутився юрист.

«Нині проводиться перевірка. Якщо працівники міліції порушили закон, нанесли тілесні ушкодження, вони будуть покарані. Але поки що немає підстав вважати, що вони діяли незаконно», — зазначили в столичній міліції. За словами правоохоронців, ця реєстрація з точки зору закону в момент спілкування співробітників міліції з волонтером виглядала як торгівля у невстановленому місці.

— Як можна було сплутати це з торгівлею? Микита Дяченко показав міліціонерам квитанції для доброчинних внесків, є вся інформація про пробіг, — розповідає «Голосу України» юрист Сергій Кузан. — Крім того, до райвідділу прийшов інший волонтер, приніс документи про те, що міська влада погодила благодійну акцію. Але його не захотіли слухати. Мовляв, усе й так зрозуміло, все одно це незаконна торгівля. На даний час підготовлене подання до МВС, прокуратури та правозахисних організацій щодо неправомірних дій працівників міліції та спроб приховати від громадськості саму подію.

Ігор Індило загинув через «службову недбалість» правоохоронців?

Версія про те, що правоохоронці забили студента на смерть, не підтвердилася. Такого висновку дійшли слідчі прокуратури, які розслідували дану резонансну справу.

Як повідомила прес-секретар прокурора міста Києва Мирослава Мушка, результатом розслідування обставин цієї події стало притягнення до кримінальної відповідальності на той час дільничного інспектора міліції старшого лейтенанта С. Приходька. Йому інкримінують перевищення службових повноважень, яке супроводжувалося насильством і діями, що ображають особисту гідність потерпілого, за відсутності ознак катування. У справі також пред'явлено обвинувачення на той час старшому інспектору — черговому черговоі частини вказаного районного управління внутрішніх справ майору міліції С. Коваленку, дії якого кваліфіковано за частиною 1 статті 367 КК України — службова недбалість, тобто неналежне виконання службовою особою своїх обов'язків через несумлінне ставлення до них, що заподіяло істотну шкоду охоронюваним законом правам громадянина І. Індила та державним інтересам.

Версія слідства про причетність працівників міліції до заподіяння І. Індилу смертельних тілесних ушкоджень в ході слідства не знайшла свого об'єктивного підтвердження. Кримінальну справу з обвинувальним висновком скеровано для розгляду до Шевченківського районного суду міста Києва.

Нагадаємо, у травні в Шевченківському райвідділі міліції загинув 19-річний студент Ігор Індило. За офіційними результатами експертизи, юнак помер від падіння на тверду підлогу: в міліції стверджували, що він кілька разів впав і вдарився головою, перебуваючи у стані алкогольного сп'яніння.

На Донеччині розкрито зухвале вбивство адвоката

СЛІДСТВО ВЕЛИ...

Нещодавно Донеччину приголомшила звістка про зухвале замовне вбивство адвоката та правозахисника Сергія Сігідіна. Кілер дочекався моменту, коли жертва почала виїжджати на власному автомобілі зі свого подвір'я, та пострілами з пістолета смертельно поранив адвоката. Все це сталося на очах його дружини та семирічної дитини.

Кращі оперативні сили були кинуті на розкриття цього резонансного злочину. Паралельно відпрацьовувалися усі можливі версії та мотиви вбивства. Слідчі та оперативники вивчали численні ділові зв'язки потерпілого. Крім того, безцінні свідчення щодо прикмет кілера надали випадкові свідки вбивства, а також дружина загиблого. На першому етапі розслідування вдалося визначити маршрут та хронологію руху злочинця, його прикмети та скласти опис автомобіля, на якому той пересувався.

Невдовзі почало звужуватися і коло підозрюваних у замовленні вбивства. Особливої уваги, на думку оперативників, заслуговував молодий киянин, який не гребував за гроші «вирішувати питання», при цьому козиряв численними зв'язками у правоохоронних та владних структурах, підкреслюючи свою «всемогутність». Проте робив це молодик у досить неоригінальний, а почасти просто у шахрайський спосіб. Брав гроші, а потім створював комбінації, щоб не виконувати обіцяне й не повертати передоплату. Але цього разу шахрай відверто загрався. Отримавши чималу суму (500 000 дол. США) за вирішення господарчого питання на Донеччині, він домовився з Сігідіним про участь останнього у справі. Проте передав адвокатові лише третину суми (150 000 дол. США), куди подівся решта грошей — здогадатися не складно.

Однак вирішити проблему адвокатові не вдалося. Про це він і повідомив своєму роботодавцю. У цей час клієнти почали вимагати від киянина, щоб той прибув на зустріч разом з адвокатом для з'ясування «хто винен і що робити». Якби ця зустріч відбулася, шахрая викрили би протягом кількох хвилин. Тож спритник вирішив просто — усіма можливими засобами не допустити зустрічі Сігідіна з клієнтами, а потім усі витрати «повісити» на адвоката. Використовуючи свої численні зв'язки у кримінальному середовищі, він найняв кількох виконавців для здійснення «делікатної справи»: прибути до Донецька, відстежити адвоката, та на кілька днів усунути його від ведення справ, утримуючи майбутню жертву на психотропних препаратах. Злочинну групу з п'яти чоловіків забезпечив масками, формою спецпідрозділу міліції та спецзасобами. Проте найманці після двох виїздів на Схід так і не впоралися із завданням і повернулися до столиці.

Однак до зустрічі з клієнтами залишалося дедалі менше часу. Тоді замовник найняв іншого виконавця, вже із завданням убити Сергія Сігідіна. Він надав кілеру дорогий позашляховик, фальшиві документи та зброю.

Слід зазначити, що злочинці були добре обізнані з методами оперативно-розшукової роботи та заздалегідь доволі ретельно планували свої дії. Вони дотримувалися глибокої конспірації: використовували додаткові телефонні картки, підроблені документи і зайвий раз не виходили на зв'язок. Крім того, кілер не став зупинятися у обласному центрі, а оселився в одному з міст неподалік Донецька. І 12 липня опівдні виїхав до будинку адвоката...

За інформацією департаменту зв'язків із громадськістю МВС України, всіх фігурантів у справі викрито та заарештовано у порядку статті 115 КПК України. Під час проведення обшуків за місцями проживання злочинців виявлено та вилучено різноманітні зразки холодної зброї, радіостанцію, пістолет ТТ та набої до нього, маски, кліше печатки Служби безпеки України, а також посвідчення працівників МВС та прокуратури. Усі вилучені речові докази направлено на експертизу.

Фінансова звітність ВАТ КБ «Надра» за 3 квартал 2010 року

Надра Банк

Баланс за 3 квартал 2010 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу 01.10.2010	На кінець попереднього фінансового року 01.01.2010
1	2	3	4
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти та їх еквіваленти	954 158	332 502
2	Торгові цінні папери	423 187	423 562
3	Інші фінансові активи, що обліковуються за справедливою вартістю з визначенням результату переоцінки у фінансових результатах	0	0
4	Кошти в інших банках, у тому числі:	516 743	517 985
4,1	В іноземній валюті	214 235	215 866
5	Резерви під знецінення коштів в інших банках	(147 779)	(76 267)
5,1	Резерви у відсотках до активу	28,60%	14,72%
6	Кредити та заборгованість клієнтів, у тому числі:	24 085 665	24 793 313
6,1	Кредити та заборгованість юридичних осіб, у тому числі:	8 961 004	8 721 130
6.1.1	В іноземній валюті	4 403 398	4 213 785
6,2	Кредити та заборгованість фізичних осіб, у тому числі:	15 124 661	16 072 183
6.2.1	В іноземній валюті	11 734 617	12 293 747
7	Резерви під знецінення кредитів	(4 579 384)	(3 092 054)
7,1	Резерви у відсотках до активу	19,01%	12,47%
8	Цінні папери в портфелі банку на продаж	4 647	4 647
9	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	(162)	(162)
9,1	Резерви у відсотках до активу	3,49%	3,49%
10	Цінні папери в портфелі банку до погашення	0	0
11	Резерви під знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	0	0
11,1	Резерви у відсотках до активу	0,00%	0,00%
12	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	0	0
13	Інвестиційна нерухомість	0	0
14	Дебіторська заборгованість щодо поточного податку на прибуток	0	0
15	Відстрочений податковий актив	40	40
16	Основні засоби та нематеріальні активи	1 608 145	1 697 020
17	Інші фінансові активи	267 217	332 114
18	Резерви під інші фінансові активи	(85 810)	(101 890)
18,1	Резерви у відсотках до активу	32,11%	30,68%
19	Інші активи	52 093	70 493
20	Резерви під інші активи	(16 763)	(55 542)
20,1	Резерви у відсотках до активу	32,18%	78,79%
21	Довгострокові активи, призначені для продажу, та активи групи вибуття	11 819	12
22	Резерви під зменшення корисності інвестицій в асоційовані й дочірні компанії, що утримуються з метою продажу	0	0
22,1	Резерви у відсотках до активу	0,00%	0,00%
23	**Усього активів, у тому числі:**	**23 093 816**	**24 845 773**
23,1	*В іноземній валюті*	14 177 007	15 159 297
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
24	Кошти банків, у тому числі:	8 606 764	8 544 760
24,1	*В іноземній валюті*	467 293	572 999
25	Кошти юридичних осіб, у тому числі:	2 138 925	1 644 390
25,1	*В іноземній валюті*	698 264	389 943
25,2	Кошти юридичних осіб на вимогу, у тому числі:	1 707 129	790 972
25.2.1	В іноземній валюті	583 113	267 836
26	Кошти фізичних осіб, у тому числі:	5 330 097	6 875 437
26,1	*В іноземній валюті*	3 144 628	4 100 487
26,2	Кошти фізичних осіб на вимогу, у тому числі:	1 906 849	2 995 529
26.2.1	*В іноземній валюті*	1 256 479	1 964 829
27	Боргові цінні папери, емітовані банком, у тому числі:	258	259
27,1	*В іноземній валюті*	170	172
28	Інші залучені кошти	4 832 266	5 548 801
29	Зобов'язання щодо поточного податку на прибуток	0	0
30	Відстрочені податкові зобов'язання	49 102	49 102
31	Резерви за зобов'язаннями	122 348	181 124
32	Інші фінансові зобов'язання	469 198	532 936
33	Інші зобов'язання	80 090	52 936
34	Субординований борг	985 398	941 334
35	Зобов'язання, що пов'язані з довгостроковими активами, призначеними для продажу, чи групами вибуття	0	0
36	**Усього зобов'язань, у тому числі:**	**22 614 446**	**24 371 079**
36,1	*В іноземній валюті*	9 919 553	11 409 662
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
37	Статутний капітал	390 363	390 363
38	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	0	0
39	Емісійні різниці	638 910	638 910
40	Резерви, капіталізовані дивіденди та інші фонди банку	667 046	667 046
41	*Резерви переоцінки необоротни активів, у тому числі:*	142 145	142 150
41.1	*Резерви переоцінки нерухомості*	142 145	142 150
41.2	Резерви переоцінки нематеріальних активів	0	0
42	Резерви переоцінки цінних паперів	0	0
43	Резерви переоцінки за операціями хеджування	0	0
44	Прибуток/Збиток минулих років	(1 363 770)	0
45	Прибуток/Збиток поточного року	4 676	(1 363 775)
46	**Усього власного капіталу**	**479 370**	**474 694**
47	**Усього пасивів**	**23 093 816**	**24 845 773**

Тимчасовий адміністратор ВАТ КБ „Надра" Жуковська В.Б.

Примітка "Зобов'язання банку, які обліковуються на позабалансових рахунках" за 3 квартал 2010 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу 01.10.2010	На кінець попереднього фінансового року 01.01.2010	Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)
1	2	3	4	5
1	Гарантії, що надані	675 674	689 801	(14 127)
2	Зобов'язання з кредитування, які надані банкам	0	0	0
3	Зобов'язання з кредитування, які надані клієнтам	3 128 491	2 611 434	517 057
4	Надана застава	10 261 332	10 254 809	6 523

Тимчасовий адміністратор ВАТ КБ „Надра" Жуковська В.Б.

Примітка "Рахунки довірчого управління"* за 3 квартал 2010 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу 01.10.2010	На кінець попереднього фінансового року 01.01.2010	Зміни після дати останньої річної звітності (+; -)
1	2	3	4	5
1	Готівкові кошти за операціями довірчого управління	0	0	0
2	Поточні рахунки банку - управителя з довірчого управління	337	402	(65)
3	Дебіторська заборгованість за операціями довірчого управління	7 488	27 703	(20 215)
4	Цінні папери в довірчому управлінні	0	0	0
5	Банківські метали в довірчому управлінні	0	0	0
6	Інші активи в довірчому управлінні	0	0	0
7	Витрати за операціями довірчого управління	69	453	(384)
8	Нараховані доходи за об'єктами довірчого управління	0	0	0
9	**Усього за активними рахунками довірчого управління**	**7 894**	**28 558**	**(20 664)**
10	Фонди банківського управління	0	0	0
11	Рахунки установників	7 894	28 558	(20 664)
12	Кредиторська заборгованість за операціями довірчог управління	0	0	0
13	Доходи від операцій довірчого управління	0	0	0
14	**Усього за пасивними рахунками довірчого управління**	**7 894**	**28 558**	**(20 664)**

* Довірче управління - операції банків з управління власністю та виконання інших послуг в інтересах та за дорученням клієнтів на правах довіреної особи.

Тимчасовий адміністратор ВАТ КБ „Надра" Жуковська В.Б.

Звіт про фінансові результати за 3 квартал 2010 року

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату кварталу: поточного року 01.10.2010	На звітну дату кварталу: попереднього фінансового року 01.10.2009
1	2	3	4
1	Чистий процентний дохід/(Чисті процентні витрати)	1 045 710	1 058 812
1.1	Процентні доходи	1 450 937	2 815 035
1.2	Процентні витрати	(405 227)	(1 756 223)
2	Чистий комісійний дохід/(Чисті комісійні витрати)	58 759	139 924
2.1	Комісійні доходи	86 491	166 726
2.2	Комісійні витрати	(27 732)	(26 802)
3	Результат від торгових операцій з цінними паперами в торговому портфелі банку	4 896	(630 117)
4	Результат від операцій з хеджування	0	0
5	Результат від переоцінки інших фінансових інструментів, які обліковуються за справедливою вартістю з визнанням результату переоцінки у фінансових результатах	0	0
6	Результат від торгівлі іноземною валютою	(6 845)	(31 956)
7	Прибуток/(Збиток), який виникає під час первісного визнання фінансових активів за процентною ставкою, вищою або нижчою, ніж ринкова	0	0
8	Прибуток/(Збиток), який виникає під час первісного визнання фінансових зобов'язань за процентною ставкою, вищою або нижчою, ніж ринкова	0	0
9	Результат від переоцінки об'єктів інвестиційної нерухомості	0	0
10	Результат від переоцінки іноземної валюти	(126 454)	132 227
11	Резерви під заборгованість за кредитами	(1 578 899)	(1 317 226)
12	Знецінення цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	0
13	Результат від продажу цінних паперів у портфелі банку на продаж	0	305
14	Знецінення цінних паперів у портфелі банку до погашення	0	0
15	Резерви за зобов'язаннями	58 428	(3 101)
16	Інші операційні доходи	1 030 622	37 272
17	Доходи/(Витрати) від дострокового погашення заборгованості	0	0
18	Адміністративні та інші операційні витрати	(481 541)	(721 594)
19	Результат від участі в капіталі	0	0
19.1	Дохід від участі в капіталі	0	0
19.2	Втрати від участі в капіталі	0	0
20	Дохід/(Збиток) від довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
21	Прибуток/(Збиток) до оподаткування	4 676	(1 335 454)
22	Витрати на податок на прибуток	0	(2 444)
23	Прибуток/(Збиток) після оподаткування	4 676	(1 337 898)
24	Чистий прибуток/(збиток) від продажу довгострокових активів, призначених для продажу	0	0
25	**Чистий прибуток/(збиток) банку**	**4 676**	**(1 337 898)**

Тимчасовий адміністратор ВАТ КБ „Надра" Жуковська В.Б.

Примітка "Окремі показники діяльності банку" за 3 квартал 2010 року

Рядок	Найменування рядка	На звітну дату 01.10.2010	Нормативні показники
1	2	3	4
1	Регулятивний капітал банку (тис.грн.)	(2 357 658)	не < 74,194
2	Адекватність регулятивного капіталу[1] (%)	-	не < 10%
3	Співвідношення регулятивного капіталу до сукупних активів (%)	-	не < 9%
4	Поточна ліквідність[2] (%)	-	не < 40%
5	Максимальний розмір кредитного ризику на одного контрагента (%)	-	не > 25%
6	Великі кредитні ризики (%)	-	не > 800%
7	Максимальний розмір кредитів, гарантій та поручительств, наданих одному інсайдеру (%)	2,62	не > 5%
8	Максимальний сукупний розмір кредитів, гарантій та поручительств, наданих інсайдерам (%)	5,99	не > 30%
9	Рентабельність активів[3] (%)	0,03	х
10	Норматив ризику загальної відкритої (довгої/короткої) валютної позиції банку (%)	-	не > 30%
11	Кредитні операції, що класифіковані як "стандартні" (тис. грн.)	9 733 666	х
11.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	(87 100)	х
12	Кредитні операції, що класифіковані як "під контролем" (тис. грн.)	4 709 038	х
12,1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	(180 177)	х
13	Кредитні операції, що класифіковані як "субстандартні" (тис. грн.)	2 939 609	х
13,1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	(400 190)	х
14	Кредитні операції, що класифіковані як "сумнівні" (тис. грн.)	5 573 008	х
14,1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	(1 072 263)	х
15	Кредитні операції, що класифіковані як "безнадійні" (тис. грн.)	2 129 724	х
15,1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	(2 107 424)	х
16	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0,12	х
17	Сума сплачених дивідендів за 2008 рік на одну:		х
17.1	Просту акцію	-	х
17.2	Привілейовану акцію	-	х
18	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10 % і більше відсотками статутного капіталу банку	1. NOVARTIK TRADING LIMITED/ НОВАРТІК ТРЕЙДІНГ ЛІМІТЕД - 196(Кіпр), пряма участь - 60.9967% 2. МЕНМЕЙД ЕНТЕРПРАЙЗЕС ЛІМІТЕД (MANMADE ENTERPRISES LIMITED) - 196(Кіпр), пряма участь - 30.7406%	х

[1]Адекватність регулятивного капіталу відображає здатність банку своєчасно і в повному обсязі розрахуватися за своїми зобов'язаннями, що випливають з торговельних, кредитних або інших операцій грошового характеру.

[2]Поточна ліквідність – спроможність банку вчасно виконувати свої поточні зобов'язання (до 31 дня) перед клієнтами.

[3]Рентабельність активів – показник ефективності використання активів.

Тимчасовий адміністратор ВАТ КБ „Надра" Жуковська В.Б.

Українська універсальна біржа "Капітал" 01 листопада 2010 р. об 11-00 год. за адресою: м. Київ, вул. Шота Руставелі, 44 (конференц-зал ТОВ "Агромат-Центр") проводить аукціон по продажу земельних ділянок ЗАТ "Київ-Агротранс" (загальною площею 0,4494 га) , що розташовані за адресою: м. Київ, провулок Хортицький, а саме:

№ лота	№ п/п	Найменування майна	Площа кв.м	Початкова ціна, грн. з ПДВ.
1	1	Земельна ділянка №4	350	171371,50
2	2	Земельна ділянка №5	527	258036,51
3	3	Земельна ділянка №6	652	319240,62
4	4	Земельна ділянка №8	543	265870,64
5	5	Земельна ділянка №9	789	386320,31
6	6	Земельна ділянка №10	506	247754,22
7	7	Земельна ділянка №15	505	247264,58
8	8	Земельна ділянка №16	264	129263,07
9	9	Земельна ділянка №17	358	175288,56
		ВСЬОГО	**4494**	**2200410,01**

Загальна вартість земельних ділянок складає 2200410,01 (два мільйони двісті тисяч чотириста десять) гривень 01 копійка, в тому числі ПДВ 20% - 366735,00 грн.

Ознайомитись з об'єктами можна щоденно крім вихідних та святкових днів за місцем їх розташування попередньо зателефонувавши: 8(067)2311521

До початку аукціону учасники сплачують:

- гарантійний внесок у розмірі 3 % від початкової ціни лоту (без ПДВ) на поточний рахунок організатора аукціону 260073251501 у відділені "Регіональне управління ПАТ "Комерційний банк "Даніель" у м.Києві , МФО 380980, код ЄДРПОУ 34003533; отримувач - Українська універсальна біржа "Капітал";
- реєстраційний збір 17 грн. з ПДВ, на поточний рахунок організатора аукціону 260073251501 у відділені "Регіональне управління ПАТ "Комерційний банк "Даніель" у м.Києві , МФО 380980, код ЄДРПОУ 34003533; отримувач - Українська універсальна біржа "Капітал";

Квитанції або платіжні доручення про сплату подаються разом з заявкою на участь в аукціоні.

Кінцевий термін прийняття заяв на участь в аукціоні - три дні до початку аукціону.

Додаткову інформацію, щодо умов участі в аукціоні можна отримати за адресою:
м. Київ, вул.Шота Руставелі,44, офіс 6 та за телефонами: (044)569-59-21, 569-59-22.
Розпорядок роботи : понеділок - п'ятниця з 9.00 до 18.00.

Інформація про повторний продаж на відкритих торгах (аукціоні) майна (з пониженням початкової вартості на 30%) підприємства-боржника ТОВ "Науково-виробнича фірма "Юнісістем", що знаходиться в процедурі ліквідації

Лот №1: нерухоме майно ТОВ "Науково-виробнича фірма "Юнісістем", в т.ч.: нежитлові приміщення в багатоповерховому будинку загальною площею - 517,6 кв. м., які складаються із приміщень другого поверху площею 253,9 кв. м. та приміщень четвертого поверху площею 267, 7 кв. м.

Місцезнаходження майна: м. Київ, вул. Старокиївська, 10

Початкова вартість продажу: 6 119 584,8 грн. з урахуванням ПДВ.

Умови продажу: Засобами платежу є грошові кошти. Оформлення прав власності здійснюється за рахунок покупця. Проведення розрахунків за придбане майно здійснюється протягом 30 календарних днів з дати укладання договору купівлі-продажу. Переможцю торгів, який відмовиться від підписання протоколу аукціону або укладання договору купівлі-продажу майна, гарантійний внесок не повертається.

Реєстраційний внесок - 17 грн. (без ПДВ) вноситься на рахунок р/р 37122001005048 в ГУ ДКУ у м. Києві МФО 820019, код ЄДРПОУ 36285077. Одержувач ДП "Державний центр з питань відновлення платоспроможності та банкрутства".

Гарантійний внесок - 10% від початкової вартості продажу вноситься на рахунок р/р 26007010846901 в ПАТ "Альфа-Банк" м. Київ, МФО 300346, код ЄДРПОУ 36285077. Одержувач ДП "Державний центр з питань відновлення платоспроможності та банкрутства".

Заявки на участь в аукціоні приймаються за адресою: 01133, м Україна , м. Київ, бул. Лесі Українки, буд. 26 (пн.-чт. - з 10.00 до 17.00, пт. - з 10.00 до 16.00). Кінцевий термін прийняття заяв - за три робочі дні до дати проведення відкритих торгів (аукціону).

Відкриті торги (аукціон) буде проведено 1*6 листопада 2010 року о 12:00* за адресою: м. Київ, вул. Червоноткацька, 59, офіс № 21, тел. 286-48-15.

Ознайомитися з майном можна за місцем його розташування. Телефон продавця: 286-48-15.

Товариство з обмеженою відповідальністю "Харківське фармацевтичне підприємство "Здоров'я народу"

(код ЄДРПОУ 35587866; адреса: 61013, м. Харків, вул. Шевченка, 22) повідомляє, що Загальними зборами учасників товариства прийнято рішення про зменшення Статутного Капіталу на 745000,00 грн.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, вул. Куйбишева, 1-А, м. Дніпропетровськ) від 04.10.2010 року у справі № Б 29/198-10 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Промтек» (Україна, Дніпропетровська область, м. Новомосковськ, вул. Комсомольська, 23/9, ЄДРПОУ 31708568), відкрита ліквідаційна процедура і ліквідатором призначено Венську Оксану Олександрівну (49116, м. Дніпропетровськ, вул. М. Рильського, 137, тел. факс: 8 (056) 7946245). Претензії приймаються протягом місяця.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-Б) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Фізичної особи-підприємця Хрола Андріана Васильовича (02232, м. Київ, вул. Костянтина Данькевича, 3, кв. 136; ідентифікаційний номер 2648813459; п/р № 26006501320003 в ПАТ «ОТП Банк», м. Київ, МФО 300528) постанова № 43/492 від 29.09.2010 р. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вершиніна Андрія Олександровича (02093, м. Київ-93, а/с 58; ліцензія серії АВ № 456329 від 27.01.2009 р.). Заяви кредиторів приймаються за адресою ліквідатора та Господарського суду міста Києва.

Товарна біржа "Подільська"

(29000 м. Хмельницький вул. Театральна, 10 т. 65-05-13, 70-20-73, 70-22-10, 70-22-11, т./факс 795-801, код 32452151 р/р 2600701009716 МФО 315654 ХФ ВАТ "Кредо банк ", оголошує про проведення аукціону по реалізації.

1. Матеріальні активи майнового комплексу ТОВ "Шепетівський цегельний завод" м. Шепетівка, вул. П'яскорського, 6, в складі будівлі 20 шт, споруди - 5 шт, обладнання 92 шт. Стартова вартість 2085652,000 грн. Дата торгів 27.10.2010р.

Торги проводяться за адресою м. Хмельницький , вул. Театральна 10 (у приміщенні товарної біржі) об 1100. Час ознайомлення з майном кожного робочого дня за місцем знаходження об'єкту. Гарантійний внесок - 10% від стартової вартості. Реєстраційний внесок для фізичних осіб 25 грн. , для юридичних - 50 грн.

Шевченківський районний суд м. Львова викликає Іванець Степана Степановича (останнє відоме місце проживання: м. Львів, вул. Селянська, 17/2), який є відповідачем у справі за позовом Максисько Л. Є. про розірвання шлюбу. Судове засідання відбудеться 26 жовтня 2010 року о 09:30год. в приміщенні суду за адресою: м. Львів, вул. Січових Стрільців, 12 (4 поверх, 22 кабінет). З опублікуванням даного оголошення відповідач вважається належним чином повідомленим про час та місце розгляду справи. У разі неявки в судове засідання на вказану дату справа буде розглянута на підставі наявних в ній матеріалів у відсутності відповідача.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, вул. Куйбишева, 1-А, м. Дніпропетровськ) від 04.10.2010 року у справі № Б 29/196-10 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Аврора Плюсс» (49000, Україна, м. Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, 101, ЄДРПОУ 36296398), відкрита ліквідаційна процедура і ліквідатором призначено Венську Оксану Олександрівну (49116, м. Дніпропетровськ, вул. М. Рильського, 137, тел. факс: 8 (056) 7946245). Претензії приймаються протягом місяця.

Андрушівський районний суд Житомирської області викликає Єременко Олену Володимирівну (останнє відоме місце проживання: с. Рея, вул. Толстого, буд. 12, кв. 5, Бердичівського району, Житомирської області), як відповідача по цивільній справі за позовом Андрушівської районної державної адміністрації, служби в справах дітей до Єременко Олени Володимирівни про позбавлення батьківських прав.

Судовий розгляд справи призначений на 11 листопада 2010 року на 10 год. 00 хв. в приміщенні суду за адресою: м. Андрушівка, вул. Зозулінського, 13, Житомирська область.

В разі неявки відповідача в судове засідання на вказаний час, або неповідомлення про причини неявки, справа буде розглянута у його відсутності за наявними у справі матеріалами та доказами.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, вул. Куйбишева, 1-А, м. Дніпропетровськ) від 05.10.2010 року № Б 3/160-10 порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю проектно-будівельної фірми «Домобуд» (49044, Україна, м. Дніпропетровськ, вул. Рогальова, 14, 7 поверх, ЄДРПОУ 25520864) та відкрито процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна призначено Чабана Ярослава Ігоровича (м. Дніпропетровськ, вул. Свердлова, 68/21). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 20.09.2010 р. по справі № 6/116-10 Фізична особа — підприємець Ковтун Тетяна Іванівна (адреса: 40000, м. Суми, вул. Харківська, 77, ід. номер 2382315024; р/р 2600118308 в СОД ВАТ «Райффайзен банк Аваль», МФО 380805) визнана банкрутом та стосовно неї відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Солдаткіна Сергія Вячеславовича (ліцензія серія АБ № 271729 від 16 березня 2006 р., адреса: а/с 30, м. Суми, 40014).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та господарського суду Сумської області.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 05.10.2010 р. по справі № Б38/223-10 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні Приватного підприємства «Альта Віста», код ЄДРПОУ 36640379, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Рогальова, буд. 20. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Морозов Ігор Анатолійович, т. (056) 770-27-40, поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 05.10.2010 р. по справі № Б38/224-10 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні Приватного підприємства «Матіз», код ЄДРПОУ 36640358, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Рогальова, буд. 20. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ігор Ростиславович, т. (056) 770-27-40, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) № 45/149 Б від 06 жовтня 2010 року визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Паридон-2006» (ЄДРПОУ 34799045, рахунок 26000010116490 в ПАТ «Південкомбанк», МФО 334970, юридична адреса: 83007, м. Донецьк, вул. Жмури, 1) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Карпачеву Людмилу Анатоліївну (ліцензія серії АВ №158286 від 12.10.2006 р., адреса: 83015, Донецька область, м. Донецьк, вул. Челюскінців, б. 196, кв. 70).

Статутні документи, печатка та штамп підприємства-банкрута вважати недійсними.

Вимоги кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування оголошення.

КУРІНЬ

№ 194 (4944) СУБОТА, 16 ЖОВТНЯ 2010

16 жовтня в Україні мінлива хмарність, без опадів. Вітер північно–східний, південно–західний, 5—12 м/с. Температура вночі від 3 градусів морозу до 3 тепла, на узбережжі морів 5—10 тепла. Удень в Україні 6—12 градусів тепла, на півдні та на Закарпатті до 13—16 градусів.

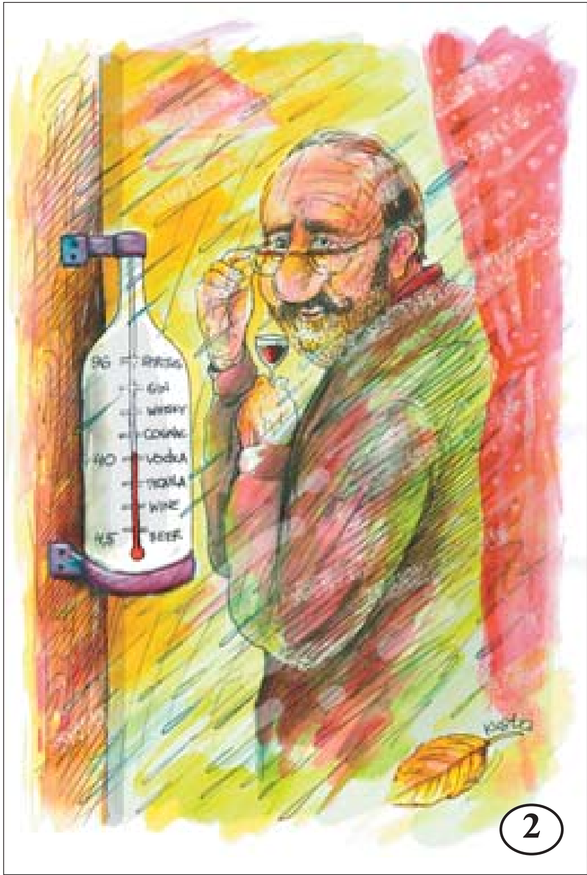
ЦЬОГО ДНЯ, 16 ЖОВТНЯ

1594. Розпочалося повстання під проводом Северина Наливайка. **1847.** Опубліковано роман англійської письменниці Шарлотти Бронте «Джен Ейр». **1918.** Гетьман Скоропадський видав універсал про відродження козацтва. **1954.** Севастополь нагороджено орденом Червоного Прапора. **1962.** В СРСР вийшла в ефір радіостанція «Юність». **1962.** Спалахнула так звана Карибська криза. **1964.** Китай випробував атомну бомбу. **1978.** Польського кардинала Кароля Войтилу обрано Папою Римським. **2009.** В Асканії-Нові відкрито пам'ятник її засновникові Фрідріху Фальц-Фейну.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фото Віталія СКОБЕЛЬСЬКОГО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

На похороні

— Все добро для
дитбудинку
Залишив покійник цей.
— Нерухомість
чи готівку?
— Ні, одинадцять
дітей!

Спокійна старість

Йде з дому дід Тетеря,
Двір свій залишає.
«Ти забув замкнути
двері! —
Сусідка гукає.
— Чи ж не відаєш,
злодюгам
Ніц не дають ради,
Тож недового
до наруги,
Й тебе обікрадуть!»
Дід на ті слова
сердешні
Лише усміхнувся:
«Застороги недоречні,
Сусідко Ганнусю.
За мою спокійну
старість
Подбала держава:
Що їм красти,
як зостались
Лише піч та лава?»

* * *

Якби дурний умів
мовчати
Та інших цьому
научати,
Усі б сказали
накінець,
Що він не дурень,
а мудрець!

Михайло СТЕПАНЮК.
Зоря
Рівненської області.

Анекдот у дорогу

Дзвінок у турагентство.
— Ви в Єгипет продаєте?..
— Так, звичайно.
— Скажіть, а які курорти там є?
— Шарм-ель-Шейх, Хургада, Таба, Нувейба...
— От-от, стоп, Нувейба, точно Нувейба підходить!
— Коли ви збираєтеся поїхати?
— Та це ми тут кросворд розгадуємо, спасибі вам, Нувейба підходить.

ІЗ ЗАПИСНИЧКІВ АГАТИ ХРИСТІ

Спермопрохідці
Абсурдопереклад
Де-Камерон (режисер)
Розчинна кака
Премія преміум-класу
Гейпідрядник
Гайд-парк ім. М. Горького
Творчий вечір «Ще не вечір»
Жирнолюги
Свято вірити у чортівню
Курви 1-ї категорії
Двічі герой-коханець

Борис РЕВЧУН.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Назвіть ціну

Ціну свободи слова найточніше можуть назвати куплені журналісти.

Демоптика

Дивлюсь у Конституцію і бачу мільйон баксів!

Мало не буде

Вам мало законності та справедливості? Так наші пацани вам зараз добавлять!

Упевненість

Скажіть мені, за якою системою будуть проводитись вибори, і я скажу, за якою системою злодії-мільйонери стануть депутатами.

Зацікавленість

Далеко не всі у нас охололи до політики, дехто ще все-таки цікавиться: який з мафіозних кланів цього разу дорветься до влади?

Героям слава!

Слава опозиції, яка героїчно переносить своє відлучення від державного корита!

Сучасна приказка

Скажи мені, за кого ти голосував, і я скажу, хто ти.

Дефініція

Нема жодного непідконтрольного телеканалу — нема жодних проблем зі свободою слова!

Комерція демократії

Не за гроші вони борються, а за ідею, просто їхні ідеї коштують мільйони.

Старе на новий лад

Опозиціонерів рахують восени.

Психологія логіки

Що у жінки на умі, вона ще не придумала.

Олександр ПЕРЛЮК.

ДОШКА ПОШАНИ

В чім сила, брате?

Леонід Кучма, колишній Президент України:

— Сьогодні влада має таку силу, що всі йдуть у кільватері цієї сили.

Від чергового:

— А ще кажуть: сила є — кільватера не треба!

Місць нема

Михайло Чечетов, народний депутат, Партія регіонів (про перспективи української ГТС):

— ...Тоді нехай базіки сядуть на іржаву трубу, звісять ніжки і гріються на сонечку.

Від чергового:

— Вони б і раді сісти! Але підходять до труби, а їм кажуть: місць нема, усе зайнято! Тут Чечетов сидить.

Ревнощі

Микола Азаров, Прем'єр-міністр України (про ціни):

— Яйця виросли в півтора разу. Але вони становлять один відсоток у продовольчому кошику населення.

Від чергового:

— Миколо Яновичу, ви добалакаєтеся до того, що яйця приревнують вас до улюбленої капусти. Яка, до речі, теж виросла.

Розплата за задоволення

Юлія Тимошенко, лідер партії «Батьківщина» (про те, що влада сама себе згубить і погубить):

— Простій білій миші вставили електрод у мозок, у нервову точку збудження оргазму, і поставили перед нею педаль. Миша могла натискати на педаль, регулюючи кількість задоволення. Донатискалася до того, що померла. Причому швидко, за кілька годин.

Від чергового:

— Здається, ця біла миша дуже скидається на білого тигрюлю. Але задоволення від цього чомусь мало...

Тату на пам'ять

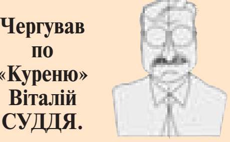
Святослав Олійник, народний депутат, який залишив БЮТ:

— Я вважаю, що БЮТ є свого роду батьківською хатою в політиці. Тобто з глибокою повагою я ставлюся зараз до фракції БЮТ і тим більше до цього періоду історії, що пов'язаний був нашою спільною діяльністю.

Від чергового:

— Може, вам, для кращої пам'яті, і татуювання на грудях вибити: «Не забуду матір рідну!»? Гадаю, ваші нові друзі-колеги по спільній діяльності поставляться до цього з глибокою повагою.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 18077

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

